

เลย์เอาต์

สาขาศึกษาและการ
ปกป้องการแต่งงาน,
น. 18, 28, 80

ความปลอดภัยในมาตรฐาน
ของพระผู้เป็นเจ้า, น. 24

พิน โปสต์ ทวีต: ทำให้ความจริง
ท่วมแผ่นดินโลก, น. 48

“พวกท่านจะรู้จัก
พวกเขาได้ด้วยผล
ของพวกเขา ผลองุ่น
นั้นเก็บได้จากต้นไม้อะ
มีหนามหรือ? และ
ผลมะเดื่อที่เก็บได้
จากพืชหนามหรือ?”

“ต้นไม้อะยอมให้แต่
ผลดี ต้นไม้อะยอมให้
ยอมให้ผลแล้ว

“เพราะฉะนั้น
พวกท่านจะรู้จักเขา
ได้เพราะผลของ
พวกเขา”

มัทธิว 7:16-17, 20

ข่าวสาร

- 4 **ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:**
ยื่นเป็นแสงสว่าง
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 **ข่าวเยี่ยมสอน: คุณลักษณะ**
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์—
อ่อนโยนและอ่อนน้อมถ่อมตน

บทความพิเศษ

- 18 **สานุศิษย์และการปกป้องการแต่งงาน**
โดย เอ็ดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
เราต้องปกป้องการแต่งงานแบบดั้งเดิม
และประกาศพระประสงค์ของ
พระผู้เป็นเจ้า
- 24 **มาตรฐานคงที่ของพระบิดาบนสวรรค์**
โดย เอ็ดเดอร์อัลลัน เอฟ. แพคเกอร์
การดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของ
พระผู้เป็นเจ้าเวลานี้จะเตรียมเราให้พร้อม
สำหรับการพิพากษาครั้งสุดท้าย
- 28 **ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว:**
อยู่เหนือความสับสนทางวัฒนธรรม
โดย เอ็ดเดอร์บรูซ ดี. ฮาเพิน
การแต่งงานและการเป็นบิดามารดา
เป็นด้ายเส้นสำคัญในลายผืนพรมทาง
สังคมของเรา
- 34 **ชายวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและการหย่าร้าง**
โดย เบรนท์ ชาร์แมน
ในระหว่างและหลังเกิดเรื่องเศร้าของการ
หย่าร้าง ท่านจำเป็นต้องอยู่ใกล้ชีวิตบุตร
ธิดาและพระกิตติคุณ

ปกิณกะ

- 8 **สมุดบันทึกการประชุมใหญ่**
เดือนเมษายน 2015
- 10 **สิ่งที่เราเชื่อ:** เราเชื่อในการเป็นคน
อ่อนน้อมถ่อมตน
- 12 **ข่าวศาสนจักร**
- 14 **บ้านเรา ครอบครัวเรา: ดีใจที่ได้พบกันอีก**
โดย ซูซาน แอล. และซี. เทอร์รี่ วอร์เนอร์
- 16 **การรับใช้ในศาสนจักร: พลังของ**
การสอนประจำบ้าน
โดย เจฟฟ์ บี. มาร์เลอร์
- 17 **ภาพสะท้อน: หน้าต่างกระจก**
สรวายน้ำ
โดย เบคกี ไฮเนอร์
- 38 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก: ท่านสอนให้**
ข้าพเจ้ารู้ระเบียบสวรรค์ของนรินทร์
โดย เอ็ดเดอร์พาร์ลีย์ พี. แพรทท์

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลสัน
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย GRAPIX/ISTOCK/THINKSTOCK
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดย MYCOLA/ISTOCK/THINKSTOCK

42

42 ความอดทน: มากกว่าการรอคอย

โดย ฮิลลารี ฮอลเซ็น
ความอดทนหมายถึงการทำ
“สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเรา”
อย่างแข็งขัน (คพ. 123:17)

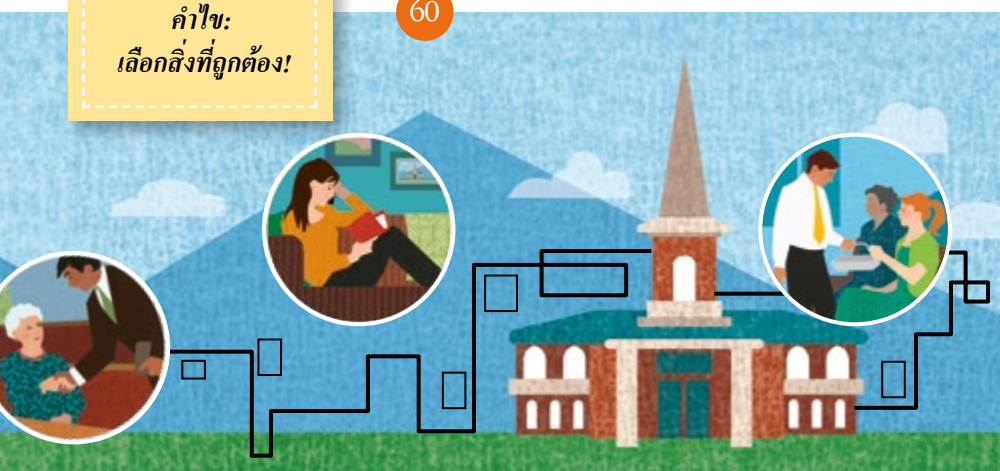
46 งานเผยแผ่หรือเงิน

โดย เกลซัสเก เฟลิกซ์ โนกูเอรา
การรับใช้งานเผยแผ่จะคุ้มกับ
การเสียสละเงินทองหรือไม่

ดูว่าท่านจะหา
เลื่อยโซนาที่ซ่อนอยู่
ในฉบับนี้ได้หรือไม่
คำไข:
เลือกสิ่งที่คุณต้องการ!

60

48 ท่วมแผ่นดินโลกผ่านสื่อสังคม
โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์
พระเจ้าประทานพรเราด้วยเทคโนโลยี
ใหม่เพื่อช่วยทำให้ความจริงท่วม
แผ่นดินโลก

54 คำถามและคำตอบ
พ่อแม่หย่ากัน ฉันจะให้ห้อยพวกท่าน
ได้อย่างไร

56 สูตรสำหรับครอบครัวแสนสุข
โดย มินดี แอนน์ เลวิทท์
ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวสอนเรา
ให้รู้วิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งให้
ครอบครัวของเราและสร้างบ้าน
แสนสุข

60 วันสะบาโตเป็นวันปิดยีนดี
เยาวชนจากยุโรปตะวันออกอธิบายว่า
เหตุใดพวกเขาจึงรักษาวินัยสะบาโต
ให้ศักดิ์สิทธิ์และรักษาอย่างไร

62 รอคอยด้วยศรัทธา
โดย มิคาเอลี ดูอาร์เต ดาซิลวา
สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว
จะเข้าร่วมศาสนจักรใหม่

64

64 การวิ่งแข่งของเชลลี
โดย แจน พินโบโรห์
เชลลีกลัวไม่กล้าพูดกับพ่อจนกระทั่งเธอ
ได้รับพระฐานะปุโรหิตจากอธิการของเธอ

66 ช่วยด้วย! มีคนกำลังจะหย่า
โดย แคเธอรีน เนลสัน
คำตอบที่อาจจะช่วยท่านได้ถ้าพ่อแม่
ท่านหย่าร้าง

68 แปะ เธอเป็น!
โดย เอมี เจน เลวิตต์
ลอร่ากลัวพ่อกจะแก้ต่างให้อัลลีหรือไม่

70 ยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง

71 เพลง: กล้าทำสิ่งที่ถูก
โดย จอร์จ แอล. เทย์เลอร์ และเอ. ซี. สมิธ

72 การเลือกที่ยาก
โดย อแมนดา มิเคลิส
เมื่อดิเอโกเห็นวิดีโอเกมที่ไม่ดี เขาต้อง
ทำการเลือกที่ยาก

74 พยานพิเศษ: ฉันจะเป็นอิสระได้อย่างไร
โดย เอ็ดเดอร์ควานทิน แอล. คุก

75 ท่านสามารถกลับใจและให้อภัย

76 คลารากับโปรแกรมปฐมวัย
โดย เจน แม็คไบรต์ โคเอท
คลารากังวลกับบทพูดของเธอใน
โปรแกรมปฐมวัยครั้งแรก

**78 เวลาพระคัมภีร์: พระเยซูทรงทำให้
ลาซารัสคืนชีพ**

สิงหาคม 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 8

เลขีโฮนา 12568 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โทมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โควิ้มอัคร์สาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟล โกลเด็น, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิดาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนดี เลอ. วอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลีลา แคโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี่ ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, มินดี แอน เลวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอตตี้, โจเซฟ เจ. เพอร์กี, แพท ฟินโรว์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์กซา วิดัลสัน

นักศึกษาด้านงานบรรณาธิการ: เอลิซ เทน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เทตต์ อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จิมเมตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, แมนดี้ เอ็ม. เบนทีย์, ซี. คิมบัลล์ บอท์ท, โธมัส ชลด์, เนด ไกนส์, คอลลีน อิงคัสตี, เอริก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบิสัน, แบรด เทียร์, เค. นิโคล วอลเคอร์ฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: ไคลเลตต์ เนนเบอร์เกอร์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอไนน์ ไบรอร์ฟ บรีดจ์, จูลี เบอร์เดดด์, เคที ดันแคน, ไบรอัน ดับเบิลยู. กี้, เดนีส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายส์ เทต แรฟเฟอร์ท์

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เดวิด

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโฮนาของอัคร/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 อ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อคำถามมาทาง ออนไลน์ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ ปรูดเกส โรมานีเย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวาฮิลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ดองกา ยูเครน ูวรู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: March 2015 Vol. 21 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสองหัวข้อ

“สานุศิษย์และการปกป้องการแต่งงาน,” หน้า 18: พิจารณาว่าท่านจะเป็น “ผู้ปกป้องการแต่งงาน” ในบ้านท่านได้อย่างไร ท่านเคยสนทนากับลูกๆ หรือไม่เกี่ยวกับการแต่งงานในอนาคตของพวกเขาหรือมุมมองของศาสนจักรในเรื่องการแต่งงานต่างจากการแต่งงานของโลกอย่างไร ท่านเคยบอกความรู้สึกของท่านเรื่องการแต่งงานกับลูกๆ หรือไม่ ท่านเคยสอนพวกเขาให้รู้จักสอนของศาสดาพยากรณ์และอัคร์สาวกเกี่ยวกับการแต่งงานหรือไม่ ระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัว ท่านอาจสนทนาหัวข้อเหล่านี้โดยใช้ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” (เลขีโฮนา, พ.ย. 2010, 165)

“ท่วมแผ่นดินโลกผ่านสื่อสังคม,” หน้า 48: หลังจากอ่านบทความนี้ให้ครอบครัวสนทนากันว่าท่านจะ “ใช้สื่อสังคมถ่ายทอดข่าวสารพระกิตติคุณ” ตามแนวทางที่เอ็ลเดอร์เบตเนอร์แนะนำได้อย่างไร ท่านอาจแบ่งปันคำพูดอ้างอิงจากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่บนเพจชูปคหรือโพสต์ภาพพระคัมภีร์ที่ท่านชื่นชอบ อินสตาแกรม ครอบครัวท่านอาจจะใช้ hashtag ของท่านเมื่อท่านโพสต์รูปภาพหรือข้อความอ้างอิงเกี่ยวกับพระกิตติคุณ (เหมือนสมาชิกที่เริ่มใช้ hashtag#LDSconf)

ในภาษาของท่าน

เลขีโฮนา และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กลิ่นแก๊ง, 68

กลับใจ (การ), 56, 75

กล้าหาญ (ความ), 64, 71, 72, 76

ครอบครัว, 14, 17, 18, 28, 56, 62, 80

คำควร (ความมี), 24

งานเผยแผ่ศาสนา, 41, 46, 48

งานพระวิหาร, 14, 62

จงของ (ความ), 10

เชื้อฟัง (การ), 24, 70

ข้อสัตย์สุจริต (ความ), 24

แต่งงาน (การ), 18, 28, 80

ทำงาน (การ), 56

บิดามารดา (การเป็น), 28, 34

แบบอย่าง, 4, 48, 68

ประจักษ์พยาน, 4, 48

ประวัติครอบครัว, 39

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 14, 62

ไปโบสถ์, 38, 60

พรฐานะปุโรหิต, 64

พระคัมภีร์มอรมอน, 41

พระเยซูคริสต์, 7, 78

พระวิญญาณบริสุทธิ์, 40

มาตรฐาน, 24, 70

มิตรภาพ, 68, 72

รัก (ความ), 18, 56, 68

วันสะบาโต, 60

สวดอ้อนวอน (การ), 39, 40, 56, 64, 76

ส่วนสิบ, 46

สอนประจำบ้าน (การ), 16

สิทธิ์เสรี, 24, 70, 72, 74

สื่อสังคม, 48

เสียสละ (การ), 46

หย่าร้าง (การ), 34, 54, 64, 66

ให้อภัย (การ), 54, 56, 66, 75

อดทน (ความ), 42, 62

อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 7, 10

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน

ข้าพเจ้ามีโอกาสดำรงงานฉลองทางวัฒนธรรมหลายครั้งที
จัดในคราวเดียวกับการอุทิศพระวิหาร ข้าพเจ้ารักงานฉลอง
ทุกครั้ง รวมทั้งงานฉลองครั้งล่าสุดที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมในเมือง
ฟีนิกซ์ รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่แล้ว
เยาวชนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่มีส่วนร่วมในงานฉลองทาง
วัฒนธรรมได้จัดโปรแกรมที่ยอดเยียมน่าจดจำ ปีที่แล้วในเมือง
ฟีนิกซ์ ก่อนงานฉลอง ข้าพเจ้าบอกผู้เข้าร่วมว่า “ท่านเป็นลูกแห่ง
ความสว่าง”

ข้าพเจ้าประสงค์ให้เยาวชนทุกคนของศาสนจักรรู้ว่าพวกเขา
เป็นลูกแห่งความสว่าง ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงมีความรับผิดชอบ
ต่อการเป็น “จุดดวงสว่างต่างๆ ในโลก” (ฟิลิปปี 2:15) พวกเขา
มีหน้าที่แบ่งปันความจริงของพระกิตติคุณ พวกเขามีการเรียกให้ยืน
เป็นดวงประทีปพระวิหาร สะท้อนแสงพระกิตติคุณให้แก่โลกที่มี
ดลทุกขณะ พวกเขามีภาระหน้าที่รักษาแสงสว่างของตนให้เจิดจ้า
และลุกโชติช่วง

เพื่อเราจะเป็น “แบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ” (1 ทิโมธี 4:12)
ตัวเราต้องเชื่อ เราต้องพัฒนาศรัทธาที่จำเป็นต่อการอยู่รอดทาง
วิญญาณและฉายแสงให้ผู้อื่น เราต้องบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยาน
ของเราจนกว่าประจักษ์พยานจะกลายเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวชีวิตเรา
หนึ่งในวิธีที่ได้ผลที่สุดในการเพิ่มทวีและจรรโลงศรัทธาซึ่งเรา
จำเป็นต้องมีในทุกวันนี้คืออ่านและศึกษาพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน
บ่อยๆ และสม่ำเสมอ ข้าพเจ้ากล่าวกับเยาวชนของศาสนจักรว่า
ถ้าท่านไม่ได้ทำเช่นนั้น จงสร้างนิสัยของการศึกษาพระคัมภีร์และ
สวดอ้อนวอนทุกวันเสียแต่เดี๋ยวนี้ หากไม่มีการฝึกฝนสิ่งจำเป็น
ทั้งสองอย่างนี้ อิทธิพลภายนอกและความเป็นจริงของชีวิตที่บาง
ครั้งรุนแรงจะทำให้แสงสว่างของท่านริบหรี่หรือแม้แต่ดับสนิท
ช่วงวัยรุ่นไม่ง่าย เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่ข้าพเจ้านจะส่องสว่างท่าน

และทำสุดความสามารถเพื่อชักจูงให้ท่านออกห่างเส้นทางซึ่งจะ
นำท่านกลับไปบ้านบนสวรรค์ของท่าน แต่เมื่อท่านอ่านและสวด
อ้อนวอน เมื่อท่านรับใช้และเชื่อฟัง ท่านจะรู้จัก “แสงสว่างซึ่งส่อง
ในความมืด” ดีขึ้น (คพ. 6:21) พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างและพลัง
ของเรา—แม้พระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่เรา
ต้องชูขึ้นเพื่อขจัดความมืดที่รวมตัวกัน (ดู 3 นี้ไฟ 18:24)

ด้วยประจักษ์พยานแรงกล้าในพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติ-
คุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ ท่านมีโอกาสส่องสว่างโดยไม่
จำกัด โอกาสอยู่รอบตัวท่านทุกวัน ไม่ว่าจะพบตนเองใน
สภาวะการณ์ใดก็ตาม ขณะที่ท่านทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้
รอด ท่านจะมีโอกาสเป็นแสงสว่าง ดังที่เป็นอยู่แล้วในชีวิตคน
รอบข้าง—ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกของครอบครัวท่าน เพื่อน
ร่วมชั้น ผู้ร่วมงาน คนรู้จัก หรือคนแปลกหน้าโดยสิ้นเชิง

เมื่อท่านเป็นแสงสว่างส่องโลก ผู้คนรอบข้างท่านจะรู้สึกถึง
วิญญาณพิเศษที่จะทำให้พวกเขาต้องการคบค้าสมาคมกับท่าน
และทำตามแบบอย่างของท่าน

ข้าพเจ้าขออวยพรบิดามารดาและผู้นำเยาวชนให้ช่วยเยาวชน
ทั้งหลายยืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม จงช่วย

เปิดประตูแห่งการเรียนรู้ ความเข้าใจ และการ
รับใช้ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าให้ปรากฏ
แก่สายตาพวกเขา จงสร้างความเข้มแข็งเพื่อ
ต้านทานการล่อลวงของโลกไว้ในตัวพวกเขา ให้
พวกเขามีความตั้งใจจะดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรม
และศรัทธา สวดอ้อนวอน และหวังให้สวรรค์เป็น
เครื่องยึดเหนี่ยวพวกเขาตลอดไป

ข้าพเจ้ากล่าวกับเยาวชนของเราว่า พระบิดาบน
สวรรค์ของเราทรงรักท่าน ขอให้ท่านรู้สึกถึงความ
รักซึ่งผู้นำศาสนจักรมีต่อท่านเช่นกัน ขอให้ท่านมี
ความปรารถนาจะรับใช้พระบิดาบนสวรรค์และ
พระบุตรของพระองค์ตลอดไป ขอให้ท่านดำเนิน
ในความจริงและยืนเป็นแสงสว่างในบรรดาบุตร
ธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าเสมอ ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจสนทนากับคนที่ท่านสอนว่าเป็น “[ลูก]
แห่งความสว่าง” หมายความว่าอย่างไร การ
เป็นลูกแห่งความสว่างต้องมีหน้าที่
รับผิดชอบอะไรบ้าง ท่านอาจจะ
พูดถึงเวลาที่แสงสว่างของพวกเขา
เจิดจ้าเป็นพิเศษและอะไรทำให้
แสงสว่างนั้นเจิดจ้า ท่านอาจจะขอให้
พวกเขานึกถึงคนๆ หนึ่ง เช่น เยาวชน
ผู้ร่วมงาน หรือสมาชิกครอบครัวที่
อาจต้องการแสงสว่าง จากนั้นท่าน
อาจสวดอ้อนวอนด้วยกันเกี่ยวกับวิธี
แบ่งปันแสงสว่างกับบุคคลผู้นั้น

ดวงประทีปของความสว่าง

ประธานมอนสันสอนว่าเยาวชนของศาสนจักร “มีการเรียกให้ยื่นเป็นดวงประทีปพระวิหาร สะท้อนแสงพระกิตติคุณให้แก่โลกที่มีดลลงทุกขณะ” ประธานมอนสันบอกวิธีการบางอย่างที่ท่านจะทำเช่นนี้ได้

- แบ่งปันพระกิตติคุณ
- เชื่อ
- พัฒนาศรัทธา
- เป็นแสงสว่างให้ผู้อื่น
- บำรุงเสียงประจักษ์พยานของท่านจนกว่าประจักษ์พยานจะกลายเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวชีวิตท่าน
- อ่านและศึกษาพระคัมภีร์

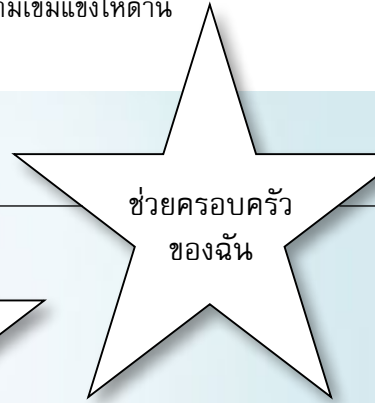
- สวดอ้อนวอนบ่อยๆ และสม่ำเสมอ
- รับผิดชอบ
- เชื่อฟัง

ท่านอาจจะประเมินตนเองในแต่ละด้านเหล่านี้ตั้งแต่ 1 ถึง 5 สำหรับด้านที่ได้คะแนนต่ำกว่า ท่านอาจจะศึกษาหัวข้อเหล่านี้ในพระคัมภีร์หรือค้นคว้าใน LDS.org หลังจากศึกษาหัวข้อเหล่านี้แล้ว ท่านอาจคิดหาวิธีที่ท่านจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ด้านเหล่านี้และตั้งเป้าหมายที่จะทำเช่นนั้น

เด็ก

ส่องแสงของท่าน

ในฐานะลูกของพระเจ้า ท่านเป็นลูกแห่งความสว่าง ท่านจะมีแสงสว่างมากขึ้นได้โดยทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ของเรา พระเยซูคริสต์และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่านและทรงต้องการให้ท่านส่องสว่างต่อผู้อื่นและนำพวกเขามาหาพระคริสต์ ท่านสามารถส่องสว่างได้โดยเป็นตัวท่านเองเมื่อท่านทำตามพระบัญญัติ เช่น สวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์ เต็มดาวด้านล่างด้วยแนวคิดที่ว่าท่านจะส่องสว่างให้ผู้อื่นตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร เราทำดาวสองดวงแรกให้ท่านแล้ว ระบายสีภาพดวงดาว

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพระแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.ids.org

คุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: อ่อนโยนและ อ่อนน้อมถ่อมตน

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูตรัสว่า “ในพวกท่านคนที่เป็นใหญ่ต้องเป็นเหมือนเด็ก และคนที่เป็นนายต้องเป็นเหมือนผู้ปรนนิบัติ ใครเป็นใหญ่กว่ากัน ผู้ที่นั่งรับประทานหรือผู้ปรนนิบัติ? ผู้ที่นั่งรับประทานไม่ใช่หรือ? แต่เราอยู่ที่ท่ามกลางพวกท่านเหมือนกับผู้ปรนนิบัติ” (ลูกา 22:26-27)

“พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่างสูงสุดของพลังแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตนและความว่างง่าย การยอมให้พระประสงค์ของพระองค์ขึ้นอยู่กับพระบิดาก่อให้เกิดเหตุการณ์สำคัญที่สุดและแม้ทรงพลังที่สุดในประวัติศาสตร์ทั้งหมด บางทีหนึ่งในถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งหมดคือ ‘อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์’ (ลูกา 22:42)”¹

ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ เราหมายมั่นเป็นเหมือนพระองค์เสมอ “ความอ่อนโยนสำคัญยิ่งต่อการเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น” เอ็ดเดอร์วูล์ฟส์เสส ชาวเวสแห่งสวากเจ็ดสิบกล่าว หากปราศจากความอ่อนโยนเราจะไม่สามารถพัฒนาคุณธรรมสำคัญอื่นๆ ได้ ความอ่อนโยนมิได้หมายถึงความอ่อนแอ แต่หมายถึงการประพฤติด้วยความดีงามและความกรุณา โดยแสดงให้เห็น

ความเข้มแข็ง ความสุขุมเยือกเย็น คุณค่าในตนเอง และการควบคุมตนเอง”² ขณะที่เราพยายามพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าว เราจะพบว่า “การยอมให้ความประสงค์ของเราเป็นไปตามพระประสงค์ของพระบิดาด้วยความอ่อนน้อมทำให้เราได้รับพลังจากพระผู้เป็นเจ้า—พลังแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตน ความอ่อนโยนคือพลังความสามารถในการเผชิญความทุกข์ยากของชีวิต พลังแห่งสันติสุข พลังแห่งความหวัง พลังของใจที่เปี่ยมด้วยความรัก และประจักษ์พยานในพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ แม้พลังแห่งการไถ่”³

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

มัทธิว 26:39; ยอห์น 5:30;
โมไซยาห์ 3:19; สี้ลามัน 3:35

อ้างอิง

1. ริชาร์ด ซี. เอชลีย์ “การรับมอบพลังแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตน,” *เล็ยโฮนา*, พ.ย. 2003, 118.
2. อูล์ฟส์เสส ชาวเวส, “จงมีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม,” *เล็ยโฮนา*, พ.ย. 2013, 9.
3. ริชาร์ด ซี. เอชลีย์, “การรับมอบพลังแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตน,” 118.

พิจารณาสิ่งนี้

การมีความอ่อนน้อมถ่อมตนจะช่วยให้เรารักแอกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดทรงรักได้อย่างไร

ศรัทธา ครอบครั
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

ช่วงเวลาอันทรงพลังที่สุดและงดงามที่สุดช่วงหนึ่งของการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์คือเมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าเหล่าสาวกของพระองค์ “พระองค์ทรงลุกจากการเสวยอาหาร ทรงถอดฉลองพระองค์ออกวางไว้ และทรงเอาผ้าเช็ดตัวคาดเอวของพระองค์ แล้วทรงเทน้ำลงในอ่างและทรงเอาน้ำล้างเท้าของพวกสาวก และทรงเช็ดด้วยผ้าที่ทรงคาดเอวไว้” (ยอห์น 13:4-5)

ขณะพระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำศาสนพิธีนี้ เหล่าสาวกคงตกตะลึงที่พระเจ้าและพระอาจารย์ยังล้างเท้าทรงคุกเข่าต่อหน้าพวกเขาและทรงปรนนิบัติด้วยความอ่อนโยน ต่อจากนั้นพระเยซูทรงอธิบายบทเรียนที่ทรงต้องการให้พวกเขาและเราทุกคนเรียนรู้

“เพราะฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ยังล้างเท้าของพวกท่าน ท่านก็ควรล้างเท้าของกันและกันด้วย

“เพราะว่าเราวางแบบแก่พวกท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนอย่างที่เราทำกับท่านด้วย” (ยอห์น 13:14-15)

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2015

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2015 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

หลักคำสอนเด่น

วันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์

“เราจะรักษาวันสะบาโต ให้บริสุทธิ์” ได้อย่างไร ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังหนุ่ม ข้าพเจ้าศึกษางานของผู้อื่นที่รวบรวมรายการสิ่งที่ทำได้และสิ่งที่ทำ *ไม่ได้* ในวันสะบาโต ภายหลังข้าพเจ้าจึงเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าพฤติกรรมและเจตคติของข้าพเจ้าเกี่ยวกับวันสะบาโตนั้นเป็นการส่ง *สัญญา* ระหว่างข้าพเจ้ากับพระบิดาบนสวรรค์ ด้วยความเข้าใจนั้น ข้าพเจ้าไม่ต้องใช้รายการสิ่งที่ทำได้และทำไม่ได้อีกต่อไป เมื่อข้าพเจ้าต้องตัดสินใจว่ากิจกรรมนี้เหมาะสมสำหรับวันสะบาโตหรือไม่ ข้าพเจ้าเพียงถามตนเอง

ว่า “ข้าพเจ้าต้องการส่ง *สัญญา* อะไรให้พระเจ้าเป็นเจ้า” คำถามนั้นทำให้การเลือกของข้าพเจ้าเกี่ยวกับวันสะบาโตชัดเจนมาก...

“ศรัทธาในพระเจ้าเป็นเจ้านำไปสู่ความรักสำหรับวันสะบาโต ศรัทธาในวันสะบาโตนำไปสู่ความรักสำหรับพระเจ้า วันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์เป็นวันปีติยินดีอย่างแท้จริงสะบาโตคือวันปีติยินดี”

เฮลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “สะบาโตคือวันปีติยินดี,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2015, 132.

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

เงินบริจาค เปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจ

“ในศาสนจักรทุกวันนี้ เรามีโอกาสอดอาหารเดือนละหนึ่งครั้งและบริจาคเงินอดอาหารอย่างเอื้อเฟื้อผ่านอธิการหรือประธานสาขาของเราเพื่อประโยชน์ของผู้ยากไร้และผู้ขัดสน...

“...ส่วนหนึ่งของเงินบริจาคอดอาหารของท่านกับข้าพเจ้าเดือนนี้จะนำไปใช้เพื่อช่วยเหลือใครสักคน ที่ไหนสักแห่ง ผู้ที่พระเจ้าจะทรงสัมผัสถึงการบรรเทาทุกข์ของพวกเขาประหนึ่งว่าเป็นของพระองค์เอง

“เงินบริจาคของท่านจะช่วยมากกว่าการป้อนอาหารและห่อหุ้มร่างกาย เงินบริจาคจะเยียวยาและเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจ การให้ด้วยความเต็มใจอาจส่งผลเป็นความปรารถนาในใจของผู้รับที่จะเอื้อมออกไปหาผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ สิ่งนั้นเกิดขึ้นทั่วโลก”

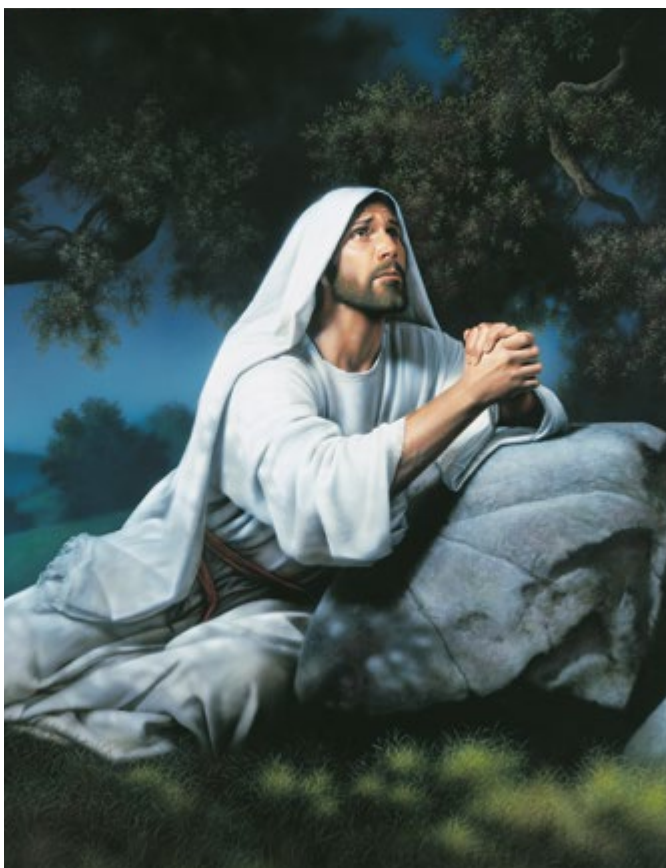
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “เราเลือกการอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือ?” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2015, 23, 24.

แผนแห่งความรอด

“สิ่งสำคัญอย่างน้อยสี่ข้อที่จำเป็นต่อความสำเร็จของแผนแห่งสวรรค์นี้” เอ็ดเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน กล่าว ค้นหาคำตอบในคำปราศรัย “เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว,” หน้า 50

1. “การสร้างของ _____ เป็นที่พำนักของเรา”
2. “การตก [ของอาดัมกับเอวา] นำมาซึ่งความตระหนักรู้ใน _____ และ _____ ตลอดจนอำนาจใน _____ ที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ สุดท้ายการตกทำให้เกิด _____ ทางร่างกายซึ่งจำเป็นต่อการทำให้วันเวลาของเราในความเป็นภรรยาเป็นเพียงชั่วคราว ทั้งนี้เพื่อที่เราจะไม่ดำรงอยู่ตลอดไปในบาปของเรา
3. “เราเห็นบทบาทของความตายในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ แต่แผนนั้นจะเป็นโมฆะหากสุดท้ายแล้วไม่มีวิธีเอาชนะความตาย ทั้ง _____ และ _____ ฉะนั้น พระผู้ไถ่ พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์ ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อชดใช้การล่วงละเมิดของอาดัมกับเอวา โดยวิธีดังกล่าว จึงมี _____ และความเป็นอมตะสำหรับคนทั้งปวง”
4. “พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งให้ชายหญิงฟังแต่งงานและให้กำเนิดบุตร โดยการนั้นในความเป็นหุ้นส่วนกับพระผู้เป็นเจ้า จึงสร้างร่างกายซึ่งเป็นกุญแจสำคัญต่อ _____ ความเป็นภรรยาและ _____ ต่อดวงชีวิตประจำวันกับพระองค์”

‘หฺนฺญูเอ๋ ‘บอญ๒น๒เอบ ‘๗ :๓๔๒น๒น๒น๒ ‘๗๒น๒น๒ ‘ล๒น๒น๒น ‘๘ :ล๒น๒น๒ ‘บ๒น๒น๒ ‘น๒น๒น๒ ‘๒น๒น๒ ‘๒ :บ๒น๒น๒น ‘๑ :น๒น๒

คำตอบสำหรับท่าน

การประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้คำตอบที่ได้รับการไตร่ตรองแก่คำถามที่สมาชิกศาสนจักรอาจมีไว้ ฉบับเดือนพฤษภาคม 2015 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบของคำถามเหล่านี้

- “ความเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า” คืออะไร และเป็นพรในชีวิตของเราอย่างไร ดู เดวิด เอ. เบตนาร์, “ฉะนั้นพวกเขาจึงชมความกลัว,” 46.
- ประเพณีทางศาสนาที่สำคัญที่สุดใดในบ้านที่ช่วยให้ลูกรู้ว่าพวกเขาเป็นที่รักและปลอดภัย ดู เควนทิน แอล. คูก, “พระเจ้าเป็นแสงฉันทัน”, 62.
- ความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของความยุติธรรม ความรัก และความเมตตาช่วยให้เราเข้าใจเรื่องอีสเตอร์และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, “ซึ่งความเที่ยงธรรม ความรัก เมตตา ประสาน,” 104.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

เราเชื่อในการเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน

“คนของห้องยี่นกล้วการตัดสินใจของมนุษย์มากกว่าการตัดสินใจของผู้เป็นเจ้า ‘มนุษย์จะคิดอย่างไรกับฉัน’ มีน้ำหนักมากกว่า ‘พระเจ้าจะทรงคิดอย่างไรกับฉัน’”—ประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน

เมื่อเราเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เราทำพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา รับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู คพ. 20:77) บาปทุกอย่างก็ตักกันเราไม่ให้รักษาพันธสัญญานี้ แต่มีบาปอย่างหนึ่งเหนือกว่าบาปอื่นทั้งหมด ที่เราจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงเพราะบาปนั้นนำไปสู่บาปมากมาย นั่นคือ ความจองหอง

“พวกเราส่วนใหญ่คิดว่าความจองหองคือการถือเอาตนเองเป็นใหญ่ การอวดอ้างความโอหัง อวดดี ความยโส หรือความหยิ่งผยอง” ประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899-1994) สอน ทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบของบาป แต่ยังไม่ใช้หัวใจหรือ

แก่นแท้ของบาป” ท่านกล่าวว่า “ลักษณะสำคัญของความจองหองคือความเป็นอริ [ความเกลียดชังหรือการเป็นศัตรู]—ความเป็นอริต่อพระเจ้าและความเป็นอริต่อเพื่อนมนุษย์ของเรา”¹

การเป็นศัตรูกับพระเจ้า “อยู่ในเจตนาของ ‘ขอให้เป็นไปตามความประสงค์ของฉัน และไม่ใช่ตามพระประสงค์ของพระองค์’ ... คนจองหองไม่สามารถยอมรับอำนาจของพระเจ้าที่กำลังชี้นำชีวิตพวกเขา... คนจองหองปรารถนาให้พระเจ้าเห็นด้วยกับพวกเขา พวกเขาไม่สนใจจะเปลี่ยนความคิดเห็นของตนให้ตรงกับพระดำริของพระเจ้า”²

ความเป็นอริต่อเพื่อนมนุษย์แสดงออกใน

หลายด้าน “การจับผิด การซุบซิบนินทา การลอบกัด การพรับ่น การดำเนินชีวิตเกินรายได้ อิจฉา โลก ไม่สำนึกคุณและไม่ยกย่องสรรเสริญเพื่อจะยกอีกคนหนึ่งขึ้นไม่ให้อภัยและริษยา”³

ความจองหองขัดขวางความก้าวหน้าของเรา ทำลายความสัมพันธ์ของเรา และจำกัดการใช้ที่เราให้ ประธานเบ็นสันแนะนำวิธีแก้ดังนี้ “ยาถอนพิษความจองหองคือความอ่อนน้อมถ่อมตน—ความอ่อนโยน ความว่างง่าย คือใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด”⁴ ท่านสอนว่า “ความอ่อนน้อมถ่อมตนตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้า—กล้วการตัดสินใจของพระองค์และตอบสนองความต้องการของคนรอบข้าง... ขอให้เราเลือกอ่อนน้อมถ่อมตน”⁵

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นวิธีที่เราจะเลือกอ่อนน้อมถ่อมตน ■

พระคัมภีร์ให้คำเตือนมากมายเกี่ยวกับความจองหอง เช่น ใน สุภาษิต 16:18; เอเสเคียล 16:49-50; หลักคำสอนและพันธสัญญา 23:1; 38:39

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน (2014), 232.
2. คำสอน: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, 232.
3. คำสอน: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, 235.
4. คำสอน: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, 238.
5. คำสอน: เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, 229, 238.

บรูซ ผู้อ่อนน้อมที่สุด

“คนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสามารถมากที่สุด และประสบความสำเร็จ

สูงสุดผู้เคยดำเนินบนโลกนี้เป็นคนอ่อนน้อมที่สุดเช่นกัน พระองค์ทรงปฏิบัติการใช้อันน่าประทับใจที่สุดในช่วงเวลาที่ไม่มีที่คนสังเกตเห็น พระองค์ผู้ทรงชื่อว่า ‘ไม่ให้บอกใคร’ ว่าทรงทำอะไร [ดู ลูคา 8:56] เมื่อมีคนเรียกพระองค์ว่า ‘ผู้ประเสริฐ’

พระองค์ไม่ทรงรับคำชมนี้โดยตรงยืนกรานว่าพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ประเสริฐอย่างแท้จริง [ดู มาระโก 10:17-18] เห็นได้ชัดว่าคำสรรเสริญของโลกไม่มีความหมายอะไรต่อพระองค์... เราจงทำตามแบบอย่างของพระอาจารย์”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “การเป็นคนจริงใจ,” *เสียวไฮนา*, พฤษภาคม 2015, 83.

เราแสดงความ
อ่อนน้อมถ่อมตน
ได้โดย:

รับคำแนะนำและ
การว่ากล่าวตักเตือน

รับใช้อย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

สวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริง

รับใช้งานเผยแผ่

ทำงานประวัติ
ครอบครัวและ
เข้าพระวิหาร
บ่อยขึ้น

จาก คำสอนของประธานศาสนจักร: เอสรา แทพท์ เบ็นสัน
(2014), 238-239.

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

มอบหมายผู้นำระดับภาคคนใหม่

ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศการเปลี่ยนแปลงในงานมอบหมายผู้นำระดับภาค มีผลตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 2015 สมาชิกทุกคนในฝ่ายประธานภาคเป็นสมาชิกในโควรัมที่หนึ่งหรือโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

สาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกโดยการเปิดเผยภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด เพื่อช่วยโควรัมอัครสาวกสิบสองในการปฏิบัติศาสนกิจทั่วโลก

“ประวัติของสาวกเจ็ดสิบย้อนกลับไปได้ตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม” ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าว¹ มีการกล่าวถึงสาวกเจ็ดสิบ

ครั้งแรกใน อพยพ 24:1 และต่อมามีการกล่าวถึงพวกเขาอีกใน กันดารวิถี 11:16–17, 25 เมื่อพวกเขาถูกรวบรวมมาเพื่อช่วยโมเสส

ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยของพระคริสต์ พระองค์ทรงเรียกสาวกเจ็ดสิบ สั่งสอนพวกเขาแบบเดี่ยวกับที่สั่งสอนอัครสาวกสิบสอง และทรงส่งพวกเขา “ล่วงหน้าไปก่อนพระองค์” โดยทรงอธิบายว่าผู้ที่ได้ยินเสียงของพวกเขาจะได้ยินเสียงของพระองค์ (ดู มัทธิว 10:1, 16–17; ลูกา 10)

“เราเชื่อในการวางระเบียบอย่างเดียวกับที่ดำรงอยู่ในศาสนจักรดั้งเดิม” ประธาน

แพคเกอร์กล่าว “ระเบียบนั้นรวมถึงสาวกเจ็ดสิบด้วย” (ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 1:6) ในศาสนจักรซึ่งเติบโตเร็วมากทุกวันนี้ สาวกเจ็ดสิบมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลืออัครสาวกสิบสอง “สาวกเจ็ดสิบสามารถทำตามการมอบหมายทุกสิ่งที่อัครสาวกสิบสองบอกให้พวกเขาทำ” ประธานแพคเกอร์กล่าว² ■

อ้างอิง

- บอยด์ เค. แพคเกอร์, ใน “The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy [อัครสาวกสิบสองและสาวกเจ็ดสิบ, ตอนที่หนึ่ง: การเปิดเผยและบทบาทของสาวกเจ็ดสิบ]” (วิกิทัศน์), LDS.org
- บอยด์ เค. แพคเกอร์, ใน “The Twelve and the Seventy.”

ฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
ช่วยเหลือ
ทุกภูมิภาค

แอล. วิทนี เคลลีย์ตัน
ยูทาห์เหนือ
ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตี
ยูทาห์ใต้

โดนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันออก
เฉียงเหนือ

ริชาร์ด เจ. เจนส์
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันตก

แครก ซี. คริสเต็นเซ็น
ไอดาโฮ
อเมริกาเหนือ
ตอนกลาง

รูสเวลล์ สเวาเวส
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันออกเฉียงใต้

ลินน์ จี. โรบบินส์
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันตก
เฉียงใต้

แอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้

สแตนลีย์ จี. เอลลิส
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

คาร์ล บี. คูก
ประธาน

เควิน เอส. แฮมบลินตัน
ที่ปรึกษาที่สอง

แอฟริกาตะวันตก

เทอเรนซ์ เอ็ม. วายนไรท์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์
ประธาน

เดวิด เอฟ. อีแวนส์
ที่ปรึกษาที่สอง

เอเชีย

แรนดี ดี. ฟิงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

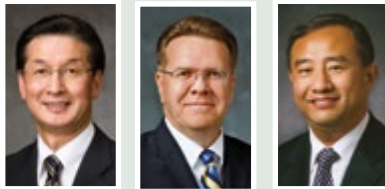

เกอริท ดับเบิลยู. กอง
ประธาน

ซี ฮอง (แซม) วอง
ที่ปรึกษาที่สอง

เอเชียเหนือ

คาซูฮิโกะ ยามาซึตะ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์
ประธาน

ยุน ฮวาน ซอย
ที่ปรึกษาที่สอง

บราซิล

ไซโร มัชซาคารดี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

คลอดิโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา
ประธาน

มาร์คอส เอ. อดูโคทิส
ที่ปรึกษาที่สอง

แคริบเบียน

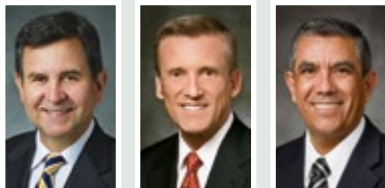

คลอดิโอ ดี. ซิวิค
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เจ. เดฟน์ คอร์นิช
ประธาน

ซูโก อี. มาร์ตินเนซ
ที่ปรึกษาที่สอง

อเมริกากลาง

เอเดรียน โอซวา
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เควิน อาร์. ดันแคน
ประธาน

โยเซ แอล. อาลอนโซ
ที่ปรึกษาที่สอง

ยุโรป

พอล วี. จอห์นสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

แพทริก เคียร์รอน
ประธาน

ทีโมธี เจ. ไคคส์
ที่ปรึกษาที่สอง

ยุโรปตะวันออก

ยอร์ก เคลบิงกอด
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

บรูซ ดี. พอร์เทอร์
ประธาน

แลร์รี่ เอส. เคเซอร์
ที่ปรึกษาที่สอง

เม็กซิโก

พอล บี. ไฟเฟอร์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เบนฮามิน เด โอโยส
ประธาน

อาร์นูลโฟ วาเลนซูเอลา
ที่ปรึกษาที่สอง

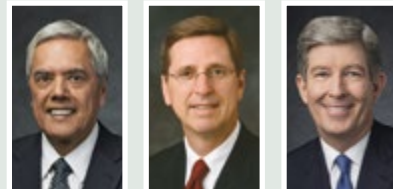
ตะวันออกกลาง/แอฟริกาเหนือ

แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์
บริหารงานจากสำนักงานใหญ่
ศาสนจักร

วิลฟอร์ด ดับเบิลยู. แอนเดอร์เซ็น
บริหารงานจากสำนักงานใหญ่
ศาสนจักร

แปซิฟิก

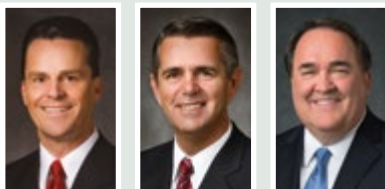

โอ. วินเซนดี ฮาลีค
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน
ประธาน

เอส. กิฟฟอร์ด นิลเซ็น
ที่ปรึกษาที่สอง

ฟิลิปปินส์

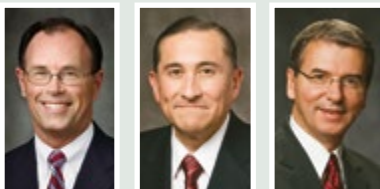

เชียน เอ็ม. โบเวิน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เอียน เอส. อาร์เดริน
ประธาน

อัลเลน ดี. เฮย์นีย์
ที่ปรึกษาที่สอง

อเมริกาใต้ ฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ

ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วิตเทลล์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ฮวน เอ. อูซาดา
ประธาน

คาร์ลอส เอ. โกตอย
ที่ปรึกษาที่สอง

อเมริกาใต้ตอนใต้

ฟรานซิสโก เจ. วินญัส
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส
ประธาน

โยเซ เอ. เทียเชิยรา
ที่ปรึกษาที่สอง

ดีใจที่ได้พบกันอีก

โดย ชูชาน แอล. และซี. เทอร์รี่ วอร์เนอร์

หลายสิบปีของการพลัดพรากและความปวดร้าวใจลึกที่สุดลงเมื่อพระเจ้าทรงนำพ่อกับลูกชายมาพบกันในพระวิหาร

เช้าที่สวยงามในเดือนเมษายน 2012 จอห์น เอโคว-เมนซาร์เข้าพระวิหาร อักกรา กานา บราเดอร์สูงอายุ ซึ่งตอนนี้ อยู่ในวัย 80 ได้เดินทางมากับวิสุทธิชนกลุ่มหนึ่งจาก Nkawkaw เมืองที่เขาอาศัยอยู่ตามลำพัง กลุ่มวางแผนจะอยู่ค้างคืนในห้องพักสำหรับผู้เข้าพระวิหารและใช้เวลาสองวันรับใช้ในพระวิหาร

บราเดอร์เอโคว-เมนซาร์กำลังนั่งอยู่ในพระวิหารรอเข้าร่วมศาสนพิธีขึ้นเตรียมเมื่อชายผู้อ่อนวัยกว่ามานั่งข้างๆ เขา ชายผู้อ่อนวัยกว่าคนนี้อายุ 54 ปี เขาวางแผนจะเข้าเฝ้าดาวเม้นท์เข้านั้นกับภรรยา แต่เขามาสายเกินกว่าจะเข้าได้ เขาจึงตัดสินใจทำศาสนพิธีขึ้นเตรียม

“คุณมาจากไหนครับ” บราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ถาม

“เซกันดีครับ” เขาตอบ

“แถบไหนของเซกันดี” บราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ถาม

“เกตันครับ” ชายผู้อ่อนวัยกว่าตอบ “ในย่านที่มีโรงเรียนตั้งอยู่” ขณะที่การสนทนาดำเนินอยู่นั้น ชายทั้งสองรู้สึกว่าคุณถามเหล่านี้กำลังนำไปสู่เรื่องหนึ่ง

ชายผู้อ่อนวัยกว่ามองดูบราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ เหมือนจะจำได้มากขึ้น “คุณเป็นพ่อผม” เขาประกาศ “คุณชื่ออะไร”

“จอห์น เอโคว-เมนซาร์”

“นั่นเป็นชื่อของผมด้วย” ลูกชายตอบ หลังจากรับใช้ในพระวิหาร ชายทั้งสอง

นั่งอยู่นานในห้องซีเลสเชียลเพื่อเชื่อมโยงชีวิตเข้าด้วยกันอีกครั้งและก่อให้เกิดความรักขึ้นมาใหม่ ถึงแม้ทุกอย่างที่บราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ จูเนียร์พูดและทำจะเหมาะสมและเปี่ยมด้วยความเคารพ แต่ดูเหมือนเขาไม่พร้อมจะยอมรับคุณพ่อของเขาอย่าง

สุดใจ—กระทั่งเขาทราบว่าเหตุใดคุณพ่อจึงต้องจากครอบครัวและเหตุใดจึงติดต่อครอบครัวไม่ได้

ราว 50 ปีก่อนบราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ ซีเนียร์ แต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่งที่คุณยายของเธอ—แม่เฒ่าอายุมากที่สุด ในสมัยนั้น—มีอำนาจสูงสุดในเผ่าของพวกเขา น่าเศร้าตรงที่แม่เฒ่าคัดค้านการแต่งงานของจอห์นกับหลานสาวของเธอ เธอยืนกรานจนในที่สุดทั้งคู่ต้องแยกจากกันเมื่อจอห์น จูเนียร์ ลูกชายคนโตของพวกเขาอายุเพียงสี่หรือห้าขวบ จอห์น จูเนียร์รู้ว่ายายทวดของเขาเป็นผู้หญิงเข้มแข็งและทำงานหนัก แต่ท่านไม่มีสิทธิ์ทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมดของเขากับ

พ่อผู้ให้กำเนิดนานเกือบ 50 ปี

การบังคับให้ไปจากครอบครัวจึงตัดสายสัมพันธ์ทั้งหมด เพราะไม่มีโทรศัพท์หรือบริการทางไปรษณีย์ จอห์น ซีเนียร์จึงไม่มีวิธีติดต่อกับครอบครัวของเขา เขาได้งานซึ่งทำให้

เขาอยู่ห่างออกไปหลายชั่วโมง เขาอาศัยอยู่ใน Mankessim ตั้งแต่ปี 1963 ถึง 1989 เขาเปิดร้านรับเหมาก่อสร้างเล็กๆ ที่นั่น จากนั้นเขาย้ายไปอตา ที่นั่นผู้หญิงที่เขาทาสีตึกให้ได้แนะนำให้เขารู้จักพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ บราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ ซีเนียร์เข้าร่วมศาสนจักรในปี 1991

เพราะบราเดอร์เอโคว-เมนซาร์ จูเนียร์อายุน้อยมากเมื่อชีวิตแต่งงานของพ่อแม่สิ้นสุด เขาจึงไม่รู้เรื่องราวมากนักเกี่ยวกับพ่อของเขา บางครั้งแม่ของเขาพูดว่าเขา “ถอดแบบ” มาจากพ่อ แต่เขารู้แค่นั้น

หลังจากโตเป็นผู้ใหญ่และแต่งงาน จอห์นกับเดโบราห์ภรรยาของเขาตัดสินใจหาศาสนจักรที่พวกเขาจะเข้าร่วม จอห์นอยู่ที่มหาวิทยาลัยในกานาเมื่อเขาเห็นนิตยสาร *เลียโฮนา* อยู่บนชั้นหนังสือ เขาหยิบขึ้นมาอ่านและพบว่าตนสนใจสิ่งที่เขียนไว้ในนั้น จอห์นเห็นชื่อผู้จัดพิมพ์ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เมื่อจอห์นกลับจากมหาวิทยาลัยมาถึงบ้านในเซกันตี ภรรยาธิบบอกเขาเรื่องศาสนจักรที่เธอรู้จักเพื่อนคนหนึ่ง เธอบอกชื่อศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย จอห์นบอกเธอนี้เป็นศาสนจักรที่เขาอ่านเจอในนิตยสารที่มหาวิทยาลัย

จอห์นกับเดโบราห์เรียนพระกิตติคุณและรับบัพติศมาในปี 1999 สิบปีต่อมาพวกเขาเริ่มการฝึกในพระวิหารอัครกานา และลูกสามคนเล็กจากทั้งหมดห้าคนรับการฝึกกับพวกเขา

ต่อจากนั้น ในเดือนเมษายน ปี 2012 ที่พระวิหาร สองพ่อลูกน้ำตาไหลพรากเมื่อจำกันได้ ปีติของพวกเขาเพิ่มขึ้นด้วยความเข้าใจที่ว่าพวกเขาต่างเข้าร่วมศาสนจักรและหาทางเข้าพระวิหารในเช้าที่สวยงามวันนั้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา และรับใช้ในคณะเผยแผ่อัครกานา

พ่อกับลูกชายพบกันอีกครั้งที่พระวิหาร หลังพراقจากกันราว 50 ปี

ภาพประกอบโดย บรูซ คอส; ภาพถ่ายโดยฟิโดผู้ใช้เรียน

พลังของการสอนประจำบ้าน

โดย เจฟฟี่ บี. มาร์เลอร์

เราจะสอนประจำบ้านครอบครัวที่ไม่ยอมให้เราเข้าบ้านได้อย่างไร

ผมได้รับมอบหมายให้สอนประจำบ้านคู่กับบราเดอร์เอริคสันสมาชิกสูงอายุจากวอร์ดของเรา เขาเป็นผู้สอนประจำบ้านที่ทุ่มเท เขาให้ผมเป็นคนติดต่อนัดหมาย ซึ่งผมไม่เก่ง

ครอบครัวหนึ่งของเราคือครอบครัวไรท์ (นามสมมติ) ครอบครัวนี้ไม่ได้มีส่วนร่วมแข็งขันกับศาสนจักร เมื่อผมโทรไปที่บ้านบราเดอร์ไรท์ตอบว่า “อย่าโทรมาบ้านผมอีก”

ผมเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้บราเดอร์เอริคสันฟัง เดือนต่อมา เมื่อเขาขอให้ผมโทรไปหาครอบครัวไรท์อีก ผมบอกเขาอีกครั้งว่าบราเดอร์ไรท์ไม่ยอมให้เราโทรไปหาบราเดอร์เอริคสันยืนยันหนักแน่นว่าต้องโทรไป ผมจึงโทร เมื่อบราเดอร์ไรท์รับสายผมขออภัยว่าอย่าวางสายและบอกเขาว่าผู้สอนประจำบ้านยืนยันกรานให้ผมโทรหา ผมถามว่าเขาจะสอนประจำบ้านเขาโดยโทรหาเขาทุกเดือนได้ไหม เขาตกลง

นับจากนั้น ผมโทรหาครอบครัวไรท์ทุกเดือน ทุกครั้งที่โทร บราเดอร์ไรท์จะพูดว่า “คุณโทรแล้วนะ” จากนั้นก็วางหู ผมไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนั้น และบราเดอร์เอริคสันไม่ขอมากกว่านั้น

แต่หลังจากหลายเดือนผ่านไป บราเดอร์เอริคสันเสนอให้เราอดอาหารให้ครอบครัวไรท์ ผมตกลง ด้วยเหตุนี้วันอาทิตย์วันหนึ่ง

เราจึงสวดอ้อนวอนและอดอาหารเพื่อหาวิธีเข้าถึงบราเดอร์ไรท์ เช้าวันรุ่งขึ้นขณะผ่านบ้านครอบครัวไรท์ระหว่างทางไปทำงาน บราเดอร์ไรท์ออกมาจากบ้านพอดี ผมเห็นรถของเล่นอยู่ใต้ล้อหลังล้อหนึ่งของรถเขา ผมจึงหยุดและชี้ให้ดู เขาขอบคุณผม

ผมพูดว่า “ผมเป็นผู้สอนประจำบ้านของคุณนะครับ”

เขาขอบคุณผมอีกครั้งขณะที่ผมมุ่งหน้าไปทำงาน

ผมโทรหาบราเดอร์เอริคสันเพื่อเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น เขาขอให้ผมโทรหาบราเดอร์ไรท์เพื่อนัดหมายการสอนประจำบ้านเย็นวันถัดไป ผมทำตาม บราเดอร์ไรท์ทั้งพอใจ

และยอมรับ เรามีการสนทนาที่ดีมากกับครอบครัวของเขาและนัดหมายกันอีกครั้ง ผมออกจากบ้านพวกเขาพร้อมด้วยประจักษ์พยานแรงกล้ามากขึ้นเกี่ยวกับการอดอาหารและการสวดอ้อนวอนรวมทั้งความสำคัญของการเป็นผู้สอนประจำบ้าน

ปลายสัปดาห์นั้น เราทราบข่าวบราเดอร์ไรท์ยอมให้ผู้สอนศาสนาเริ่มสอนลูกสาววัย 15 ปีของเขา เธอสวดอ้อนวอนมาหลายเดือนขอให้พ่อใจอ่อนและยอมให้เธอรับบัพติสมา ครอบครัวเริ่มมาโบสถ์และในที่สุดบราเดอร์ไรท์ก็ยอมให้ลูกสาวรับบัพติสมา, อันที่จริง เขาคือคนที่ให้บัพติสมาเธอ

ผมรู้สึกขอบคุณที่บราเดอร์เอริคสันเป็นหนึ่งในพระวิญญูญาณ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของเขาระหว่างประสบการณ์นี้ช่วยให้ผมมีประจักษ์พยานแรงกล้ามากขึ้นเกี่ยวกับพลังและศักยภาพของการสอนประจำบ้านอย่างทุ่มเท ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

หน้าต่างกระจก ริมสระว่ายน้ำ

โดย เบคกี ไฮเนอร์

ความสัมพันธ์ในครอบครัวเราสามารถช่วยให้เราได้เรียนรู้ เข้าใจ และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

วินหยุดของเราที่กำลังสิ้นสุด ขณะรับประทานอาหารเช้าในวันนั้น เราวางแผนจะใช้เวลาของเราที่โรงแรมอย่างเต็มที่ก่อนขับรถกลับบ้าน สามีดิฉันตัดสินใจพาลูกสาวสามคนไปเล่นอย่างสนุกสนานสุดท้ายในสระว่ายน้ำ ดิฉันถือโอกาสไปวิ่งบนสายพานในห้องออกกำลังกาย

เครื่องวิ่งที่ดิฉันเลือกหันหน้าเข้าหาหน้าต่างกระจกกว้างเท่าผนัง มองเห็นสระว่ายน้ำไม่มานานดิฉันก็เห็นครอบครัวหนึ่ง ครอบครัวของดิฉันเอง เดินไปที่สระว่ายน้ำ ผ้าเช็ดตัว รองเท้า และเสื้อยืดปลิวว่อนขณะเด็กผู้หญิงเตรียมกระโดดลงน้ำอย่างตื่นเต้น ตามปกติดิฉันจะตามหลังพวกเขาไปเก็บเสื้อผ้า รองเท้า และพูดตามตรงคือดิฉันจะหงุดหงิดนิดๆ เมื่อต้องทำอย่างนั้น แต่คราวนี้ดิฉันมองครอบครัวนี้จากข้างนอกเข้าข้างใน ประหนึ่งกระจกบานยักษ์ตรงหน้าดิฉันเป็น

จอภาพยนตร์ ดิฉันมองพวกเขาขณะเท้าของดิฉันวิ่งไปบนสายพาน

ดิฉันเห็นทุกคนมีความสุขมาก หัวเราะและเล่นด้วยกัน ดิฉันนึกถึงเวลาที่ดิฉันเคยท้อแท้หมดกำลังใจเพราะการโต้เถียงเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ในครอบครัว เพราะความรู้สึกไม่สบายใจที่แม้จะพยายามสุดความสามารถแล้วก็ยังสอนลูกให้รักกันไม่ได้ แต่ขณะมองดูพวกเขา ดิฉันเห็นคนที่มีความสุขด้วยกัน ดิฉันค้นพบว่าดิฉันเฝ้าดูจะสอนพวกเขาให้รักกันไม่ได้ แต่ดิฉันแค่ไม่สังเกตเห็นว่าพวกเขาทำได้

ดิฉันเห็นลูกสาวคนหนึ่งกระโดดจากขอบสระลงไปใต้มแขนของคุณพ่อเธอครั้งแล้วครั้งเล่า ดิฉันนึกถึงการกระโดดครั้งใหญ่ทุกครั้งที่เราจะทำตลอดชีวิตและหวังว่าเธอจะวางใจว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงรับเธอทุกครั้ง ดิฉันรู้ว่าแต่ละครั้งที่กระโดดเธอกำลัง

เรียนรู้การวางใจและรู้ว่าการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเราเป็นวิธีปลอดภัยในการเรียนรู้ความวางใจดังกล่าว

ลูกสาวอีกคนหนึ่งพยายามฝึกทำว่ายน้ำท่าหนึ่งให้สมบูรณ์แบบ ดิฉันเห็นว่าการกำลังใจจากครอบครัวทำให้เธอพยายามต่อไป คงจะมีหลายครั้งในชีวิตเธอเมื่อเธอจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนแบบเดียวกันขณะเผชิญความท้าทายที่ยากกว่านั้น

ต่อจากนั้นดิฉันเห็นลูกสาวคนที่สามชนขอบสระอย่างไม่ตั้งใจ เธอพุ่งพรวดขึ้นจากน้ำไปนั่งเก้าอี้ด้วยความหวัหวัและโกรธ ครอบครัวเธอสังเกตเห็นทันทีว่าเธอหายไป ดิฉันเห็นแต่ละคนชวนเธออย่างรักใคร่มาเล่นสนุกด้วยกันอีกครั้ง ในที่สุดเธอก็ยอมและดิฉันนึกถึงอนาคตของเธอ นึกถึงเวลาที่เธอจะเจ็บปวดและรู้สึกอยากยอมแพ้ ดิฉันหวังว่าเธอจะพบพลังให้อดทนในความรักของครอบครัวเธอเสมอ

ทันใดนั้น ดิฉันก็นึกขึ้นได้ว่าครอบครัวเราสามารถเป็นองค์ประกอบสำคัญให้เราได้เรียนรู้ เข้าใจ และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ นี่ไฟกล่าวไว้ว่า “โดยวิธีเล็กน้อยพระเจ้าทรงทำให้สิ่งสำคัญเกิดขึ้นได้” (1 โยฮ 16:29) และเป็นเช่นนั้นกับครอบครัว พ่อแม่ลำบากแน่ แต่การพยายามทุกวิถีทางเพื่อสอน อบรม และรักเป็นเรื่องสำคัญไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม

ภาพยนตร์โรงเล็กของดิฉันใกล้จบแล้ว ขณะปิดเครื่องวิ่งและเฝ้าดูครอบครัวเก็บเสื้อผ้าของพวกเขา ดิฉันรู้สึกมีความตั้งใจใหม่อีกครั้งว่าจะทำต่อไป จะทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมดที่บางครั้งดิฉันกังวลว่าจะไม่เกิดผลอันใดต่อไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบโดย อัดเดเน การ์นัส

โดย เอ็ลเดอ์
ริ้ชเชลล์ เอ็ม.
เนลสัน
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

สามัคคีภัยและการ ปกป้องการแต่งงาน

สามัคคีภัยของพระเจ้าเป็นผู้ปกป้องการแต่งงานแบบดั้งเดิม
เราจะยอมไม่ได้ ประวัติศาสตร์ไม่ใช่ผู้ตัดสินเรา สังคมทางโลกไม่ใช่ผู้ตัดสินเรา
พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงเป็นผู้ตัดสินเรา

พลังยิ่งใหญ่ในการเป็นหุ้นส่วนที่แน่นแฟ้น หุ้นส่วนที่แท้จริงจะบรรลุผลสำเร็จได้มากกว่าผลรวมของที่แต่ละคนทำ หุ้นส่วนที่แท้จริง หนึ่งบวกหนึ่งเป็นยิ่งกว่าสอง ตัวอย่างเช่น ดร. วิลเลียม เจ. เมโยกับ ดร. ชาร์ลส์ เอช. เมโยน้องชายของเขา ตั้งคลินิกเมโย ทุนายความและคนอื่นๆ ตั้งห้างหุ้นส่วนสำคัญๆ หลายแห่ง และในชีวิตแต่งงาน สามภรรยาสามารถตั้งการเป็นหุ้นส่วนสำคัญ *ที่สุด* ในบรรดาหุ้นส่วนทั้งหมด—นั่นคือ ครอบครัวนิรันดร์

ความก้าวหน้าแบบยั่งยืนในความพยายามเรื่องใดก็ตามขึ้นอยู่กับความร่วมมือและความเห็นพ้องต้องกัน ผู้นำและหุ้นส่วนที่ยิ่งใหญ่พัฒนาความสันตติในด้านกรบอกกล่าวความเข้าใจอันลึกซึ้ง ความพยายามร่วมกัน และรูปแบบของการสร้างความเป็นเอกฉันท์ หุ้นส่วนที่ยิ่งใหญ่มักคืออย่างสมบูรณ์ พวกเขาข่มอึดตาของตนแลกกับการมีส่วนร่วมสร้างบางสิ่งบางอย่างที่ใหญ่กว่าตน การเป็นหุ้นส่วนที่ยิ่งใหญ่ขึ้นอยู่กับแต่ละฝ่ายพัฒนาคุณลักษณะของอุปนิสัยส่วนตัว

ถ่ายภาพประกอบโดย SYCHUMAELENA/ISTOCK/THINKSTOCK

ผู้พิทักษ์คุณธรรม

เวลานี้ดูเหมือนจะเป็นเวลาที่ข้าพเจ้าต้องเข้าร่วมงานศพ ข้าพเจ้าเห็นหลายครอบครัวกล่าวลาชั่วคราวกับคนที่พวกเขารัก และคนที่พวกเขาเมตตาด้วย ข้าพเจ้ามักจะออกจากงานศพพลางสงสัยว่า “ข้าพเจ้าอยากให้คนพูดอะไรเกี่ยวกับข้าพเจ้าที่งานศพของข้าพเจ้า”

ไม่เร็วเกินไปในชีวิตท่านที่จะถามคำถามเดียวกัน ท่านอยากให้คนพูดอะไรเกี่ยวกับท่านที่งานศพของท่าน

ข้าพเจ้าหวังจะให้พูดว่าท่านเป็นสามีและบิดาที่ดีหรือเป็นภรรยาและมารดาที่ดี ท่านเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ท่านมีเมตตาและอดทน ท่านอ่อนน้อมถ่อมตนและทำงานหนัก และท่านเป็นผู้ทรงคุณธรรม

ผู้พิทักษ์คุณธรรมทั้งหมดที่ดีที่สุดคือการแต่งงานและครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณธรรมของความบริสุทธิ์ทางเพศและความภักดี ซึ่งต้องอาศัยคุณธรรมทั้งสองสร้างการเป็นหุ้นส่วนชีวิตแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ยั่งยืนและค้ำค้ำอย่างยั่งยืน

พระเจ้าทรงสร้างชายและหญิงเพื่อสิ่งทีพวกเขาสามารถทำได้และเป็นได้—ด้วยกัน การนำเด็กเข้ามาในโลกต้องใช้ชายและหญิง มารดาและบิดาสืบเปลี่ยนกันไม่ได้ ชายและหญิงแตกต่างกันอย่างชัดเจนและเสริมกัน เด็กสมควรได้รับโอกาสให้เติบโตทั้งกับแม่และพ่อ¹

เป็นไปได้ว่าท่านจะพบการถกเถียงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับนิยามของการแต่งงาน เพื่อนบ้านเพื่อนร่วมงาน และมิตรสหายมากมายของท่านไม่เคยได้ยินความจริงที่ถูกต้องตามหลักเหตุผลและได้รับการดูแลเกี่ยวกับความสำคัญของการแต่งงานตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงนิยามด้วยพระองค์เอง ท่านจะมีโอกาสมากมายให้เสริมความเข้าใจในแง่มุมมองของพระเจ้าเกี่ยวกับข้อโต้เถียงดังกล่าวโดยอาศัยแบบอย่างที่ตั้งงามของท่าน ทั้งเป็นส่วนตัวและเป็นครอบครัว

อัครสวากเปาโลเห็นสภาวะการณ์ของเราล่วงหน้าเมื่อท่านกล่าวว่า

“วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่นากลัว

“เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว รักเงินทอง ใ้อวด หยิ่งยโส ชอบดูหมิ่น ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ออกตัญญู ชั่วร้าย

“ไร้มนุษยธรรม ไม่ให้อภัยกัน ใส่ร้ายกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ ดูร้าย

เกลียดชังความดี

“ทรยศ มุทะลุ โหดร้าย รักความสนุกมากกว่าพระเจ้า”

ท่านสรุปต่อจากนั้นว่า “จงอย่าเกี่ยวข้องกับคนพวกนั้น”

(2 ทิโมธี 3:1-5)

หลังจากคำพยากรณ์อันน่าทึ่งเกี่ยวกับสมัยของเรา เปาโลเพิ่มคำเตือนนี้ “แท้จริงทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” (2 ทิโมธี 3:12)

ลองไตร่ตรองข้อนี้! นั่นหมายความว่าในช่วงเวลาที่นากลัวนี้ชีวิตจะไม่สบายสำหรับสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แต่เราจะมีความเห็นชอบของพระองค์ พระองค์ประทานคำรับรองนี้แก่เรา “คนทั้งปวงที่ถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่นามของเราย่อมเป็นสุข, เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของพวกเขา” (3 นีไฟ 12:10)

สรุปคือ ในฐานะสานุศิษย์ เราแต่ละคนจะถูกทดสอบ ณ เวลา

ใดเวลาหนึ่งของวันใดวันหนึ่ง เรามีโอกาสเลือกระหว่างถูกบีบคั้น นี่เป็นการรบแพ้แก่ที่เริ่มมานานแล้วในโลกก่อนเกิด และการรบดังกล่าวรุนแรงขึ้นทุกวัน ความแข็งแกร่งของอุปนิสัยของแต่ละท่านเป็นที่ต้องการในเวลานี้ มากกว่าแต่ก่อน

ไม่มีสานุศิษย์ไม่เต็มเวลา

ยุคสมัยที่ท่านจะเป็นชาวคริสต์แบบเสื่บๆ สบายๆ ผ่านไปแล้ว ศาสนาของท่านไม่เพียงเกี่ยวกับ

การปรากฏตัวที่โบสถ์วันอาทิตย์เท่านั้น แต่เกี่ยวกับการปรากฏตัวในฐานะสานุศิษย์ที่แท้จริงตั้งแต่เช้าวันอาทิตย์จนถึงคืนวันเสาร์—24 ชั่วโมง/7 วัน! ไม่มีเรื่องอย่างเช่นการเป็นสานุศิษย์ไม่เต็มเวลาของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

พระเยซูทรงเชื้อเชิญทุกคนที่ต้องการเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ให้แบกกางเขนของเขาตามพระองค์ไป (ดู มัทธิว 16:24; มาระโก 8:34; คพ. 5:6:2; 112:14) ท่านพร้อมจะร่วมขบวนหรือไม่ หรือท่านจะละอายในเรื่องพระกิตติคุณ ท่านจะละอายในเรื่องพระเจ้าและแผนของพระองค์หรือไม่ (ดู มอรรมอน 8:38) ท่านจะยอมฟังเสียงของคนที่ยากให้ท่านสมทบกับพวกเขาเข้าข้างประชานิยมของประวัติศาสตร์ร่วมสมัยหรือไม่

ไม่! เยาวชนแห่งไซอันจะไม่ลังเล! ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านจะกล้าหาญและประกาศความจริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยความชัดเจน

และความอ่อนโยน แม้ความจริงของพระองค์ไม่เป็นที่นิยมทางการเมืองก็ตาม! เปาโลวางแบบฉบับดังกล่าวเมื่อท่านประกาศว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16; ดู 2 ทิโมธี 1:8 ด้วย)

สานุศิษย์ของพระเจ้าเป็นผู้ปกป้องการแต่งงานแบบดั้งเดิม เราจะยอมไม่ได้ ประวัติศาสตร์ไม่ใช่ผู้ตัดสินเรา สังคมทางโลกไม่ใช่ผู้ตัดสินเรา พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ตัดสินเรา สำหรับเราแต่ละคน วันพิพากษาจะจัดตามวิธีและเวลาของพระผู้เป็นเจ้า (ดู โรม 2:5; แอลมา 33:22; อีเธอร์ 11:20; คพ. 88:104; 133:38)

ความเต็มใจของท่านในการกล่าวคำพยานอย่างจริงใจเกี่ยวกับพระเจ้าและการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระองค์จะกำหนดอนาคตของการแต่งงานและชีวิตมนุษย์นับไม่ถ้วน ความคุ้มครองอันสำคัญยิ่งมีให้เราเมื่อเราเข้าสู่น้ำบัพติศมาและรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา

กษัตริย์เบ็นจามินอธิบายว่า “และบัดนี้, เพราะพันธสัญญาที่ท่านทำให้จะเรียกท่านว่าลูก ๆ ของพระคริสต์, บุตรของพระองค์, และธิดาของพระองค์; เพราะคุณเกิด, วันนี้พระองค์ทรงให้กำเนิดท่านทางวิญญาณ; เพราะท่านกล่าวว่าใจท่านเปลี่ยนแปลงแล้วโดยผ่านศรัทธาในพระนามของพระองค์; ฉะนั้น, ท่านจึงถือกำเนิดจากพระองค์และกลายเป็นบุตรของพระองค์และธิดาของพระองค์” (โมไซยาห์ 5:7; ดูข้อ 8 ด้วย)

ข้าพเจ้าชื่นชมคำกล่าวของซิสเตอร์เซอร์วี ดิวอิตต์สมาชิกในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ที่การประชุมใหญ่สตรีมหาวิทยาลัวยบิรัมยั้งก็เมื่อไม่นานมานี้ เธอกล่าวว่า “หัวใจของการเป็นสานุศิษย์คือ ทำ สิ่งที่เราสัญญาจะทำทุกครั้งที่เรารับส่วนศีลระลึก—นั่นคือ ‘ระลึกถึง’ พระเจ้าตลอดเวลา นี่หมายถึงการระลึกถึงพระองค์เมื่อเราเลือกที่จะยอมให้วิญญาณเราเปิดรับสื่ออะไร นี่หมายถึงการระลึกถึงพระองค์ในการใช้เวลาของเราและเมื่อเลือกกระหว่างแหล่งข้อมูลที่มีมาไม่ขาดสายของวัฒนธรรมสมัยใหม่หรือพระคำ

*โอกาสที่เรียกร้องเวลา
ของเรามากขึ้นอีก
โอกาสหนึ่งคือยืนหยัด
สนับสนุนความจริง
เกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์
ของการแต่งงาน*

**ภาระของการเป็น
ศาสนิกชนนั้นหนัก
ในฐานะศาสนิกชน
ของพระเจ้า ท่านจะ
ยืนเป็นผู้ปกป้อง
การแต่งงาน**

ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า นี่หมายถึงการระลึกถึงพระองค์ ในช่วงเกิดความขัดแย้งหรือเมื่อการล่อลวงรุมเร้า นี่หมายถึงการระลึกถึงพระองค์เมื่อนักวิจารณ์โจมตีศาสนจักรของพระองค์และเหย้าหยั้นความจริง นี่หมายถึงการระลึกว่าเราได้รับพระนามของพระองค์ไว้กับเราแล้ว”²

ข่าวสารของซิสเตอร์ดีวิดสอดคล้องกับข่าวสารจากประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907-1995) ผู้กล่าวว่า “ถ้าชีวิตเราและศรัทธาของเรา มีศูนย์รวมอยู่ในพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู จะไม่มีสิ่งใดผิดพลาดไปตลอด... ถ้าชีวิตเราไม่มีศูนย์รวมอยู่ในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และคำสอนของพระองค์ จะไม่มีความสำเร็จใด ถูกต้องไปตลอด”³

ประกาศพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

ไม่ว่าเราไปที่ใด ท่านและข้าพเจ้าในฐานะศาสนิกชนของพระเจ้าต่างมีความรับผิดชอบอย่างจริงจังในการประกาศพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าต่อคนทั้งปวง และโอกาสที่เรียกร้องเวลาของ

เรามากขึ้นอีกโอกาสหนึ่งคือยืนหยัดสนับสนุนความจริงเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงาน ข่าวสารของเราได้รับการหล่อหลอมตามหลักคำสอนจากเบื้องบนที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลดังนี้

“ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” (ปฐมกาล 1:1)

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27)

“พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา ตรัสกับพวกเขาว่า จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน” (ปฐมกาล 1:28)

“เพราะเหตุนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” (ปฐมกาล 2:24)

“อาดัมเรียกภรรยาของเขาว่าเอวา เพราะนางเป็นมารดาของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง” (ปฐมกาล 3:20; ดู โยฮัน 4:26 ด้วย)

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของชายหญิงทั้งหมด พวกเขาเป็นบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงกำหนดให้การทำงานเป็นการรวมกันของชายกับหญิง ผู้พิพากษาหรือสมาชิกสภานิติบัญญัติที่เป็นมนุษย์ไม่ได้ทำให้เกิดการแต่งงาน คณะทำงานระดับมัธยมศึกษาหรือคณะแนวเสียงจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือคนเขียนบล็อกหรือผู้ทรงความรู้ที่ถูกลำเอียงมาอย่างบ่อยๆ ไม่ได้ทำให้เกิดการแต่งงาน นักบรรณคดีหาเสียงไม่ได้ทำให้เกิดการแต่งงาน พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เกิดการแต่งงาน!

พระบัญญัติสืบประการห้ามการล่วงประเวณีและความใคร่ (ดู อพยพ 20:14, 17; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:18, 21)

ต่อมาภายหลังพระเจ้าประทานพระบัญญัติสมัยโบราณเหล่านั้นให้ผู้คนในสมัยพันธสัญญาใหม่ (ดู มัทธิว 5:27-28; 19:18; โรม 13:9) และสมัยพระคัมภีร์มอรมอน (ดู โมไซยาห์ 13:22, 24; 3 นีไฟ 12:27) ในการเปิดเผยยุคปัจจุบันพระเจ้าทรงยืนยันอีกครั้งว่า “เจ้าจงรักภรรยาของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, และจงแนบสนิทกับนางและหาใจใคร่อื่นไม่” (คพ. 42:22)

ความสัมพันธ์ทางเพศที่ถูกต้องตามแผนของพระผู้สร้างจะมีภายในการสมรสอันศักดิ์สิทธิ์ของสามีภรรยาเท่านั้นเพราะการสมรสจะมีคุณค่ามากขึ้นตามความถูกต้องและสูงส่งขึ้นตามการให้เกียรติพันธสัญญาที่สามีภรรยาทำต่อกันและต่อพระผู้เป็นเจ้า สำคัญอย่างยิ่งที่ต้องสังเกตว่าความจงรักภักดีอย่างเต็มที่ต่อพันธสัญญาเหล่านั้นห้ามเรื่องสื่อลามก ดันหาราคะหรือการกระทำทารุณกรรมทุกรูปแบบ

แรงกดดันทางสังคมและการเมืองให้เปลี่ยนกฎหมายการแต่งงานส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตรงข้ามกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับความเป็นนิรันดร์และจุดประสงค์ของการแต่งงาน มนุษย์ไม่สามารถทำให้สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประกาศว่าผิดศีลธรรมเป็นเรื่องถูกศีลธรรมได้ บาปยังคงเป็นบาปในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าถึงแม้มนุษย์จะทำให้ถูกกฎหมายก็ตาม

พี่น้องทั้งหลาย ความจริงที่หักล้างไม่ได้สนับสนุนท่านให้ประกาศความรักที่ท่านมีต่อพระผู้เป็นเจ้า! จงประกาศความรักที่ท่านมีต่อมนุษย์ทุกคน “ไม่มีความอาฆาตมาดร้ายใคร มีจิตกุศลต่อคนทั้งปวง”⁴ พวกเขาเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นพี่น้องชายหญิงของเรา เราเห็นคุณค่าของสิทธิและความรู้สึกของพวกเขา แต่เรา

ไม่สามารถยกโทษให้ความพยายามในการเปลี่ยนหลักคำสอนจากเบื้องต้น มนุษย์จะเปลี่ยนสิ่งนั้นไม่ได้

ความรักหมายถึงการเชื่อฟัง

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักบุตรธิดาของพระองค์ และถ้าพวกเขารักพระองค์ พวกเขาจะแสดงให้เห็นความรักนั้นโดยรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:15, 21; 1 ยอห์น 5:2; คพ. 46:9; 124:87) รวมถึงความบริสุทธิ์ทางเพศก่อนแต่งงานและความภักดีโดยสมบูรณ์ในชีวิตแต่งงาน พระคัมภีร์เตือนว่าพฤติกรรมตรงข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าจะไม่เพียงถูกตัดความสัมพันธ์ทางเพศที่ได้รับอนุมัติจากเบื้องต้นเท่านั้นแต่จะนำการพิพากษาอันเข้มงวดของพระผู้เป็นเจ้ามาด้วย (ดู เลวีนิติ 26:15-20; สดุดี 89:31-32; มัทธิว 5:19)

ความใฝ่ฝันอันสูงส่งที่สุดของใจมนุษย์คือให้การแต่งงานดำรงอยู่หลังความตาย ความภักดีโดยสมบูรณ์ต่อพันธสัญญาที่ทำไว้ใน

พระวิหารศักดิ์สิทธิ์จะยอมให้สามีภรรยาได้รับการผนึกไว้ด้วยกันชั่วนิรันดร์ (ดู คพ. 132:7, 19)

ภาวะของการเป็นสาวกนิกายนั้นหนัก ในฐานะสาวกนิกายของพระเจ้า ท่านจะขึ้นเป็นผู้ปกป้องการแต่งงาน เมื่อท่านแน่วแน่และซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่เพียงช่วยและคุ้มครองท่านเท่านั้น (ดู คพ. 84:88) แต่พระองค์จะทรงอวยพรครอบครัวท่านด้วย (ดู อิสยาห์ 49:25; คพ. 98:37)

ท่านเป็นผู้รับประโยชน์จากการชัดใช้ฉันไม่มีขอบเขตของพระเจ้า เพราะพระองค์ ในที่สุดท่านจะได้รับความเป็นอมตะตอบแทน และเพราะพระองค์ ท่านอาจได้รับพรแห่งชีวิตนิรันดร์กับพระองค์และครอบครัวท่าน ■

จากคำปราศรัยวันรับปริญญาปีวายุเรื่อง “Disciples of Christ—Defenders of Marriage” เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 2014 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษได้ที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

- ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียงโชนา*, พ.ศ. 2010, 165.
- เซอร์รี แอล. คิว, “Sweet above All That Is Sweet” (คำปราศรัยในการประชุมใหญ่สตรีมหาวิทยาลัทธิบริคัม ซังก์, 1 พ.ค., 2014), 7, ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
- ฮาเวิร์ด คัมเบิลยู. ฮันเตอร์, “Fear Not, Little Flock” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัทธิบริคัม ซังก์, 14 มี.ค., 1989), 2, speeches.byu.edu.
- อับราฮัม ลินคอล์น, “Second Inaugural Address,” 4 มี.ค., 1865.

โดย เอ็ลเดอร์
อัลสัน เอฟ.
แพคเกอร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

มาตรฐาน

คงที่ของพระบิดาบนสวรรค์

มาตรฐานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคงที่ และไม่มีใครเปลี่ยนได้ คนที่คิดว่า
ตนเปลี่ยนได้จะแปลกใจอย่างมากในการพิพากษาครั้งสุดท้าย

วานแรกของข้าพเจ้าหลังจากจบมหาวิทยาลัยคือทำงานให้
ผู้ผลิตเครื่องบินรายใหญ่ ขณะทำงานที่นั่น ข้าพเจ้าเรียนรู้
ว่าบริษัทมีข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับส่วนประกอบทุก
ส่วนเพื่อผลิตเครื่องบินที่ปลอดภัย ส่วนประกอบต้องได้รับการ
รับรองว่าตรงตามมาตรฐานทั้งหมด รวมไปถึงรูปร่าง ขนาด วัสดุ
และพิกัดเพื่อความคลาดเคลื่อน

ถ้าส่วนประกอบนั้นตรงตามมาตรฐาน บริษัทจะเก็บไว้ในคลัง
สินค้าเพื่อใช้สร้างเครื่องบิน ถ้าไม่ตรงตามมาตรฐาน ส่วนประกอบ
นั้นจะถูกส่งคืนให้ผู้ผลิต ผู้ผลิตส่วนประกอบเหล่านั้นต้องเข้าใจ
และทำตามข้อกำหนดทั้งหมด รวมถึงพิกัดเพื่อความคลาดเคลื่อน
ด้วย

ท่านจะยอมนั่งเครื่องบินที่สร้างจากส่วนประกอบต่ำกว่ามาตรฐาน
หรือ แน่ใจว่าไม่! ท่านคงอยากได้ส่วนประกอบเกินมาตรฐาน
อย่างไรก็ดี บางคนเต็มใจรับพฤติกรรมต่ำกว่ามาตรฐานใน
ชีวิตพวกเขา แต่โดยรู้ เข้าใจ และดำเนินชีวิตตามหลักคำสอน
ของพระคริสต์ท่านนั้นท่านจึงจะสามารถรับเอาพฤติกรรมที่จำเป็น
ต่อการทำให้ท่านมีคุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่ง

การผ่อนปรน เป็นคำที่ได้ยินบ่อยๆ ในสังคมปัจจุบัน มักจะอยู่
ในบริบทของความอดกลั้นหรือการยอมรับวัฒนธรรมหรือพฤติกรรม
ของผู้อื่นบางครั้งคนที่ใช้คำนี้คือคนที่ต้องการให้ยอมรับการกระทำ
บางอย่างโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบของการกระทำนั้นต่อสังคมหรือ
ผู้อื่น จุดประสงค์ของข้าพเจ้าไม่ใช่พูดถึงนิยามนั้นแต่จะมุ่งเน้น
ความหมายทาง *วิศวกรรม* ของคำนั้นและการประยุกต์ใช้กับเรา

การผ่อนปรน (หรือพิกัดเพื่อความคลาดเคลื่อน) ใช้เพื่อหมายถึง
ถึงความแปรผันที่ยอมรับได้จากมาตรฐานที่กำหนด ในส่วน
ประกอบที่ผลิตออกมา พิกัดเพื่อความคลาดเคลื่อนอาจถูกกำหนด
ให้ยาวห้านิ้ว (13 เซนติเมตร) บวกหรือลบเศษหนึ่งส่วนพันของ
หนึ่งนิ้ว (0.0025 เซนติเมตร) ส่วนประกอบอีกชิ้นหนึ่งอาจถูก
กำหนดให้ทำจากวัสดุชนิดหนึ่งที่มีความบริสุทธิ์ 99.9 เปอร์เซ็นต์
เหมือนทองคำแท่ง พระเจ้าทรงกำหนดพิกัดเพื่อความคลาดเคลื่อน
ไว้เพื่อช่วยให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่ง

มาตรฐานและการตัดสิน

มาตรฐานสำหรับความรอดเรียกว่าพระบัญญัติ ซึ่งพระบิดา
ในสวรรค์ประทานแก่เรา มาตรฐานเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับทุกส่วน
ของชีวิตเราและทุกเวลา เราจะเลือกใช้ในเวลาใดเวลาหนึ่งหรือ
สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งไม่ได้ พระบัญญัติกำหนดพิกัด
เพื่อความคลาดเคลื่อนที่จำเป็นต่อการทำให้มีคุณสมบัติคู่ควรแก่
ความสูงส่ง

มีการตัดสินในระดับหนึ่งที่เหมือนขั้นตอนการออกใบรับรอง
ให้ส่วนประกอบของเครื่องบิน มีการทดสอบคุณสมบัติของส่วน
ประกอบเครื่องบินนั้นใด พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงมีวิจารณ์-
ญาณที่จะพิจารณาว่าจะทรงรับรองหรือไม่รับรองเราฉันนั้น เรา
จะได้เปรียบถ้ารู้และมีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานพิกัดเพื่อ
ความคลาดเคลื่อนที่พระเจ้าทรงกำหนด

ท่านจะจำได้ว่าหญิงพรหมจารีสิบคนในอุปมาของพระเจ้าผู้ช่วย-

ให้รอดได้รับเชิญให้มางานสมรส เมื่อเจ้าบ่าวมาถึง ห้าคนมีน้ำมันและเข้าไปในงานได้ อีกห้าคนมาสายและเข้าไม่ได้ (ดูมัทธิว 25:1-13)

เกี่ยวกับอุปมานี้ เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “ข่าวสารของอุปมานี้นำเราทวนหน้าหญิงพรหมจารีสิบคนหมายถึงสมาชิกศาสนาจักรของพระคริสต์ ทุกคนได้รับเชิญให้มางานสมรสและทุกคนรู้ว่าต้องทำอะไรจึงจะเข้าไปได้เมื่อเจ้าบ่าวมา แต่มีเพียงครึ่งเดียวที่พร้อมเมื่อเจ้าบ่าวมา”¹

หญิงพรหมจารีห้าคนแรกมีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐาน และเราต้องเป็นเช่นนั้น

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเราตามรูปลักษณ์ของพระองค์ แผนสำหรับเราบนโลกนี้คือ รับร่างกาย มีประสบการณ์ รับศาสนพิธีและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ พระองค์ทรงกำหนดมาตรฐานและพิถีพิถันเพื่อความคลาดเคลื่อนที่เราต้องใช้เวลาในชีวิตเพื่อให้มีคุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่ง พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าเราจะได้รับความสูงส่งได้ แต่พระองค์ตรัสไว้เช่นกันว่า “เรา, พระเจ้า, ถูกผูกมัดเมื่อเจ้าทำสิ่งที่เรากล่าว; แต่เมื่อเจ้าไม่ทำสิ่งที่เรากล่าว, เจ้ายอมไม่มีสัญญา” (คพ. 82:10)

มาตรฐานและสิทธิ์เสรี

ในแผนแห่งความรอดของพระผู้เป็นเจ้า เรากำลังถูกหล่อหลอมปั้นแต่ง และขัดเกลาให้เป็นเหมือนพระองค์ นั่นคือสิ่งที่เราแต่ละคนต้องประสบ

“เพราะเหตุเกิด, นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดสิ่งที่เราต้องทำและมาตรฐานที่เราต้องบรรลุ บางอย่างที่เราเห็นชัดมากคือพระองค์ประทานสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมให้เราตัดสินใจว่าจะยอมรับและบรรลุมาตรฐานเหล่านั้นหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จะมีผลเกิดขึ้นกับการตัดสินใจของเรา พระองค์ประทานสิทธิ์เสรีแก่เรา แต่ไม่ประทานอำนาจให้เราเปลี่ยนมาตรฐานหรือผลที่ตามมาจากการตัดสินใจของเรา

เพราะมีมาตรฐานและเพราะเรามีสิทธิ์เสรีที่จะเลือก จึงมีการพิพากษาครั้งสุดท้าย ซึ่งเวลานั้นพระองค์จะทรงตรวจสอบเราแต่ละคนเพื่อดูว่าเรามีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานหรือไม่—อีกหนึ่งหนึ่งคือดูว่าเราได้ดำเนินชีวิตภายในมาตรฐานและความทนทานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดหรือไม่ การพิพากษาของพระองค์จะเป็นครั้งสุดท้าย

หลักคำสอนเรื่องการกลับใจยอมให้เราแก้ไขหรือซ่อมแซม

ข้อบกพร่อง แต่การมุ่งบรรลุมาตรฐานของพระผู้เป็นเจ้าย่อมดีกว่าการวางแผนจะขอใช้หลักกรรมแห่งการกลับใจก่อนการพิพากษา ข้าพเจ้าเรียนรู้อย่างนี้เมื่ออายุยังน้อย

สมัยเป็นวัยรุ่นข้าพเจ้าใช้ฤดูร้อนทำงานที่ฟาร์มของคุณตาในรัฐไวโอมิง สหรัฐอเมริกา ที่นั่นเป็นฟาร์มแกะและโคมีพื้นที่มากกว่า 2,000 เอเคอร์ (5,000 ไร่) และมีทุ่งหญ้าด้วย การทำฟาร์มต้องมีเครื่องมือสารพัด เพราะศูนย์ซ่อมที่ใกล้ที่สุดอยู่ห่างออกไปไกลมาก คุณตาจึงสอนให้เรารู้จักวิธีซ่อมบำรุงเครื่องมืออย่างดีและตรวจตราทุกอย่างก่อนออกจากบ้านที่ฟาร์ม ถ้าเครื่องมือชำรุด ปกติเราต้องเดินจากบ้านที่ฟาร์มไปไกลหลายไมล์

ข้าพเจ้าใช้เวลาไม่นานเพื่อเรียนรู้กฎของผลที่เกิดขึ้น การหลีกเลี่ยงปัญหามักจะดีกว่าเดินไกลเสมอ เหมือนกันกับพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงสามารถบอกความแตกต่างระหว่างคนที่ชวนชวายเป็นเหมือนพระองค์จริงๆ กับคนที่กำลังผลักดันขอบเขตที่จำกัดไว้แต่ก็พยายามให้ตนอยู่ในวงจำกัดที่ยอมรับได้

มาตรฐานและการตรงกันข้าม

มีคนในโลกทุกวันนี้ที่พยายามยกเลิกหรือเปลี่ยนมาตรฐานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนด นี่ไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่

“วิบัติแก่พวกเขาที่เรียกความชั่วว่าดี, และความดีว่าชั่ว, ที่ให้ความมืดแทนความสว่าง, และความสว่างแทนความมืด, ที่ให้ความขมแทนความหวาน, และความหวานแทนความขม!” (2 เนไฟ 15:20)

เราต้องไม่ถูกหลอกหรือเอาใจใส่คนที่พยายามโน้มน้าวให้เราเชื่อว่ามาตรฐานของพระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนไปแล้ว พวกเขาไม่มีอำนาจเปลี่ยนมาตรฐาน เฉพาะผู้ทรงออกแบบ พระบิดาบนสวรรค์ของเราเท่านั้นทรงสามารถเปลี่ยนข้อกำหนดได้

เราทุกคนรับรู้โดยง่ายว่าจะนำชิ้นเพียงใดถ้าผู้ผลิตส่วนประกอบเครื่องบินฟังคนไม่มีความรู้ที่ส่งเสริมให้เปลี่ยนข้อกำหนดหรือพิถีพิถันเพื่อความคลาดเคลื่อนของส่วนประกอบ ไม่มีใครต้องการนั่งเครื่องบินที่ผลิตจากส่วนประกอบเช่นนั้น ในที่นองเดียวกัน ไม่มีใครกล่าวหาโรงงานผลิตเครื่องบินเรื่องความไม่ใส่ใจหรือความไม่ผ่อนปรนเมื่อเขาปฏิเสธส่วนประกอบเช่นนั้น

ผู้สร้างจะไม่ยอมให้ตนเองถูกข่มขู่หรือถูกขู่เชิญให้ยอมรับส่วนประกอบที่ไม่ได้รับการรับรอง เพราะการทำเช่นนั้นยอมทำให้ธุรกิจของเขาและชีวิตผู้โดยสารที่จะนั่งเครื่องบินลำนั้นอยู่ในอันตราย กฎและพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าก็เช่นกัน มาตรฐานของพระองค์คงที่ และไม่มีใครเปลี่ยนได้ คนที่คิดว่าตนเปลี่ยนได้จะแปลกใจอย่างมากในการพิพากษาครั้งสุดท้าย

*เราไม่ยอมนั่งเครื่องบินที่สร้างจากส่วนประกอบ
ต่ำกว่ามาตรฐาน เราก็มักไม่ยอมรับหรือมีพฤติกรรม
ต่ำกว่ามาตรฐานเช่นกัน โดยรู้ เข้าใจ และดำเนินชีวิต
ตามหลักคำสอนของพระคริสต์เท่านั้นเราจึงจะมี
คุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่ง*

การบรรลุมาตรฐาน

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็นผู้ออกแบบแผนแห่งความรอด พระองค์ทรงกำหนดทุกสิ่งที่เราต้องทำเพื่อให้มีคุณสมบัติคู่ควรกลับไปประทับของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดมาตรฐานทำให้เราแต่ละคนรู้ และใช้ประโยชน์ได้ง่าย

พระเจ้าช่วยให้รอดรับสั่งว่าเราทุกคนสามารถบรรลุมาตรฐานได้ พระคำแห่งปัญญาเป็นหลักฐานยืนยันเช่นนั้น โดยบ่งบอกว่า “ประทานให้เป็นหลักธรรมพร้อมด้วยสัญญา, ซึ่งปรับให้เข้ากับความสามารถของคนอ่อนแอและคนอ่อนแอที่สุดจากวิสุทธิชน *ทั้งปวง* ผู้ที่เป็นหรือจะเรียกได้ว่าเป็นวิสุทธิชน” (คพ. 89:3; เน้นตัวเอน)

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนเช่นกันว่าเราจะ “ไม่ถูกล่อลวงเกินกว่าที่ [เรา] จะสามารถทนได้” (คพ. 64:20) แต่เราต้อง “เฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ” (แอลมา 13:28)

ท่านมีพลัง “เพราะพลังอยู่ใน [ท่าน], ซึ่งในนั้น [ท่าน] เป็นผู้มีส่วนเสรี [ของท่านเอง]! และตราบเท่าที่มนุษย์ทำดี พวกเขาจะไม่มีทางสูญเสียรางวัลของตนเลย” (คพ. 58:28)

ท่านสามารถบรรลุมาตรฐานและพิถีพิถันเพื่อความคลาดเคลื่อนได้ ท่านมีความสามารถในการทำให้ตนเองมีคุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่ง

การนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

เรารู้มาตรฐานโดยไปโบสถ์ ศึกษาและปฏิบัติตามหลักคำสอนที่พบในพระคัมภีร์และในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน

แหล่งสำคัญที่สุดของการนำทางคือการกระตุ้นเตือนที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้จะทรงสอนเราให้รู้ทุกสิ่งที่เราต้องทำ (ดู 2 โครินธ์ 3:2-3) ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และแสงสว่างของพระคริสต์ (ดู โมโรไน 7:16-18) เราจะรู้ผิดชอบชั่วดีได้ เราจะได้รับการนำทางตลอดชีวิตเรา เราจะรู้สึกได้ในใจเราและมีความคิดเข้ามาในความนึกคิดของเราซึ่งจะให้การปลอบโยนและการนำทางแก่เรา นี่เป็นเรื่องจริงแม้กับเด็กๆ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสัญญาไว้ว่าพระองค์จะทรงช่วยเราเมื่อเราขวนขวายให้บรรลุมาตรฐานของพระองค์ โดยรู้ เข้าใจ และดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระคริสต์เท่านั้นเราจึงจะมีคุณสมบัติคู่ควรแก่ความสูงส่ง ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “Standards and Tolerance” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ชิงก์-ไคดาโฮเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2012 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ byui.edu

อ้างอิง

1. Dallin H. Oaks, “Preparation for the Second Coming,” *Liahona*, May 2004, 8.

โดย เอ็ดเดอร์
บรูซ ซี. ฮาเฟิน
รับใช้โบสถ์
สภาคริสตจักร
ตั้งแต่ปี 1996 ถึง 2010

ท้อแท้กลาง

เรื่อง
ครอบครัว: อยู่เหนือความสับสน
ทางวัฒนธรรม

นี่เป็นบทความตอนแรกจากบทความสองตอนโดยเอลเดอร์เฮเฟินซึ่งช่วยในการฉลองครบรอบ 20 ปีของ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” บทความตอนที่สองจะจัดพิมพ์ใน เลียโฮนา ฉบับเดือนกันยายน 2015

“เรื่องใดที่ท่านเป็นห่วงมากที่สุด” นักข่าวหนังสือพิมพ์ถามประธานาธิบดีดอน ปี. ฮิงค์ลีย์ (1910-2008) ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1995 ก่อนที่ท่านอายุครบ 85 ปี ท่านตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นห่วงชีวิตครอบครัวในศาสนจักร เรามีผู้คนที่ยอดเยี่ยม แต่มีมากมายเหลือเกินที่ครอบครัวของพวกเขากำลังล่มสลาย... ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเป็นห่วง [เรื่องนี้] มากที่สุด”

สามเดือนต่อมาประธานาธิบดีอ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ต่อสาธารณชน²

ไม่ใช่ความบังเอิญที่ข้อประกาศอันศักดิ์สิทธิ์นี้ออกมาตรงพอดีกับเวลาที่ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้ารู้สึกวุ่นวายใจในบรรดาเรื่องทั้งหมดที่ท่านห่วงใยมาก ชีวิตครอบครัวที่ไม่มีเสถียรภาพ ในศาสนจักร เป็นเรื่องที่ท่านห่วงใยมากที่สุด ต่อมาท่านเพิ่มเติมว่าปัญหาน่าหนักใจที่สุดที่ทั้งอเมริกาและประเทศที่เหลือของโลกประสบ “คือปัญหาของครอบครัว อันเกิดจากบิดามารดา นำทางผิดและส่งผลให้บุตรดิ้นห่างผิด”³

ถ้อยแถลงไม่เพียงเป็นชุดคำกล่าวสนับสนุนครอบครัวเท่านั้น แต่เป็นคำเตือนอย่างจริงจังที่พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับปัญหาใหญ่ข้ามชาติ และเวลานี้ 20 ปีต่อมา ปัญหาดังกล่าวรุนแรงกว่าเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำเตือนเมื่อปี 1995 เป็นคำพยากรณ์จริงๆ

ก่อนจะสำรวจว่าถ้อยแถลงดังกล่าวมีความหมายต่อเราแต่ละคนอย่างไร เราพึงพิจารณาว่าวัฒนธรรมสมัยใหม่ลงเอยอย่างไรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

เรื่องราวความรักอันเป็นสากล

เรื่องราวเก่าแก่ที่สุดและให้ความหวังมากที่สุดของมนุษยชาติมีโครงเรื่องคล้ายกันคือ ชายหนุ่มพบหญิงสาว ตกหลุมรัก แต่งงานกัน มีบุตร และ—พวกเขาหวังจะ—อยู่อย่างมีความสุขตลอดไปหลังจากนั้น เรื่องราวความรักอันเป็นสากลดังกล่าวเป็นหลักสำคัญของแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขที่เริ่มด้วยอาดัมกับเอวา และยังคง

คำมั่นสัญญาถาวรต่อการแต่งงานและการเป็นบิดามารดาเปรียบเสมือนเส้นด้ายสองเส้นสอดประสานผ่านลวดลายบนผืนพรมทางสังคมของเรา

นำทางชีวิตสมาชิกส่วนใหญ่ของศาสนจักรเหมือนดาวเหนือ

ปิติของความรักแบบมนุษย์และการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวให้ความหวัง จุดประสงค์ และความปรารถนาจะดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ปิตินี้ทำให้เราอยากมีวันที่เราจะจับมือคนที่เคยกุมมือเราและจูงมือกันเข้าสู่ที่ประทับของพระเจ้า ที่นั่นเราจะโอบกอดคนที่เรารักและอยู่กับพวกเขาตลอดกาล “ไม่ออกไป...อีกเลย” (วิวรณ์ 3:12)

เป็นเวลาหลายปีที่สังคมโดยทั่วไปสนับสนุนความปรารถนาตั้งแต่เกิดถึงการมีส่วนร่วม แน่ใจว่าครอบครัวมีปัญหา แต่คนส่วนใหญ่ยังเชื่อว่า “การผูกปม” ของการแต่งงานสร้างหน่วยครอบครัวที่ค่อนข้างถาวร และปมเหล่านั้นยึดผืนผ้าของสังคมเข้าด้วยกัน โดยมี “ใจของพวกเขาผูกพันกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียวและในความรัก” (โมไซยาห์ 18:21)

อย่างไรก็ดี ในคนรุ่นหลัง ผืนผ้าลุ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเราประสบสิ่งที่นักเขียนบางคนเรียกว่า “การล่มสลายของชีวิตสมรส”⁴ คนจำนวนมากนอกศาสนจักรไม่เห็นว่าการแต่งงานเป็นบ่อเกิดของคำมั่นสัญญาระยะยาวอีกต่อไป แต่เวลานี้พวกเขาเห็นว่าการแต่งงานและแม้แต่มีลูกเป็นทางเลือกส่วนตัวชั่วคราว

ทว่าคำมั่นสัญญาถาวรต่อการแต่งงานและการเป็นบิดามารดาเปรียบเสมือนเส้นด้ายหลักสองเส้นสอดประสานผ่านลวดลายของผืนพรหมทางสังคม เมื่อเส้นด้ายเหล่านั้นลู่ ผืนพรหมก็คลายตัวหลุด และเราทำให้เรื่องราวความรักอันเป็นสากลเสียโครงเรื่องได้

ข้าพเจ้าเคยเห็นการหลุดลักษณะนี้จากมุมมองของตนในฐานะบิดา สมาชิกศาสนจักร และครูสอนวิชากฎหมายครอบครัว เริ่มต้นในทศวรรษ 1960 การเคลื่อนไหวด้านสิทธิพลเมืองก่อให้เกิดทฤษฎีกฎหมายใหม่เกี่ยวกับความเท่าเทียมกัน สิทธิส่วนบุคคล และการให้เสรีภาพ แนวคิดเหล่านี้ช่วยให้สหรัฐเริ่มเอาชนะประวัติศาสตร์อันน่าอับอายของการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ อีกทั้งช่วยให้ประเทศลดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีด้วย ความคุ้มครองเหล่านี้จากการเลือกปฏิบัติเป็น *ประโยชน์ส่วนตัว* ด้านหนึ่งของพลเมืองแต่ละคน

แต่การจัดกลุ่มทางกฎหมายบางแบบเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น กฎหมาย “เลือกปฏิบัติ” หรือ ให้สิทธิพิเศษ แก่เด็กบนฐานอายุของพวกเขา—พวกเขาจะลงคะแนนเสียง ชำบรด หรือเซ็นสัญญาผูกมัดไม่ได้ และพวกเขาได้รับการศึกษาฟรีหลายปี กฎหมายเหล่านี้คุ้มครองเด็กและสังคมจากผลอันเนื่องมาจากเด็กไม่สามารถรับได้ขณะกำลังเตรียมพวกเขาให้เป็นผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบเช่นกัน

กฎหมายยังได้ให้สถานะพิเศษแก่ความสัมพันธ์บนพื้นฐานของการแต่งงานและความเป็นเครือญาติด้วย—ไม่ใช่เลือกปฏิบัติต่อคนโสดและคนที่ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่เพื่อส่งเสริมให้บิดามารดาผู้ให้กำเนิดแต่งงานกันและเลี้ยงดูบุตรธิดาของตนเองให้มีเสถียรภาพ ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสังคมให้มีเสถียรภาพต่อไป ด้วยเหตุนี้กฎหมายเช่นนั้นจึงพูดถึง *ผลประโยชน์ทางสังคม* ในเด็ก ในความเข้มแข็งและความต่อเนื่องในอนาคตของสังคม

ในอดีต กฎหมายรักษาสมดุลได้ตีระหว่างผลประโยชน์ทางสังคมกับผลประโยชน์ส่วนตัวเพราะองค์ประกอบแต่ละอย่างมีบทบาทสำคัญในสังคมที่สมบูรณ์ แต่ในทศวรรษ 1960 และ 1970 ศาลสหรัฐเริ่มตีความกฎหมายครอบครัวในลักษณะที่ให้ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญสูงกว่าผลประโยชน์ทางสังคมมาก ซึ่งทำให้ระบบกฎหมายและระบบสังคมเสียสมดุล การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการปฏิรูปกฎหมายครอบครัวของอเมริกา—การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมครั้งใหญ่ที่สุดในด้านเจตคติเกี่ยวกับการแต่งงานและชีวิตครอบครัวใน 500 ปี ข้าพเจ้าจะอธิบายการปฏิรูปครั้งนี้โดยจะยกตัวอย่างสองสามกรณีจากกฎหมายสหรัฐ ถึงแม้กฎหมายของประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มไปในทางเดียวกันก็ตาม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

สรุปได้ว่า ผู้สนับสนุนเริ่มใช้แนวคิดเรื่องการให้เสรีภาพส่วนตัวทำทนายกฎหมายที่รองรับผลประโยชน์ของเด็กและสังคมมานานในโครงสร้างครอบครัวที่มีเสถียรภาพ ศาลและสมาชิกสภานิติบัญญัติยอมรับแนวคิดเชิงปัจเจกจำนวนมากเหล่านี้ ถึงแม้แนวคิดดังกล่าวจะทำลายผลประโยชน์ทางสังคมกว้างขึ้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น การหย่าแบบไม่ต้องแจ้งเหตุผลการหย่านำมาใช้ครั้งแรกในแคลิฟอร์เนียในปี 1968 จากนั้นจึงกระจายไปทั่วสหรัฐ การหย่าแบบนี้เปลี่ยนแนวคิดของผู้คนไปมากทีเดียวเกี่ยวกับการแต่งงาน ภายใต้กฎหมายหย่าแบบเก่า คนที่แต่งงานแล้วไม่สามารถเลือกยุติชีวิตสมรสของพวกเขาโดยไม่มีเหตุผล พวกเขาต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าคู่ครองประพฤติผิด เช่น เป็นชู้หรือกระทำทารุณกรรม ในสมัยนั้นเฉพาะผู้พิพากษาที่เป็นตัวแทนเรื่องผลประโยชน์ของสังคมเท่านั้นจึงจะตัดสินได้ว่าเมื่อใดจึงสมควรหย่าเพื่อรักษาผลประโยชน์ทางสังคมโดยให้การสมรสยังคงดำเนินต่อไป

ดังที่เข้าใจในเบื้องต้นว่าการหย่าแบบไม่ต้องแจ้งเหตุผลการหย่ามีเป้าหมายที่คุ้มค่า กฎหมายนี้เพิ่มอัตราการแตกแยกในชีวิตสมรสอย่างที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ไม่คำนึงถึงความผิดส่วนตัวอันเป็นมูลเหตุของการหย่า—ซึ่งทำให้กระบวนการหย่าร้างทำได้ง่ายขึ้น ในทางทฤษฎี เฉพาะผู้พิพากษาที่เป็นตัวแทนเรื่องผลประโยชน์ของสังคมเท่านั้นจึงจะตัดสินได้ว่าชีวิตสมรสเกินเยียวยาหรือไม่ แต่ในทางปฏิบัติ ผู้พิพากษาศาลครอบครัวคล้อยตามความพึงใจส่วนตัวของคุณสามีภรรยาและสุดท้ายจะ *ให้เสรีภาพ* ไม่ว่าฝ่ายใดต้องการยุติชีวิตสมรสก็ตาม

การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายเหล่านี้เร่งความเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมมากขึ้นจนไม่เห็นว่าการทำงานเป็นหน่วยทางสังคมที่ค่อนข้างถาวรอีกต่อไป แต่เป็นความสัมพันธ์

ส่วนตัวชั่วคราวที่ยุติได้ตามใจชอบ—โดยไม่พิจารณาอย่างจริงจังว่าการหย่าร้างเป็นภัยต่อเด็กเพียงใด และไม่สนใจว่าเป็นภัยต่อสังคมเพียงใด ไม่นาน ความสงสัยของผู้พิพากษาเกี่ยวกับสิทธิของสังคมในการบังคับใช้คำสาบานการแต่งงานทำให้คู่แต่งงานเข้าใจผิดคิดว่าสัญญาส่วนตัวของพวกเขาไม่มีคุณค่าใดๆ ทางสังคมหรือศีลธรรม ดังนั้นในเวลานี้ เมื่อคำมั่นสัญญาการแต่งงานรुक้าความพึงใจส่วนตัว ผู้คนจึงมักเดินหนี พวกเขาเห็นว่าการแต่งงานเป็น “คำมั่นสัญญาที่ไม่ผูกมัด” ไม่ว่าคำมั่นสัญญาดังกล่าวจะหมายถึงอะไรก็ตาม

เจตคติใหม่ๆ เหล่านี้ทำให้ศาลขยายสิทธิ์ของบิดาที่ไม่แต่งงานและเริ่มให้สิทธิในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรและการรับบุตรบุญธรรมแก่คนที่ไม่แต่งงาน สิ่งนี้ได้ถอนรากถอนโคนความพึงใจที่มีมานานซึ่งกฎหมายครอบครัวให้แก่ครอบครัวตามสายเลือดที่บิดามารดาแต่งงานกัน ทั้งประสบการณ์และงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ได้แสดงให้เห็นชัดเจน—และยังคงแสดงให้เห็น—ว่าครอบครัวที่บิดามารดาผู้ให้กำเนิดที่แต่งงานกันมักจะให้สภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดสำหรับการเลี้ยงดูบุตรธิดาเสมอ แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมา คดีเกี่ยวกับพ่อแม่ที่ไม่แต่งงานกันมีส่วนร่วมและส่งผลให้อัตราการอยู่กินโดยไม่แต่งงานและบุตรนอกสมรสพุ่งสูง

นอกจากนี้ ในปี 1973 ศาลสูงของสหรัฐยังได้ยอมให้สตรีแต่ละคนมีสิทธิ์เลือกทำแท้งด้วย นั่นเท่ากับปฏิเสธความเชื่อทางวัฒนธรรมที่มีมานานเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางสังคมของเด็กที่ยังไม่เกิดและสมาชิกสภานิติบัญญัติที่ได้รับเลือกตั้งซึ่งในเวลานั้นได้ตัดสินใจแทนส่วนรวมถึงคำถามสำคัญที่ว่าชีวิตเริ่มต้นเมื่อใด

การพูดถึงประเด็นหย่าร้างโดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลการหย่านำไปสู่การพูดพอสั่งเขบเรื่องแต่งงานกับเพศเดียวกัน หัวข้อนี้เริ่มเป็นหัวข้อที่สะท้อนอารมณ์และยาก แต่สังเกตว่า 17 ปีที่แล้วไม่มีประเทศใดในโลกยอมรับว่าการแต่งงานกับเพศเดียวกันเป็นเรื่องถูกกฎหมาย ฉะนั้น เหตุใดจู่ๆ แนวคิดเรื่องการแต่งงานกับเพศเดียวกันนี้จึงขึ้นมาบนเวทีระหว่างประเทศได้ในเมื่อแนวคิดเก่าแก่เรื่องการแต่งงานลดความนิยมลงไปมากในช่วงสี่ทศวรรษก่อนหน้านี้

คำตอบหนึ่งที่อาจเป็นไปได้คือ ทฤษฎี “ความเป็นเอกภาพส่วนบุคคล” ของคดีการแต่งงานกับเพศเดียวกันคดีแรกของสหรัฐในปี 2001 ได้ขยายแนวคิดตามกฎหมายแบบปัจเจกอย่างเดียวกับที่ก่อให้เกิดการหย่าร้างแบบไม่ต้องแจ้งเหตุผลการหย่า เมื่อศาลยอมรับสิทธิส่วนบุคคลให้ *ยุติ* ชีวิตสมรส โดยไม่คำนึงถึงผลทางสังคม (ตามที่เกิดขึ้นได้กับการหย่าแบบไม่ต้องแจ้งเหตุผลการหย่า) หลักการนั้นอาจดูเหมือนสนับสนุนสิทธิส่วนบุคคลให้ *เริ่ม* การแต่งงาน โดยไม่คำนึงถึงผลทางสังคมเช่นกัน (ตามที่เกิดขึ้นได้กับการแต่งงานกับเพศเดียวกัน)

อีกนัยหนึ่งคือ เมื่อคนทั่วไปมองว่าการแต่งงานของชายหญิงเป็นเพียงเรื่องของความพึงพอใจส่วนตัว ไม่ใช่สถาบันหลักของสังคม จึงไม่แปลกที่คนมากมายสมัยนี้พูดถึงการแต่งงานกับเพศเดียวกันว่าแต่ละบุคคลควรมีอิสรภาพที่จะแต่งงานตามที่ตนเองต้องการ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อเราลืมนึกถึงผลประโยชน์

“การผูกปม” ชีวิตสมรสสร้างหน่วยครอบครัวค่อนข้างถาวรที่เข้มงวด เศษผ้าของสังคมเข้าด้วยกันโดยมี “ใจของพวกเขาผูกพันกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียวและในความรัก”

ของสังคมในการแต่งงานและเด็ก เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์และทรงคาดหวังให้เราปฏิบัติต่อกันด้วย *ความกรุณา* และ *ความอดกลั้น*—โดยไม่คำนึงถึงความประพฤติส่วนตัวที่เราอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจก็ได้ แต่เรื่องนี้แตกต่างกันถ้าเรา *ลงนามรับรอง* หรือ *ส่งเสริม* ความประพฤติดังกล่าวโดยปรับเปลี่ยนแนวคิดตามกฎหมาย—การแต่งงาน—ซึ่งจุดประสงค์ดั้งเดิมคือส่งเสริมผลประโยชน์ของสังคมในการให้บิดามารดาผู้ให้กำเนิดเลี้ยงดูบุตรธิดาของตนในครอบครัวที่เป็นปึกแผ่น

ผลต่อการแต่งงานและเด็ก

ตอนนี้ลองพิจารณาผลของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ต่อการแต่งงานและเด็ก ตั้งแต่ประมาณปี 1965 อัตราการหย่าร้างในสหรัฐอเมริกาเพิ่มมากกว่าสองเท่า ถึงแม้จะลดลงเล็กน้อยในช่วงไม่กี่ปีมานี้—ส่วนหนึ่งเพราะจำนวนคู่ชายหญิงที่ไม่แต่งงานเพิ่มขึ้นราว 15 เท่า และการสิ้นสุดความสัมพันธ์ของพวกเขาที่เกิดขึ้นอยู่เนืองๆ ไม่ได้รวมอยู่ในอัตราการหย่าร้าง ปัจจุบันราวครึ่งหนึ่งของการแต่งงานครั้งแรกทั้งหมดสิ้นสุดลงด้วยการหย่าร้าง ประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ของการแต่งงานครั้งที่สองก็เช่นกัน สหรัฐเป็นประเทศที่มีการหย่าร้างมากที่สุดในโลก⁵

ปัจจุบัน 40 เปอร์เซ็นต์ของการเกิดในสหรัฐเกิดจากพ่อแม่ที่ไม่แต่งงาน คริสต์ศักราช 1960 จำนวนนั้นคือ 5 เปอร์เซ็นต์⁶ ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ของวัยรุ่นปัจจุบันคิดว่าควรให้กำเนิด

นอกสมรสเป็น “วิถีชีวิตที่คุ้มค่า”⁷ เปอร์เซ็นต์ของเด็กในครอบครัวที่มีแต่พ่อหรือแม่ตั้งแต่ปี 1960 เพิ่มขึ้นสี่เท่า จาก 8 เปอร์เซ็นต์ เป็น 31 เปอร์เซ็นต์⁸ เกินครึ่งของการแต่งงานในสหรัฐปัจจุบันเคยอยู่กินกันมาก่อน⁹ เรื่องผิดปกติดังกล่าวในทศวรรษ 1960 เป็นเรื่องปกติไปแล้ว

ในยุโรป 80 เปอร์เซ็นต์ของประชากรเวลานี้ยอมรับการอยู่กินโดยไม่แต่งงาน ในหลายภูมิภาคของสแกนดิเนเวีย 82 เปอร์เซ็นต์ของเด็กเกิดใหม่เกิดนอกสมรส¹⁰ ขณะที่เราอยู่ในเยอรมนีเมื่อเร็วๆ นี้ เราารู้สึกในหลายๆ ด้านว่าไม่มีการแต่งงานอีกแล้วในหมู่ชาวยุโรป ดังที่นักเขียนชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งบันทึกไว้ การแต่งงาน “สูญเสียมนต์เสน่ห์ไปแล้วสำหรับคนหนุ่มสาว” ผู้รู้สึกมากขึ้นทุกขณะว่า “ความรักเป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่เหลือช่องว่าง” ให้สังคมพุดอะไรเกี่ยวกับการแต่งงานหรือลูกๆ ของพวกเขา¹¹

กระนั้นก็ตาม ลูกๆ ของพ่อแม่ที่หย่าร้างหรือไม่แต่งงานมีปัญหาด้านพฤติกรรม อารมณ์ และพัฒนาการขั้นรุนแรง ประมาณ *สามเท่า* ของเด็กในครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ จากการประเมินความเป็นอยู่ของเด็กเหล่านี้ทุกด้าน เด็กเหล่านี้มีปัญหามากกว่ามาก และเมื่อเด็กไม่ปกติ สังคมย่อมไม่ปกติ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการของความไม่ปกติดังกล่าว โดยยอมรับว่าองค์ประกอบบางอย่างในแนวโน้มทั่วไปเช่นนั้นอาจมีหลายสาเหตุ ในห้าทศวรรษที่ผ่านมา:

- ผู้เยาว์ทำผิดกฎหมายเพิ่มขึ้นหกเท่า
- การทอดทิ้งเด็กและการกระทำทารุณกรรมเด็กทุกรูปแบบเพิ่มขึ้นห้าเท่า
- ความผิดปกติทางจิตในหมู่เด็กหนุ่มวิตกกว่าเดิมทั้งหมด จากการใช้จ่ายในทางที่ผิดจนถึงการกินที่ผิดปกติ; โรคซึมเศร้าในเด็กเพิ่มขึ้น 1,000 เปอร์เซ็นต์
- ความรุนแรงต่อสตรีเพิ่มขึ้นและความยากไร้เกิดกับเด็กเพิ่มขึ้น¹²

ปัญหาเหล่านี้รุนแรงเพียงใด ดังที่ประธานาธิบดีคลีฟแลนด์กล่าวไว้ในปี 1995 ท่าน “เป็นห่วง [ปัญหาเหล่านี้] มากที่สุด” แนวโน้มที่ทำให้ท่านไม่สบายใจเวลานั้นกลับแย่ลงอย่างเห็นได้ชัดในเวลาี่นี้ ดังที่นักเขียนนิตยสาร Time บันทึกไว้ว่า

“ไม่มีอิทธิพลใดทำให้เกิดความยากลำบากและความเศร้าหมองของคนในประเทศนี้ให้เห็นได้ชัดมากเท่ากับการล่มสลายของ *ชีวิตสมรส* เรื่องดังกล่าวเป็นการทำร้ายเด็ก ลดความมั่นคงทางการเงินของมารดา และทำให้คนที่ทนรับได้น้อยที่สุด ซึ่งได้แก่ ผู้ที่อยู่ในสถานะต่ำสุดของประเทศเสียหายอย่างรุนแรง...

“คนยากไร้มีพ่อแม่ [ที่ไม่] แต่งงานกัน และคนมั่นคงทางการเงิน [ยูติ] ชีวิตสมรสของตนถ้า [พวกเขา] หมดสิ้นความสุข”¹³

การหันใจเรา

ต้นทองกะรุ่มกะรังเส้นหนึ่งในผืนพรมทางสังคมที่กำลังหลดลู่ยสะท้อนให้เห็นหัวใจของปัญหา นั่นคือ เด็ก—กระดุกของกระดุกเรา เนื้อของเนื้อเรา บางอย่างก็จริงและศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับลูกหลาน—เด็ก การให้กำเนิด และพันธะนิรันดรของความรัก—ก้องกังวานหวานซึ่งภายในเสียงประสานอันลึกลับของความทรงจำที่เราสะสมไว้

สายสัมพันธ์ฉันพ่อแม่ลูกสำคัญมากจนพระเจ้าทรงส่งเอลียาห์มาในปี 1836 เพื่อ “หันใจ” บรรพบุรุษกับลูกหลานเข้าหากัน ถ้าใจเหล่านั้นไม่หันเข้าหากัน พระองค์ตรัสว่า “ทั้งแผ่นดินโลกจะถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่ง” และ “ร่างลงสิ้น” ก่อนพระคริสต์เสด็จมา (คพ. 110:15; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:39; ดูมาลาตี 4:6) ในโลกทุกวันนี้ ดูเหมือนใจเหล่านั้นกำลังหัน—แต่หันออกจากกัน แทนที่จะหันเข้าหากัน

เราอยู่ในเวลาของคำสาปแช่งแล้วหรือ อาจเป็นไปได้ เด็กทุกวันนี้ (และด้วยเหตุนี้สังคม—โลก) ถูกทำให้ “ไร้ค่า” จริงๆ (ถูกลดค่า ถูกทำให้ไร้ประโยชน์ และไม่มีความสุข) เพราะปัญหาดังกล่าวข้างต้น

หลักคำสอนชัดเจน—และงานวิจัยหลายปียืนยันเช่นนั้น เราไม่จำเป็นต้องหวนกลับไปหากฎครอบครัวในอดีต แต่ ถ้าเราจะเพียงห่วงใยลูกๆ ของเราและอนาคตของพวกเขามากขึ้น ผู้คนจะแต่งงานกันก่อนเป็นพ่อแม่ พวกเขาจะเสียสละมากขึ้น มากขึ้นที่เดียว เพื่อรักษาชีวิตสมรส เมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ เด็กๆ จะได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด ในอุดมคติ จะไม่มีการเลือกทำแท้งหรือการเกิดนอกสมรส แน่แน่นอนว่าต้องมีข้อยกเว้นบ้าง

**มุมมองนิรันดรของพระกิตติคุณ ดังที่สอน
ในพระคัมภีร์และพระวิหาร สามารถ
ช่วยให้เราอยู่เหนือความยุ่งเหยิงของ
โลกยุคปัจจุบันจนชีวิตสมรสของเราเป็น
ประสบการณ์ชีวิตที่น่าพอใจและศักดิ์สิทธิ์
ที่สุดของชีวิตเรา**

—การหย่าร้างบางรายสมเหตุสมผล และบ่อยครั้งการรับบุตรบุญธรรมเป็นพรจากพระเจ้า ทว่าตามหลักธรรมแล้ว ถ้อยแถลงในปี 1995 เกี่ยวกับครอบครัวกล่าวไว้อย่างสมบูรณ์ว่า “เด็กมีสิทธิ์ถือกำเนิดภายในพันธะของการสมรสและได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่รักษาคำปฏิญาณของการแต่งงานด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง”¹⁴

แต่พวกเรากำลังเป็นโรคภาวะความจำเสื่อมเรื้อรัง เราไม่ได้ยินเสียงประสานอันลึกลับของความทรงจำที่ดำรงอยู่ชั่ววันจันทร์หรือแม้เพิ่งเกิดขึ้น ศัตรูความสุขของเราต้องการทำเราให้เชื่อว่าพันธะอันศักดิ์สิทธิ์และยั่งยืนของความรักในครอบครัวจำกัดสิทธิ์เรา ทั้งที่ข้อเท็จจริงไม่มีความสัมพันธ์ใดให้เสรีภาพและทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าพันธะดังกล่าว

การสร้างชีวิตสมรสที่ดีไม่ใช่เรื่องง่าย อีกทั้งไม่คิดว่าจะง่าย แต่เมื่อวัฒนธรรมที่สับสนทำให้เราสับสนไม่แน่ใจว่าการแต่งงานหมายถึงอะไร เราอาจหมดหวังในกันและในตัวเราเร็วเกินไป ทว่ามุมมองนิรันดรของพระกิตติคุณ ตามที่สอนในพระคัมภีร์และพระวิหาร สามารถช่วยให้เราอยู่เหนือความยุ่งเหยิงของโลกยุคปัจจุบันจนชีวิตสมรสของเราเป็นประสบการณ์ชีวิตที่น่าพอใจและศักดิ์สิทธิ์ที่สุด—แม้เรียกร้องมากที่สุดเช่นกัน—ของชีวิตเรา

จากคำปราศรัยเรื่อง “Marriage, Family Law, and the Temple” ที่ไฟรีไซด์ ประจำปีของสมาคมกฎหมาย. รูเบ็น คลาร์ก ในซอลท์เลคซิตี เมื่อ 31 มกราคม 2014

อ้างอิง

1. ใน เดลล์ แวน ฮอร์เด็น, “Pres. Hinckley Notes His 85th Birthday, Reminiscences about Life,” *Church News*, June 24, 1995, 6; เน้นตัวเอน.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียงโสมน*, พ.ศ. 2010, 165.
3. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, ใน ซาราห์ เจน วีเวอร์, “President Hinckley Warns against Family Breakups,” *Deseret News*, Apr. 23, 2003, deseretnews.com.
4. ดู เกทลิน ฟลานาฮาน, “Why Marriage Matters,” *Time*, July 13, 2009, 47.
5. ดู census.gov/compendia/statab/2011/tables/11s1335.pdf; see also Alan J. Hawkins, *The Forever Initiative: A Feasible Public Policy Agenda to Help Couples Form and Sustain Healthy Marriages and Relationships* (2013), 19.
6. ดู “Disastrous’ Illegitimacy Trends,” *Washington Times*, Dec. 1, 2006, washingtontimes.com.
7. ดู *The State of Our Unions: Marriage in America 2012* (2012), 101, 102.
8. ดู “One-Parent and Two-Parent Families 1960–2012,” Office of Financial Management, ofm.wa.gov/trends/social/fig204.asp.
9. ดู บรูซ ซี. ฮาเฟิน, *Covenant Hearts: Why Marriage Matters and How to Make It Last* (2013), 227.
10. ดู โอนอลล์ นีอกซ์, “Nordic Family Ties Don’t Mean Tying the Knot,” *USA Today*, Dec. 16, 2004, 15, usatoday.com.
11. *Report of the Mission of Inquiry on the Family and the Rights of Children*, a study commission appointed by the National Assembly of France, Jan. 25, 2006, 32.
12. ดู ฮาเฟิน, *Covenant Hearts*, 226–27.
13. ฟานาฮาน, “Why Marriage Matters,” 47; เน้นตัวเอน.
14. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165

คนที่เคยห่ามีประสบการณ์
ที่เจ็บปวดมาก พวกเขาต้องการ
พลังเยียวยาและความหวังที่มา
จากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ชายวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และ การหย่าร้าง

โดย เบรนท์ ชาร์แมน

ที่ปรึกษานอกราชการ ศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอส

วัตถุประสงค์สูงสุดของทุกสิ่งที่เราสอนคือ เพื่อให้บิดามารดาและลูกๆ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วยศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เพื่อพวกเขาจะมีความสุขที่บ้าน รับการฝึกในการแต่งงานนิรันดร์¹ แม้จะมีคำสอนที่ได้รับการดลใจนี้จากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง แต่การหย่าร้างก็เกิดขึ้น การหย่าร้างทำให้จิตใจบอบช้ำคนที่เกี่ยวข้องจะประสบความรู้สึกสะเทือนใจ ปฏิเสธ สับสน ซึมเศร้า และโกรธ และมีอาการทางร่างกายด้วยเช่น การนอนและการกินไม่เป็นเวลา

ในประสบการณ์ขณะเป็นที่ปรึกษา ข้าพเจ้าพบว่า ถึงแม้สิ่งที่ชายและหญิงประสบในการหย่าร้างส่วนมากจะเหมือนกันแต่ก็มีความต่างกันบ้าง อาทิ

- ขณะยังแต่งงาน ชายมักจะลดความรุนแรงของปัญหาชีวิตสมรสให้เหลือน้อยที่สุด ความประหลาดใจของพวกเขาต่อการหย่าร้างสามารถทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงได้
- ชายมีแนวโน้มจะบอกเล่าความรู้สึกของตนน้อยกว่า ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมักจะเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนน้อยกว่า
- ชายมักจะเน้นการปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีแนวโน้มที่จะขอคำปรึกษาน้อยกว่าและซ่อนความรู้สึกของตนไว้โดยทำงานนานหลายชั่วโมงหรือไม่ก็หมกมุ่นกับงานอดิเรก
- เพราะความกังวลเรื่องเงินและความมีอัตตาสูง ชายบางคนจึงประสบปัญหาทำลาย เช่น ซึมเศร้า น้ำหนักเพิ่ม ลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแข่งขันในศาสนจักรน้อยลง

เส้นทางปลอดภัยเพียงเส้นทางเดียวผ่านการหย่าร้างคือยังคงแนวแน่ต่อพระกิตติคุณ การจะปรับตัวได้ดีต้องอาศัยความสามารถในการเป็นคนเมตตากรุณาทั้งที่ท่านอาจไม่รู้สึกละอายใจ รักษาความ

ถึงแม้ชีวิตสมรสที่มั่นคงเป็นแบบอย่างในอุดมคติ แต่น่าเสียดายที่ชีวิตสมรสบางคู่สิ้นสุดลงด้วยการหย่าร้าง ถ้าท่านหย่าร้าง ต่อไปนี้เป็นวิธีอยู่ใกล้ชิดลูกๆ และเข้มแข็งในพระกิตติคุณ

เชื่อมั่นและเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถทนต่อความรู้สึกเจ็บปวด ขณะยังคงทำหน้าที่ต่อไป อดทนกับคนอื่นที่เกี่ยวข้อง ยุติธรรม ไม่คิดผูกพยาบาท และมีรากฐานมั่นคงทางวิญญาณ ซึ่งจะตั้งท่านให้ใกล้ชิดพระเจ้าผู้ทรง “ลดพระฐานะลงต่ำกว่า” สิ่งทั้งปวงและการชดใช้ของพระองค์เพียงพอจะเยียวยาและหนุนใจท่าน (คพ. 122:8)

ไม่สำคัญว่าใครผิดมากกว่ากันในการหย่าร้างของท่าน การเยียวยาจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการกลับใจและการให้อภัย ดังที่ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอน “เราต้องปล่อยวางความคับแค้นใจ ... จำไว้ว่า สวรรค์เต็มไปด้วยผู้ที่สิ่งนี้เหมือนกัน นั่นคือ พวกเขาได้รับการให้อภัย และพวกเขาให้อภัย”²

การประคับประคองความสัมพันธ์กับลูก ๆ ของท่าน

บางทีอาจไม่มีประเด็นปัญหาใดก่อให้เกิดการแย่งชิงอำนาจมากกว่าการขอสิทธิดูแลบุตร เมื่อเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่กับมารดา บิดาย่อมรู้สึกว่าเขากลายเป็นแขกของลูกๆ นี่อาจทำให้เขารู้สึกไร้อำนาจและถูกระบบควบคุม อย่างไรก็ตาม หากไม่มีแนวโน้มจะเกิดการกระทำทารุณกรรมหรือปฏิสัมพันธ์ที่เป็นอันตรายอื่น ๆ เด็กได้ประโยชน์ที่สุดเมื่อพวกเขาคงความสัมพันธ์กับทั้งพ่อและแม่ โชคดีที่อดีตคู่ครองส่วนใหญ่จะร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ของลูกๆ

ความหวังสำหรับ ท่านและลูก ๆ ของท่าน

“เรารู้ว่าบางคนนึกถึงการหย่าร้างของเขาด้วยความเสียใจเพราะเขาเองก็มีส่วนผิดไม่มากนักหรือในเรื่องนี้ทุกคนที่เคยผ่านการหย่าร้างต่างรู้ถึงความเจ็บปวดต้องการพลังเยียวยาและความหวังที่มาจากการชดใช้ พลังเยียวยาและความหวังเช่นนั้นเพื่อพวกเขาและเพื่อลูก ๆ ของพวกเขา”

เอลเดอร์ดัลลิน เอช. คุกแห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “การหย่าร้าง,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 89.

ปฏิสัมพันธ์เป็นประจำกับลูก ๆ ของท่านควรมีความสำคัญสูงสุดโดยไม่คำนึงถึงระยะทางหรือการแต่งงานใหม่ ถึงแม้เวลาที่แบ่งให้ไม่ได้เป็นไปตามที่ท่านปรารถนา แต่จงทำให้การเยี่ยมเยียนเกิดประโยชน์และอย่าพูดถึงเรื่องราวในด้านลบกับลูก ๆ เกี่ยวกับมารดาของพวกเขา ลูก ๆ มักจะปรับตัวได้ดีกับการหย่าร้างของพ่อแม่เมื่อพ่อแม่ยอมให้ความสุขและความมั่นคงของลูก ๆ มาก่อนความรู้สึกเจ็บปวดของตน

การดำรงความแข็งแกร่งในศาสนจักร

ชายบางคนพูดว่าไม่มีสิ่งใดทำให้ประจักษ์พยานของพวกเขาสิ้นคลอนเหมือนการหย่าร้าง นี่เป็นความจริงอย่างยิ่งถ้าพวกเขาเคยเชื่อสัตย์ในความแข็งแกร่งของศาสนจักรและสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าเพื่อขอวิธีแก้ไขปัญหาชีวิตสมรส ความรู้สึกสิ้นคลอนดังกล่าวสามารถทำให้ชายที่หย่าร้างรู้สึกไม่สบายใจกับการไปโบสถ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเขาเชื่อว่าคนอื่น ๆ กำลังคิดว่าเขาไม่เชื่อสัตย์ต่อภรรยา

แต่ความแข็งแกร่งในศาสนจักรต่อไปเผยให้เราเห็นหลักธรรมที่ถูกต้องและแวดล้อมไปด้วยคน

ห่วงใย ถ้าสมาชิกศาสนจักรดูเหมือนจะไม่ยื่นมือช่วยเหลือท่าน อย่าเคืองใจ พวกเขาอาจไม่รู้ว่าจะต้องทำหรือพูดอะไร จงอดทนและช่วยเหลือตัวท่านเองหาเครือข่ายสนับสนุน หรือกับประธานโครัม อธิการ หรือประธานสแตคของท่าน และอาจหารี้อกับผู้ให้คำปรึกษามืออาชีพ เช่น กับคุณยี่ให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอส ถ้ามี สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านสำรวจพฤติกรรมของตนเองและมองเรื่องราวต่างๆ อย่างถูกต้องมากขึ้น

ศาสนจักรยินดีต้อนรับชายที่หย่าร้างแบบเดียวกับชายที่แต่งงาน เอลเดอร์ดัลลิน เอช. คุกแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “มีสมาชิกศาสนจักรที่ดีหลายคนเคยหย่าร้าง” และย้ำว่า “หากสมาชิกที่หย่าร้างไม่ได้ทำการล่วงละเมิดร้ายแรงสมาชิกดังกล่าวมีสิทธิ์รับใบรับรองพระวิหารภายใต้มาตรฐานความมีค่าควรแบบเดียวกับที่ใช้กับสมาชิกรุ่นอื่น ๆ”³

การเติบโตผ่านความยุ่งยาก

ชายบางคนกล่าวว่าถึงแม้พวกเขาไม่ต้องการรับประสบการณ์ทำงานองนั้นอีก แต่ก็ได้เรียนรู้จากประสบการณ์นั้น พวกเขากลับมาเป็นปกติและชีวิตเดินหน้าต่อไป ชายคนที่ข้าพเจ้าแนะนำพูดถึงทำที่เช่นนั้นว่า “ผมยังยอมรับไม่ได้กับความคิดที่ว่าผมเป็นผู้ชายที่เคยหย่าร้าง แต่ผมเป็น ผมไม่เคยคิดว่าจะเกิดขึ้น แต่มันเกิดขึ้น และผมยอมรับ เป้าหมายในเวลานี้คือทำทั้งหมดที่ทำได้เพื่อเชื่อสัตย์ต่อพระคริสต์ สร้างชีวิตสมรสครั้งใหม่ให้แข็งแกร่งและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อลูกหลานเท่าที่ผมจะทำได้” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

- บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Shield of Faith,” *Ensign*, May 1995, 8.
- ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท, “ผู้มีใจกรุณา่อมได้รับพระกรุณา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 77.
- ดัลลิน เอช. คุก, “การหย่าร้าง,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 88.

เส้นทางปลอดภัยเพียงเส้นทางเดียว
ผ่านการหย่าร้างคือยังคงแน่วแน่
ต่อพระกิตติคุณ

บาดแผลของการหย่าร้าง

โดย เดวิด พอล

บุตรสามคนกับบิดาที่หย่าร้าง

ในฐานะสมาชิกคริสตจักรคาทอลิก ฉันถูกฝึกมาให้ “ทบทวนหลังเกิดเหตุ” หลังจากเผชิญหน้ากับศัตรูหรือภัยพิบัติอื่น เราต้องประเมินอย่างละเอียดว่าคนที่เกี่ยวข้องจะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้อย่างไรเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บหรือเหตุร้าย ตลอดชีวิตและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการทดลองเช่นการหย่าร้าง การทบทวนหลังเกิดเหตุจะทำให้เห็นเส้นทางมากมายให้เรียนรู้และเติบโต

ขั้นตอนดังกล่าวเริ่มจากการรับผิดชอบตามสมควรต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ขณะที่เรารับผิดชอบต่อผลกระทบของเราอย่างถูกต้อง อาจจะช่วยด้วยความช่วยเหลือของผู้ให้คำปรึกษา โดยรู้ว่าสิทธิ์เสรีของเราเกี่ยวข้องกับตรงจุดไหนและสิทธิ์เสรีของอดีตคู่ครองเกี่ยวข้องกับตรงจุดไหน เราจะสังเกตเห็นสิ่งที่เราสามารถเปลี่ยนแปลงในตัวเราได้ เราจะประเมินสภาพของสุขภาพจิต วิญญาณ และอารมณ์ของเราได้เช่นกัน

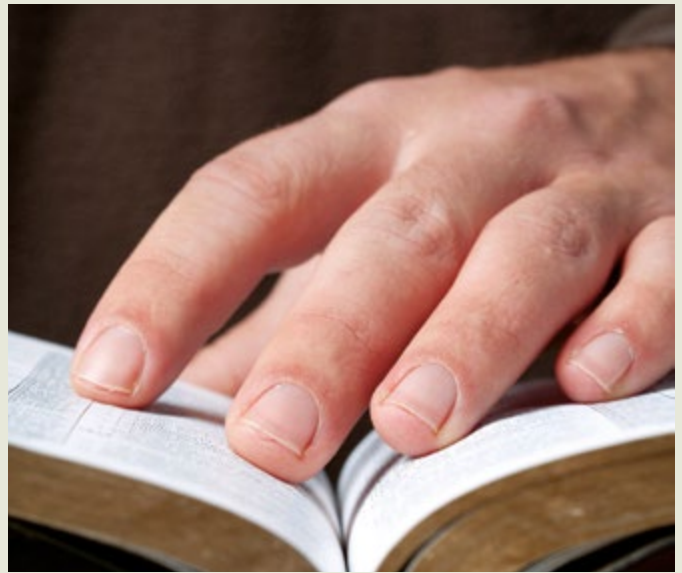
การพยายามอย่างสร้างสรรค์เพื่อเปลี่ยนตัวเราขณะประยุกต์ใช้บทเรียนที่ได้เรียนรู้ย่อมส่งเสริมกระบวนการเยียวยาขณะปูทางสู่อนาคตที่สดใสขึ้น

การเข้าถึงการใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ในสงครามมักจะมีบาดแผลน่ากลัวเสมอ บาดแผลเหล่านี้อาจเจ็บและเจ็บปวด แต่คนที่ไม่เคยมีบาดแผลเช่นนั้นจะไม่เข้าใจเลยว่าเป็นอย่างไร บาดแผลในใจและจิตวิญญาณเราอันเกิดจากการหย่าร้างเจ็บปวดพอๆกับและคนที่ไม่เคยประสบเรื่องทำนองนี้จะเข้าใจได้ยาก

แต่เราไม่โดดเดี่ยว พระผู้ช่วยให้รอดทรงพร้อมจะช่วยเหลือเรา พลังเยียวยาของการชดใช้จะช่วยให้เราหายเป็นปกติ อย่าหันหลังให้ศาสนจักร จงขอพรฐานะปุโรหิตและเข้าพระวิหารบ่อยๆ เท่าที่ท่านจะทำได้ ขั้นตอนการเยียวยามักจะใช้เวลานาน แต่การมีพระวิญญาณในชีวิตรองจะช่วยเร่งกระบวนการ

ปีแรกหลังการหย่าร้างจะยากมาก มีขั้นตอนอันน่าเศร้าของการสูญเสียความสัมพันธ์ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นศูนย์รวมความหวังของเรา เปรียบเสมือนการขึ้นรถไฟเหาะของอารมณ์ความรู้สึกและความท้าทายต่างๆ เราแสดงบทบาทของเราในกระบวนการเยียวยาโดย

ระลึกไว้เสมอว่าเราเป็นบุตรธิดาที่มีค่าของพระบิดาบนสวรรค์และมีศักยภาพอันสูงส่ง โดยเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร อ่านพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน รับใช้ และเข้าพระวิหาร ถึงแม้ถนนอาจดูเหมือนยาวไกล แต่สัญญาที่แน่นอน จงติดตามพระเจ้า และท่านจะมีชีวิตนิรันดร์และพรทั้งหมดที่สัญญาไว้กับท่าน รวมถึงสันติสุขและปีติในจิตวิญญาณของท่าน

การมุ่งหน้าสู่การแต่งงานใหม่

จงระวังเมื่อท่านตัดสินใจเริ่มออกเดท พึงแน่ใจว่าท่านรู้ว่าท่านเป็นใครและท่านต้องการอะไร จงยินดีเมื่อต้องอยู่เพียงลำพังกับตนเอง (และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด) เมื่อท่านมีความสุขกับการรู้ว่าท่านเป็นใครและท่านกำลังไปที่ใด ปฏิบัติจะทำให้ท่านเลือกผิดยากขึ้นหรือท่านจะลงเอยด้วยการพึ่งพาผู้อื่นอย่างไม่สมควรยากขึ้น ความสัมพันธ์ที่ท่านมีกับอดีตคู่ครองใช้เวลาพอสมควรกว่าจะถึงจุดที่ท่านรู้สึกต่อกันฉันคู่รัก แม้แต่ความสัมพันธ์ที่ไม่สมบูรณ์ก็ยังมีพื้นที่ของความสบายใจ ดังนั้นท่านอาจถูกล่อลวงให้ถลำเข้าสู่ความสัมพันธ์กับบางคนเร็วเกินไป จงก้าวเดินด้วยความระมัดระวัง

การสนับสนุนชายที่หย่าร้าง

คนที่เคยทนทุกข์ผ่านการหย่าร้างเปรียบเสมือนทหารผ่านศึกในสมรภูมิของสงครามแย่งชิงจิตวิญญาณของเรา พวกเขาต้องการความรัก ความเข้าใจ การสนับสนุน และการยอมรับจากเรา จงให้คำแนะนำและกำลังใจอันเปี่ยมด้วยความรักถ้าและเมื่อพวกเขาเปิดรับสิ่งนี้ จงใช้ศรัทธาในพวกเขาและจดจำว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีตารางเวลาของพระองค์ในการเยียวยาใจและวิญญาณที่แตกสลาย การเยียวยาและปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้นทันพ่วงที่

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบริติชโคลัมเบีย แคนาดา

โบสถ์ของคุณอยู่ที่ไหน

ทิวหลายปีที่ผมประจำการกองทัพ การหาโบสถ์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบางครั้งเป็นเรื่องท้าทาย ไม่ทันไรผมก็อยู่ในเมืองใหม่หรือประเทศใหม่เสียแล้ว

วันอาทิตย์วันหนึ่งผมอยู่ในเมืองอัมสเตอร์ดัม ประเทศฮอลแลนด์ เวลา 8:30 น. จู่ๆ ผู้พันของเราก็ประกาศว่าวันนี้ให้เราหยุด ผมสวมเครื่องแบบอยู่แล้ว จึงเกลี้ยกล่อมเพื่อนให้ไปส่งผมที่โบสถ์ในรถเช่าของเขา เราสนทนากันดังนี้

เพื่อน: “แล้วโบสถ์ของคุณอยู่ที่ไหน”

ผม: “ผมไม่รู้หรอกเพราะไม่เคยอยู่ในเมืองนี้มาก่อน แต่ถ้าคุณพาเราไปถึงกลางเมืองเวลาแปดโมงสี่สิบห้า เราจะหาเจอ”

เพื่อน: “ทำไมล่ะ เกิดอะไรขึ้นตอนแปดโมงสี่สิบห้า”

ผม: “นั่นเป็นเวลาที่เราจะเห็นผู้สอนศาสนาพากันไปโบสถ์”

เพื่อน: “คุณบอกผมว่าคุณไม่เคยมาที่นี่”

ผม: “ผมไม่เคย”

เพื่อน: “แล้วคุณรู้ได้อย่างไรว่ามีโบสถ์”

ผม: “มีโบสถ์ที่นั่นแน่นอน และ มีผู้สอนศาสนาอเมริกัน”

เพื่อน: “โอเค ตอนนี้อยู่กึ่งกลางเมืองแล้ว แปดโมงสี่สิบห้าพอดี ผมไม่เห็นผู้สอนศาสนาสักคน”

ผม: “นั่นไง พวกเขาอยู่นั่น”

เพื่อน: “ไหน คุณหมายถึงคนตัวเล็กสอง

คนที่กำลังข้ามถนนตรงนั้นหรือ จากตรงนี้เรามองไม่เห็นด้วยซ้ำว่าพวกเขาเป็นใคร”

เมื่อเราตามทันผู้สอนศาสนา ผมกระโดดลงจากรถและสนทนากับพวกเขาอย่างร่าเริง จับมือทักทาย พูดเรื่องตลก หัวเราะ และยิ้ม

ผม: “ขอบคุณที่มาส่งผม”

เพื่อน: “คุณบอกผมว่าคุณไม่รู้จักพวกเขา”

ผม: “ผมไม่รู้จักหรอก เราเพิ่งเจอกัน”

เพื่อน: “เราไม่คุยกันแบบนี้หรอกถ้าไม่รู้จักกันอยู่แล้ว”

ผม: “ไว้จะอธิบายให้ฟังวันหลัง”

เพื่อน: “ผมไม่แน่ใจว่าจะหาที่นี้เจออีก คุณยังไม่ได้บอกผมเลยว่าจะให้มารับที่โมง”

สวดอ้อนวอน ในศูนย์ประวัติ ครอบครัว

ผม: “การประชุมจะใช้เวลาสามชั่วโมง” แล้วครอบครัวหนึ่งจะชวนผมไปกินอาหารเย็น หลังจากกินอาหารและคุยกันพักหนึ่งแล้ว พวกเขาจะขับรถไปส่งผมที่กองบัญชาการ”

เพื่อน: “คุณแน่ใจนะว่าจะมีคนชวนคุณไปกินอาหารเย็นและขับรถไปส่งคุณ”

ผมทำให้เขามั่นใจว่าผมจะได้รับการดูแลอย่างดีและขอบคุณเขาอีกครั้ง

การประชุมสร้างแรงบันดาลใจ ผมยอมรับคำเชิญครั้งแรกในสามครั้งให้ไปรับประทานอาหารเย็น ระหว่างรับประทานอาหาร เรามีการสนทนาที่ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับการเติบโตของศาสนจักรในฮอลแลนด์

ผมได้รับพรให้พบสมาชิกศาสนจักรหลายครั้งในช่วงชีวิตของผม บางครั้งเราพบกันในพระราชวังและบางครั้งในกระท่อมหลังเล็กๆ บางครั้งเราพบกันในค่ายทหารร้าง ผู้เนรอะ บางครั้งเราพบกันในโบสถ์ประจำโรงพยาบาล บางครั้งเราพบกันในเต็นท์ขนาดใหญ่หรือนอกเต็นท์ใต้ฟ้ากว้าง

ไม่ว่าพบกันที่ใด ผมดีใจทุกครั้งที่ยพยายามหาโบสถ์จนเจอ เพราะพระเจ้าตรัสไว้ดังนี้ “เพราะว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหน ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาที่นั่น” (มัทธิว 18:20) ■

ดี เจ็พสัน, ไอดาโฮ, สหรัฐอเมริกา

“**ถ้า**คุณพาเราไปถึงกลางเมืองเวลาแปดโมงสี่สิบห้า” ผมบอกเพื่อน “เราจะหาโบสถ์เจอ”

ทหลังจากดิฉันได้รับเรียกเป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านประวัติครอบครัวของสาขาเราในเมืองคูชัวยา ประเทศอาร์เจนตินา ดิฉันรู้สึกจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องค้นหาบรรพชนของเรา ภารกิจนั้นยาก และแทบไม่มีวันใดผ่านไปได้โดยที่ดิฉันไม่ได้ลองใช้วิธีใหม่ค้นหาว่าพวกเขาเป็นใครและมาจากแถบไหนในอิตาลี

ในปี 2006 ดิฉันได้รับเรียกให้ดูแลศูนย์ประวัติครอบครัว แต่ดิฉันรู้สึกท้อแท้ใจอยู่เสมอที่หาข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของดิฉันไม่พบ ความท้อแท้ใจเพิ่มขึ้นหลังจากสามปีค้นเจอบรรพชนของเขา ปีนั้นรูเบ็นพบชื่อบรรพชนที่อยู่ในซานจินเซโอ มาเกรตา อิตาลีกว่า 5,000 ชื่อ

บ่ายวันหนึ่งในศูนย์ประวัติครอบครัว ขณะที่รูเบ็นพบบรรพชนคนแล้วคนเล่าบนไมโครฟิล์ม เขาร้องออกมาอย่างมีความสุขซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “อีกคนแล้ว!” ความที่รู้สึกท้อแท้ดิฉันจึงร้องไห้และแสดงความเสียใจออกมาโดยพูดว่าดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไรดีจึงจะหาสมาชิกครอบครัวเจอ เขาเห็นความเจ็บปวดของดิฉัน จึงแนะนำให้เราสวดอ้อนวอน เราสวดอ้อนวอน โดยทูลวิงวอนขอให้พระวิญญูณบริสุทธิประทานความกระจ่างเพื่อเราจะสามารถเร่งงานแทนครอบครัวของดิฉันได้ ระหว่างสวดอ้อนวอน จู่ๆ รูเบ็นก็จำเว็บไซต์ที่มีนามสกุลชาวอิตาลีได้

หลังจากสวดอ้อนวอนเราเข้าไปดูเว็บไซต์นั้นทันที ภายในไม่กี่นาทีเราพบสี่คนที่ชื่อ

กลางว่ากอสในสมุดรายนามโทรศัพท์ของลูทิกซ์ในเมืองเล็กๆ ทางเหนือของอิตาลี

ดิฉันส่งจดหมายไปหาพวกเขาทันที คนหนึ่งเขียนตอบกลับมาว่าสามมีเธอใช้นามสกุลเดียวกัน แต่เขาไม่ได้เป็นคนในครอบครัว แต่เธอรู้จักพี่สาวที่ล่องลับไปแล้วคนหนึ่งของคุณปู่ดิฉัน และช่วยดิฉันติดต่อกับญาติอีกคนหนึ่งที่ยังมีชีวิตอยู่

สามสี่เดือนต่อมา ในเดือนธันวาคม ปี 2006 เราได้รับโทรศัพท์ทางไกล

“ชูชานา กอสหรือเปล่าครับ” เสียงผู้ชายในสายถาม

“ใช่ค่ะ” ดิฉันตอบ

“ผมเป็นญาติห่างๆ ของคุณจากอิตาลีครับ” เขาบอก

จีอวานนี แบททิสตา ตูบาโรคนที่โทรมาเป็นลูกชายของมาเรียพี่สาวของคุณปู่ดิฉัน!

ในเดือนมีนาคม ปี 2008 จีอวานนีกับมิเรียมภรรยาของเขามาเยี่ยมเราในอาร์เจนตินา เราแนะนำพวกเขาให้รู้จักพระกิตติคุณและงานประวัติครอบครัว เราพูดคุยกันหลายวันเกี่ยวกับคนที่อยู่มาก่อนเรา เรายังรู้ว่าทั้งหน้าตาและประวัติของชื่อแต่ละคนย้อนกลับไปกลุ่ม

ประวัติครอบครัวช่วยให้ดิฉันมีส่วนสำคัญในงานของพระเจ้า และยังนำดิฉันให้ใกล้ชิดบรรพชนมากขึ้นด้วย—คนเหล่านั้นเป็นบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ที่ดิฉันจะไม่มีวันรู้จักหากไม่ใช่เพราะการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาในศูนย์ประวัติครอบครัว ■

ชูชานา แม็กดาเลียนา กอสเดอมอร์เรซี, เตียร์ราเดลพวยโก, อาร์เจนตินา

พาเธอไปโรงพยาบาล!

ดิฉันเป็นคนโสดและประกอบอาชีพส่วนตัวเมื่อเป็นสมาชิกใหม่ในศาสนจักร ด้วยเหตุนี้จึงมีวันที่ดิฉันมีเวลาว่าง ในวันว่างวันหนึ่งดิฉันโทรไปหาประธานสมาคมสงเคราะห์และถามว่าบ่ายนี้มีใครต้องการให้ดิฉันช่วยไหม เธอบอกว่าสตรีสูงอายุคนหนึ่งชื่ออนิตา (นามสมมุติ) เพิ่งกลับจากโรงพยาบาลและเธออยู่คนเดียว ดิฉันเคยพบอนิตามาก่อนและยินดีไปเยี่ยมเธอ

ดิฉันโทรไปบอกเธอจากนั้นจึงไปหาเธอที่อพาร์ทเมนต์ เธอขอให้ดิฉันทำอาหารกลางวันให้ และหลังจากนั้นเราก็คุยกัน เธอมีอาการหนักที่ตี ซอบหัวเราะและเล่า

อนิตาบอกว่าเธอรู้สึกสบาย แต่ดิฉันออกห่างจากข้างเตียง คุกเข่า และสวดอ้อนวอน

เรื่องต่างๆ เกี่ยวกับชีวิตเธอ

หลังอาหารกลางวันเธอบอกว่าเธอเหนื่อยและขอให้ดิฉันช่วยพยุงเธอลงจากเก้าอี้เข็นขึ้นเตียง ไม่นานดิฉันก็ห่มผ้าให้ทันได้นั้น เสียงสงบแผ่วเบาที่ดิฉันเคยได้ยินมามากบอกดิฉันให้ “พาเธอไปโรงพยาบาลเดี๋ยวนี้!”

อนิตาเกลียดโรงพยาบาลและเพิ่งกลับบ้าน ดิฉันถามว่าเธอรู้สึกอย่างไรบ้าง เธอตอบว่าเธอสบายดีแต่รู้สึกเหนื่อย

ดิฉันออกห่างจากข้างเตียงและคุกเข่าทันทีที่เริ่มสวดอ้อนวอน เสียงนั้นบอกอีกครั้งว่า “พาเธอไปโรงพยาบาล และพาไป

เดี๋ยวนี้!”

ดิฉันลังเล พลังถามตนเองว่า “ฉันจะบอกหมอที่โรงพยาบาลว่าอย่างไร”

ดิฉันโทรหาเพื่อนคนหนึ่ง เธอสวดอ้อนวอนเช่นกันแล้วบอกดิฉันให้ทำตามการกระตุ้นเตือน

อนิตาโกรธที่ดิฉันบอกจะพาเธอไปโรงพยาบาล แต่ดิฉันโทรเรียกรถพยาบาล เมื่อรถมาถึง เจ้าหน้าที่สองคนเข้ามาตรวจสัญญาณชีพ พวกเขาไม่ถามอะไรเลย แต่คุ้มเธอวางบนเตียงเคลื่อนที่แล้วยกไปที่รถพยาบาล

ดิฉันขับรถคู่ตามไป หลังจากมาถึงโรงพยาบาล ดิฉันนั่งรอ ไม่นานแพทย์จึงออกมา เขาถามว่า “เธอไม่ได้บอกคุณหรือครับว่าเธอล้มก่อนคุณมาถึงอพาร์ทเมนต์ของเธอ”

“ไม่ค่ะ” ดิฉันตอบ

เขาบอกว่าอนิตาได้รับบาดเจ็บที่ม้ามและเลือดตกใน เขาบอกว่าถ้าไม่ได้รับการดูแลจากแพทย์ทันทีเธออาจเสียชีวิตได้

ดิฉันรู้สึกผิดระคนดีใจ—รู้สึกผิดที่ลังเลและดีใจที่สุดท้ายดิฉันก็ฟังพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ เหมือนสิ่งอื่นใด ดิฉันสำนึกคุณที่รู้ว่าพระเจ้าทรงไว้วางใจดิฉันให้ช่วยพี่น้องสตรีที่บาดเจ็บคนนั้นและทรงคลายภาระงานสมาคมสงเคราะห์ให้ส่งดิฉันมาหาเธอ

สุขภาพของดิฉันเองไม่สู้ดีตั้งแต่ประสบการณ์ครั้งนี้ แต่พระเจ้ายังคงกระตุ้นเตือนดิฉัน ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้พลังทำตามการกระตุ้นเตือนเหล่านั้นเสมอ ■

เกล วาย, แบรินต์โวลต์, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันหรือกระเป๋า และ
Ensign ฉบับการ
ประชุมใหญ่สามัญกับตัว
อยู่ที่กันกระเป๋า

ดิฉันขอพระคัมภีร์มอรมอนสักเล่มได้ไหมคะ

ขณะที่เข้าไปในสนามบินระหว่างกลับบ้านจากการเยี่ยมเพื่อนเก่า ดิฉันรู้สึกท้อใจที่ไม่ได้แบ่งปันพระกิตติคุณระหว่างการเดินทางครั้งนี้ ดิฉันมีพระคัมภีร์มอรมอนติดไว้ในกระเป๋าถือเสมอเพื่อเตือนตนเองให้สวดอ้อนวอนสำหรับคนที่ดิฉันจะให้ แต่มักจะอยู่ในกระเป๋าเหมือนเดิม การเดินทางครั้งนี้พลาดอีกตามเคย

ดิฉันสุดลมหายใจและสวดอ้อนวอนขอภักย์ในใจ ดิฉันรู้สึกเหมือนเป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่แย่มากๆ

ขณะเดินลากเท้าผ่านเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ดิฉันรู้สึกถึงการกระตุ้นให้พูดกับผู้หญิงที่อยู่ข้างหน้าดิฉัน เราคุยกันเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของเราแล้วก็แยกกันไปคนละแถว ขณะเดินตรงไปที่ประตูทางออกของดิฉัน ดิฉันเห็นผู้หญิงคนเดิม “โอ้ สวัสดีอีกทีค่ะ” เธอพูด “ดีใจที่ได้พบคุณค่ะ!”

ดิฉันถามว่าเที่ยวบินของเธอออกก็โมง “อีกหลายชั่วโมงค่ะ—ดิฉันมาก่อนเวลา”

“อ้อ มานั่งด้วยกันสิคะ!”

ดิฉันบอก ดิฉันยังเหลือ 45 นาทีก่อนเที่ยวบินออก ด้วยเหตุนี้เราจึงนั่งตรงประตูทางออกและพูดคุยกันเรื่องงานของเรา ดิฉันพูดถึงงานเขียนบางอย่างที่ดิฉันเขียนให้วิสุทธิชนยุคสุดท้าย และจู่ๆ เธอก็พูดขึ้นมาว่า

“คุณเป็นมอรมอนหรือคะ” เธอถาม “ดิฉันอยากรู้จักมอรมอนมานาน ดิฉันจะขอพระคัมภีร์มอรมอนสักเล่มจากไหนคะ”

“อ้อ” ดิฉันพูดพลางเปิดกระเป๋า” ดิฉันมีเล่มหนึ่งพอดีค่ะ”

“โอ้ ดีจัง” เธอตอบ “ดิฉันคิดว่านี่อาจเป็นสาเหตุให้เราได้มาพบกันวันนี้”

ความสำนึกคุณท่วมท้นใจดิฉัน เมื่อเธอถามว่าอะไรทำให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายต่างจากศาสนาอื่น ดิฉันรู้สึกได้รับการนำทางให้รู้ว่าต้องพูดอะไร

ดิฉันบอกเธอว่าดิฉันอยากให้ผู้สอนศาสนาติดต่อเธอ จากนั้นก็มีเสียงประกาศให้ขึ้นเครื่อง ดิฉันเปิดกระเป๋าจะหยิบตัว

ขึ้นเครื่องแต่หาไม่เจอ ดิฉันหรือกระเป๋า นั้นไง Ensign ฉบับการประชุมใหญ่สามัญ เล่มหนึ่งกับตัวอยู่ที่กันกระเป๋า! ดิฉันหยิบนิตยสารให้เธอและขอบพระทัยพระเจ้าที่ดิฉันต้องหาตัวขึ้นเครื่อง เธอบอกว่าปกติเธอจะพกหนังสืออ่านติดตัวไปด้วยแต่คราวนี้รู้สึกว่าจะไม่ควรพกมา

“นั่นอาจเป็นเหตุให้ดิฉันสามารถอ่านเล่มนี้ได้” เธอบอก ดิฉันถือตัว สวมกอดเธอ และกล่าวลา

ตอนนี้เราคุยกันทุกอาทิตย์ และเธอบอกดิฉันเกี่ยวกับการพูดคุยกับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนา หนึ่งปีแล้ว และดิฉันหวังว่าสักวันจะเห็นเธอรับบัพติศมา ดิฉันไม่ทราบว่าจะวันนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่ แต่ยังคงพิศวงกับการทำงานของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อช่วยเราข้ามเส้นทางของเรา ดิฉันขอบพระทัยที่พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน และทรงเปิดโอกาสอันเรียบง่ายให้ดิฉันได้แบ่งปันพระคัมภีร์มอรมอน ■

โจนนี่ ฮิลตัน, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

ความอดทน: มากกว่าการ รอคอย

ความอดทนไม่ใช่
บทเรียนที่เรียนรู้
ได้ง่าย แต่คุ้มค่ากับ
การเรียนรู้

โดย ฮิลลารี โอลเซ็น

ที่ สเตอร์โอลเซ็น พวกข้าพระองค์
อวยพรท่านให้มีความอดทน" นั่น
ไม่ใช่คำพูดที่ดิฉันอยากได้ยิน ดิฉัน
สวดอ้อนวอนมาทั้งวันเพื่อให้มีศรัทธามาก
พอจะได้รับการรักษา ในพรนั้น ดิฉันได้รับ
สัญญาว่าสุดท้ายแล้วดิฉันจะดีขึ้น แต่ดิฉัน
มั่นใจว่าจะใช้เวลา

ดิฉันถอนหายใจเมื่อเอ็ลเดอร์จบการให้
พร ดิฉันเหลือเพียงสามเดือนในงานเผยแผ่
และต้องการออกไปพบปะผู้คน—ไม่ใช่
ป่วยอยู่บนเตียง ดิฉันต้องการยอมรับพระ-
ประสงค์ของพระเจ้า แต่ไม่เข้าใจจริงๆ ว่า
เหตุใดพระองค์ทรงประสงค์ให้ดิฉันรอ

ดิฉันใช้เวลาหลายวันกว่าจะยอมรับ
สถานการณ์ของดิฉันได้ ดิฉันทำใจยอมรับ
ข้อเท็จจริงที่ว่าดิฉันจะไม่ดีขึ้นทันตาเห็น
แต่ในระหว่างนั้นดิฉันเป็นทุกข์—จนกระทั่ง
วันหนึ่งดิฉันหันไปพึ่งพระคัมภีร์ ในที่สุด
ดิฉันพบสันติสุขที่ต้องการใน ยากอบ 1

โจเซฟ สมิธพบคำตอบของท่านใน ยากอบ 1:5—ดิฉันพบคำตอบของดิฉันในข้อ 2—4

“พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อพวกท่านพบกับการทดลองใจต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดียิ่ง [งานแปลของโจเซฟ สมิธเปลี่ยน “การทดลองใจต่างๆ” เป็น “ความทุกข์ยากมากมาย”]

“เพราะพวกท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของท่านนั้นทำให้เกิดความทรหดอดทน

“และจงให้ความทรหดอดทนนั้นมีผลอย่างสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่มีสมบุรณ์และดีพร้อม โดยไม่ขาดสิ่งใดเลย”

ขณะอ่านข้อเหล่านั้น ดิฉันพูดไม่ได้ว่า ดิฉันสามารถ “ถือ [ได้อย่างจับปล้นทันใจ]” ว่าเป็นเรื่องน่ายินดียิ่ง” ที่ดิฉันป่วย แต่ดิฉันเรียนรู้บางอย่างที่ช่วยให้ดิฉันรู้สึกเป็นทุกข์กับสถานการณ์ของตนน้อยลง

ข้อเท็จจริงที่ว่าดิฉันไม่หายป่วยทันที ไม่ได้หมายความว่าดิฉันไม่มีศรัทธา และไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงห่วงใยสถานการณ์ของดิฉัน—แต่ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงห่วงใยมากพอจะทดสอบศรัทธาของดิฉันโดยไม่ทรงรักษาดิฉันให้หายทันทีทั้งนี้เพื่อดิฉันจะได้พัฒนาความอดทน

ดิฉันตระหนักว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันพัฒนาความอดทนเพราะนั่นเป็นคุณลักษณะอันสำคัญยิ่ง ความอดทนขัดเกลาเรา ความอดทนช่วยให้เราเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น ดิฉันมีความรับผิดชอบสำคัญในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา แต่ตระหนักว่าเมื่อมาถึง

การรับใช้พระเจ้า พระองค์ทรงห่วงใยเครื่องมือนักเทศน์ กับทรงห่วงใยภารกิจเฉพาะหน้า พระเจ้าทรงกำลังสอนดิฉันให้อดทนทั้งนี้เพื่อดิฉันจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในช่วงเดือนท้ายๆ ของงานเผยแผ่

ในที่สุดพระที่สัญญาไว้ของการรักษาที่เกิดขึ้น แต่บทเรียนเรื่องความอดทนไม่ได้สิ้นสุดตรงนั้น พรมากมายในชีวิตเรา—การแต่งงาน งานอาชีพ ญาติ สุขภาพทางกาย หรือทางอารมณ์ คำตอบการสวดอ้อนวอน—ไม่เกิดขึ้นเดี๋ยวนั้นตามที่เราคาดหวัง เมื่อท่านได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนล่าช้า และท่านอาจได้รับแล้วหรือจะ ได้รับ จงอดทนโดยวางใจพระเจ้าและจังหวะเวลาของพระองค์ นั่นจะเป็นพรแก่ชีวิตท่าน

มุมมองเรื่องความอดทน

ดิฉันกลับจากงานเผยแผ่พลางรู้สึกผิดที่ดิฉันตัดความอดทนออกจากรายชื่อบทเรียนที่ต้องเรียนรู้ ถึงกระนั้น เรื่องความอดทนก็ไม่ใช่บทเรียนที่เราเรียนรู้เพียงครั้งเดียว เอ็ดเดอร์นี่ล เอ. แม็กซีเวลล์ (1926-2004) แห่งโครัมอักครสวากลิปสองกล่าวปราศรัยเรื่องความอดทนและดิฉันอ่านเป็นครั้งแรกหลังจากเลิกกับคนที่ดิฉันออกเดทด้วยและค่อนข้างท้อใจ ดิฉันรู้สึกอกหักและสิ้นหวังพอสมควร ณ จุดนั้น สิ่งสุดท้ายที่ดิฉันคิดว่าต้องการคือสิ่งที่เตือนสติให้อดทน แต่น่าแปลกตรงที่ข้อคิดของเอ็ดเดอร์นี่ล แม็กซีเวลล์เกี่ยวกับความอดทนสอนแนวคิดอันทรงพลังบางอย่างที่เปลี่ยนมุมมองของดิฉันโดยสิ้นเชิง (อีกครั้ง) และช่วยดิฉันให้คำมั่นอีกครั้งว่าจะอดทน

ความอดทนไม่ใช่การยอมจำนน

ตัวอย่างเช่น ดิฉันเรียนรู้ว่าการให้คำมั่นว่าจะอดทนไม่ได้หมายความว่าเรายกไหล่และสิ้นหวัง เอ็ดเดอร์นี่ล แม็กซีเวลล์สอนว่า “ความอดทนไม่ใช่ความเฉยเมย โดยแท้แล้วความอดทนหมายถึงเอาใจใส่มาก แต่เต็มใจยอมตามพระเจ้าและตามสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า ‘สมควรแก่เวลา’” ดิฉันนึกเสมอว่าความอดทนคือการตอบสนองประสบการณ์ชีวิตแบบนิ่งเฉย เข้าทำนอง โอนอ่อนผ่อนตาม แต่ความอดทนไม่ใช่การโอนอ่อนผ่อนตาม ความอดทนคือการแสดงให้เห็นความเข้มแข็งในจิตใจและการอุทิศตนต่อพระเจ้า

ความอดทนเป็นความเชื่อมั่น ไม่ใช่ความวิตกกังวล

เอ็ดเดอร์นี่ล แม็กซีเวลล์สอนด้วยว่า “ความอดทนในความหมายหนึ่งคือความเต็มใจเฝ้าดูจุดประสงค์ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเผยด้วยความรู้สึกพิศวงและยำเกรง แทนที่จะวิตกกังวลกับสถานการณ์ของเราอีกนัยหนึ่งคือ รุนววยกับการเปิดฝ่าเตาอบมากเกินไป จนทำให้เค้กยุบแทนที่จะขึ้นฟู เป็นเช่นนั้นกับเรา ถ้าเรามัวแต่วิตถุนหมุมิตัวเราเพื่อดูว่าเรามีความสุขหรือไม่ เราจะไม่มีความสุข”² แนวคิดนี้ตรงใจข้าพเจ้า (และไม่ใช่เพราะข้าพเจ้าเป็นคนอบขนมที่ไม่อดทน) เมื่อแผนล้มเหลวหรือไม่เป็นดังคาดเราจะท้อใจ ในความคิดมนุษย์อย่างเรา จังหวะเวลาของพระเจ้ายากจะเข้าใจได้ แต่สิ่งที่ดิฉัน สามารถ เข้าใจได้คือ พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงรักเราและทรงมีแผน

ซึ่งรับประกันความสุขในท้ายที่สุดถ้าเรา
ซื่อสัตย์ และดิฉันกำลังฝึกยอมรับจังหวะ
เวลาของพระองค์ด้วยความเชื่อมั่น—ไม่ใช่
ด้วยความวิตกกังวล

นั่นไม่เกี่ยวกับเราเสมอไป

เพราะความอดทนทดสอบเราที่ระดับ
ส่วนตัวมาก จุดหมายของเราจึงมักจะอยู่
ข้างใน แต่เฮลเดอร์แม็กซ์เวลล์ส์สอนว่า
“ความอดทนช่วยให้เราตระหนักเช่นกัน
ว่าแม้เราอาจจะพร้อมก้าวไปข้างหน้า มี
ประสบการณ์การเรียนรู้เฉพาะด้านมากพอ
แต่เรายังต้องอยู่ต่อเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้อื่น”³ เรา
ไม่เพียงต้องอดทนเท่านั้น แต่คนอื่น ๆ อาจ
ต้องการความอดทนของเราหรือแบบอย่าง
ความอดทนของเรา ดิฉันไม่เคยคิดถึง
เรื่องนี้ และนั่นช่วยให้ดิฉันมองเห็นว่าความ
อดทนเป็นคุณสมบัติอันสูงส่ง ผูกพันแนบ
แน่นกับจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของ
พระคริสต์ ซึ่ง “ไม่มีวันสูญสิ้น” (โมโรไน
7:46)

มากกว่าการรอคอย

แม้เมื่อเรามีมุมมองที่ถูกต้อง แต่การ
รอคอยอาจจะยาก แต่ดิฉันเรียนรู้ว่าความ
อดทนเป็นมากกว่าแค่รอคอย ดิฉันเรียนรู้
เรื่องนี้จากแอนดรูว์พี่ชายของดิฉันกับ
บริอันนาภรรยาของเขาเมื่อพวกเขารับมือ
กับการไม่สามารถมีบุตรได้ ถึงแม้ความหวัง
ของพวกเขาพังทลายเมื่อทราบว่าพวกเขา
ไม่สามารถมีบุตรได้ แต่พวกเขาพบความ
หวังใหม่ผ่านโอกาสของการรับบุตรบุญธรรม
—แต่นั่นยังหมายถึงการรอคอยต่อไปอีก
ดิฉันลังเลไม่กล้าใช้คำว่า *รอคอย* เมื่อ
เอ่ยถึงพวกเขาเพราะคำนั้นมักมีความหมาย
แฝงไว้ด้วยความท้อใจ สำหรับพวกเขา การ
รอคอยไม่ได้หมายถึงการคอยเวลาจนเด็ก
เกิด—ความอดทนเป็นมากกว่านั้นมาก

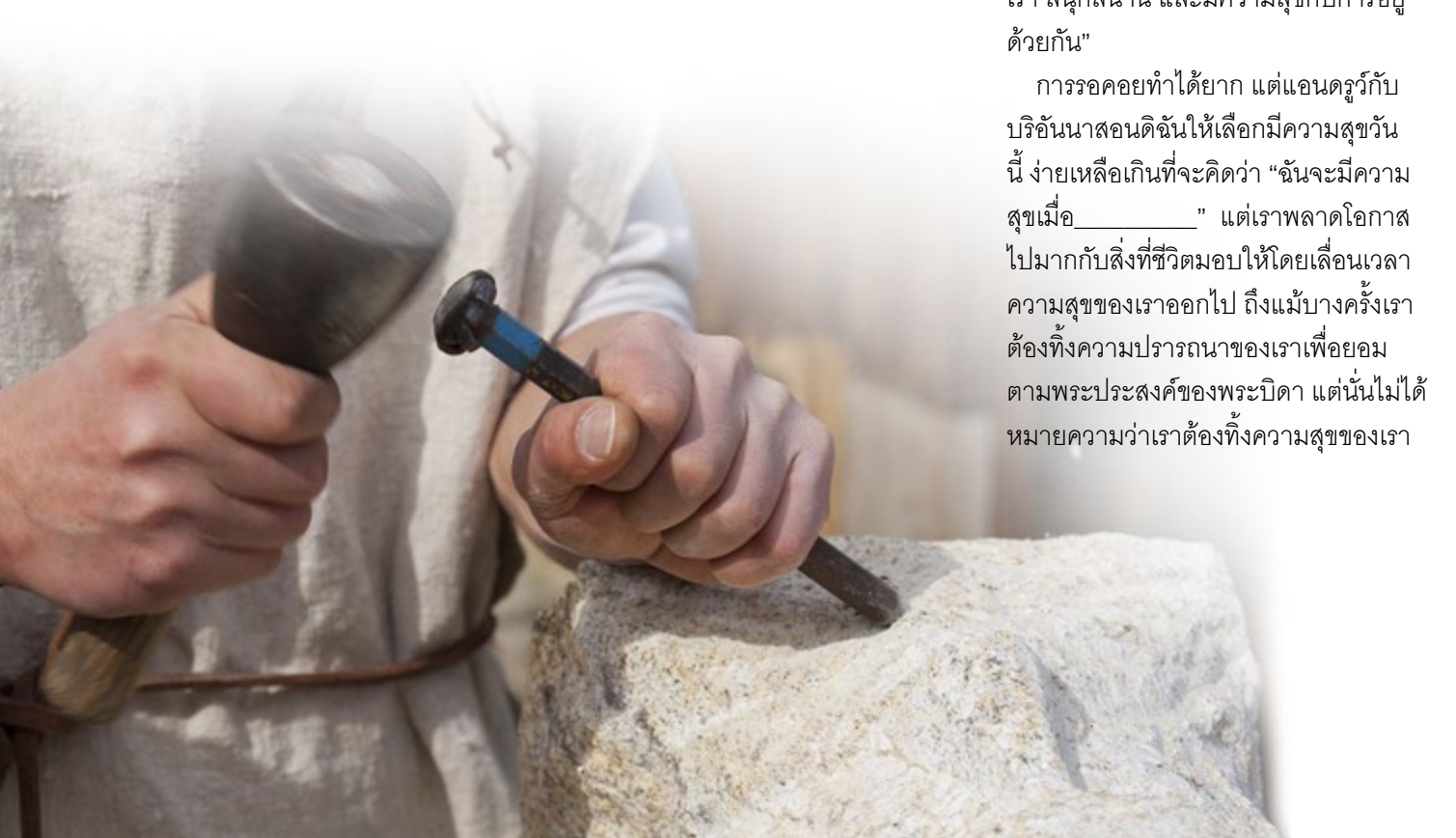
แอนดรูว์กล่าวว่า “การรับบุตรบุญธรรม
ส่วนใหญ่อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ไม่ใช่
ในมือเรา แต่มันทำให้เรารู้สึกดีที่เราสามารถ
ทำบางอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการ
มีเด็กในครอบครัวเรา” “ไม่ว่าจะผ่านบล็อก

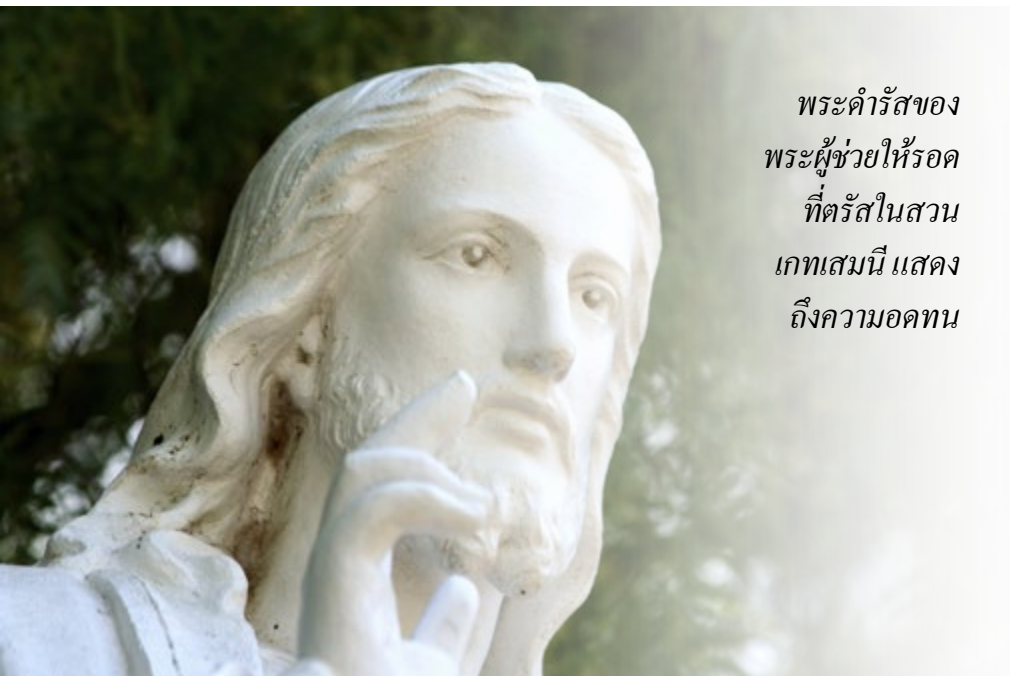
แบ่งปันข้อมูลติดต่อของพวกเขากับมิตร
สหายและครอบครัว หรือรวมกลุ่มกับพ่อ
แม่บุญธรรมทั้งหลายในพื้นที่ พวกเขา
พยายาม “ทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจ
[ของพวกเขา]” (คพ. 123:17) แล้ววางใจ
ในพระเจ้า

หลังจากรอคอยและสวดอ้อนวอนหลาย
ปี พวกเขาก็สามารถรับเด็กทารกเพศหญิง
ชื่อเจสซิกามาเป็นบุตรบุญธรรมได้ ขณะอุ้ม
เธอไว้ในอ้อมแขน ความผิดหวังและความ
ท้อใจนานหลายปีมลายหายไปสิ้น สำหรับ
พวกเขาแล้ว เธอคือปาฏิหาริย์

ห้าปีล่วงไปนับตั้งแต่พวกเขาเริ่มเจสซิกา
มาเป็นบุตรบุญธรรม และสี่ปีที่ผ่านมาพวกเขา
พยายามรับบุตรบุญธรรมอีกคน การ
รอคอยเริ่มต้นอีกครั้ง บริอันนาบอกดิฉันว่า
“คนอื่นเตือนให้เรานึกเสมอว่าเมื่อใดก็ตาม
ที่เราตั้งใจจะให้เด็กมาอยู่กับครอบครัวเรา
เด็กจะมา เรารู้ว่าพวกเขาพูดถูก แต่เรารู้
เช่นกันว่าเราจะนั่งรออยู่เฉยๆ ไม่ได้ เราต้อง
มีศรัทธาว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นแต่ต้องเดินทาง
มีชีวิตของเรา วางแผนสำหรับอนาคตของ
เรา สนุกสนาน และมีความสุขกับการอยู่
ด้วยกัน”

การรอคอยทำได้ยาก แต่แอนดรูว์กับ
บริอันนาสอนดิฉันให้เลือกมีความสุขวัน
นี้ง่ายเหลือเกินที่จะคิดว่า “ฉันจะมีความสุข
เมื่อ_____” แต่เราพลาดโอกาส
ไปมากกับสิ่งที่ชีวิตมอบให้โดยเลื่อนเวลา
ความสุขของเราออกไป ถึงแม้บางครั้งเรา
ต้องทิ้งความปรารถนาของเราเพื่อยอม
ตามพระประสงค์ของพระบิดา แต่มันไม่ได้
หมายความว่าเราต้องทิ้งความสุขของเรา

พระคำรัสของ
พระผู้ช่วยให้รอด
ที่ตรัสในสวน
เกทเสมนี้ แสดง
ถึงความอดทน

ความรักของพระองค์สามารถให้พลัง เต็ม
ช่องว่าง และปลุกฝังความหวัง

แบบอย่างความอดทนของ พระผู้ช่วยให้รอด

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่าง
สูงส่งที่สุดของความอดทน สำหรับดิฉัน
พระคำรัสที่ตรัสในสวนเกทเสมนี้แสดงให้เห็น
เห็นความอดทนของพระองค์ ในช่วงของ
ความทุกข์เวทนาและการเสียสละที่ไม่อาจ
จินตนาการได้ พระองค์ตรัสว่า หากเป็นไปได้
ขอทรงนำถ้อยแห่งความทุกข์เวทนานี้
ไปจากพระองค์ “แต่อย่างไรก็ดี” พระองค์
ตรัส “อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของ
ข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของ
พระองค์” (มัทธิว 26:39) คำว่า *แต่อย่างไร
ก็ดี* มีข่าวสารอันเปี่ยมด้วยพลัง แม้จะมี
สิ่งทีพระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการจริงๆ

ในขณะนั้น แต่พระองค์ทรงแสดงว่าเต็ม
พระทัยยอมรับพระประสงค์ของพระบิดา
และความอดทน

เราทุกคนจะถูกเรียกร้องให้รอคอยสิ่ง
ต่างๆ ในชีวิตเรา—แม้บางครั้งต้องรอคอย
ความปรารถนาอันชอบธรรมที่สุดของใจเรา
แต่พระเยซูคริสต์ “กัลยาณมิตรผู้ประเสริฐ
ที่สุด [ของเรา]”⁴ ทรงสามารถปลอบโยน
และทำให้เรามั่นใจว่าจะมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้น
พระองค์ทรงอดทนกับเราด้วยความรักขณะที่
เราฝึกเป็นเหมือนพระองค์ ขณะที่เราฝึก
เผชิญกับความผกผันของชีวิตมรรตัยทั้ง
ที่คาดคิดและคาดไม่ถึง พระองค์ตรัสกับ
พระบิดาว่า “แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไป
ตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็น
ไปตามพระทัยของพระองค์”

มุมมองของดิฉันเกี่ยวกับความอดทน

เปลี่ยนไปมากเมื่อดิฉันเป็นผู้ใหญ่ ความ
อดทนเป็นกระบวนการ และดิฉันจะเรียนรู้
รู้เสมอ ถึงแม้การรอคอย จะ ยาก แต่ดิฉัน
กำลังเรียนรู้ว่าต้อง “ถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดี
ยิ่ง” เมื่อถูกทดสอบความอดทน—ไม่ใช่
เพราะดิฉันพบปิติในความยากของการ
ทดสอบนั้น แต่เพราะรู้ว่านั่นมีจุดประสงค์
อันน่ายินดี ดิฉันรู้ว่า การปล่อยให้ “ความ
อดทนทำงานเต็มที่” เป็นส่วนหนึ่งของการ
บรรลุจุดประสงค์ของดิฉันบนแผ่นดินโลก
เพื่อสักวันหนึ่งจะเป็น “คนที่สมบูรณ์และดี
พร้อม โดยไม่ขาดสิ่งใดเลย” (ยากอบ 1:4)

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “Patience” (Brigham Young University devotional, Nov. 27, 1979), 1, speeches.byu.edu.
2. นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “Patience,” 2.
3. นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “Patience,” 3.
4. “Be Still, My Soul,” *Hymns*, no. 124.

ขอบพระทัย พระองค์สำหรับ ความอดทน

“ถ้าท่านสวดอ้อนวอน
ถ้าท่านพูดคุยกับพระผู้-
เป็นเจ้า และถ้าท่านวิงวอนขอความช่วยเหลือ
ที่ต้องการ และถ้าท่านขอบพระทัยพระองค์
ไม่เฉพาะสำหรับความช่วยเหลือเท่านั้นแต่
สำหรับความอดทนและความอ่อนโยนที่มา
จากการไม่ได้รับทั้งหมดที่ท่านปรารถนาทันที
หรืออาจจะไม่ได้รับตลอดไป เมื่อนั้นข้าพเจ้า
สัญญากับท่านว่าท่านจะใกล้ชิดพระองค์มาก
ขึ้น”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด, “Waiting upon the Lord,”
(Brigham Young University devotional, Sept. 30,
1990), 4, speeches.byu.edu.

งานเผยแผ่ หรือ เงิน

เกลซสเก เฟลิกซ์ โนกูเอรา

หนึ่งปีหลังจากเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมส่งใบสมัครเพื่อรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ครอบครัวยุคสุดท้าย ผมคิดคำนึงเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่และคิดว่าผมควรเรียนปริญญาโทแทน ผมเพิ่งเรียนจบปริญญาตรี และการเรียนต่อปริญญาโทเป็นความฝันของผมเรื่อยมา อาจารย์ของผมยินดีช่วยเช่นกันเพราะผมเป็นนักศึกษาที่ดี

ขณะเตรียมไปทำงานเผยแผ่ ชีวิตครอบครัวผมมีปัญหาการเงินอย่างมาก พี่ชายผมตกงาน ต่อมาไม่นานบริษัทที่คุณพ่อผมทำงานมาหลายปีเริ่มประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ และท่านถูกเลิกจ้าง คุณพ่อต้องใช้เงินสงเคราะห์ทั้งหมดจากรัฐบาลช่วยคุณย่าของผม และคืนหนึ่งผมเห็นท่านร้องไห้เพราะไม่รู้จะเลี้ยงดูครอบครัวอย่างไร

**เงินไม่มีค่าเท่ากับ
พรของการเห็น
ครอบครัวเตรียม
ไปพระวิหารและ
รับการผนึก**

ตอนนั้นผมได้รับทุนมหาวิทยาลัยเกือบเท่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือนขั้นต่ำ เมื่อผมได้รับเงิน ผมจะจ่ายส่วนสิบก่อนเสมอ แต่เมื่อได้รับเงินครั้งล่าสุดหลังจากคุณพ่อตกงาน คุณแม่ขอร้องไม่ให้ผมจ่ายเงินให้ศาสนจักรเพราะเราต้องใช้เงินนั้นที่บ้าน ผมบอกท่านเรื่องส่วนสิบและความสำคัญของส่วนสิบ และให้ท่านดูสัญญา

ที่พระเจ้าทรงให้ไว้ใน มาลาคีย์ 3:10 ถึงแม้ท่านไม่มีความสุข แต่ผมจ่ายส่วนสิบและรู้ว่าผมทำถูก

ขณะที่ผมยังคงเตรียมตัวทำงานเผยแผ่ ผมเข้าร่วมการแข่งขันที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในท้องถิ่นที่เพียงเพื่อดูว่าผมจะอย่างไร ผมเข้าร่วมและติดอันดับที่ทำให้ผมได้รับเงินเกือบเท่าจำนวนที่คุณพ่อได้รับในงานของท่าน นั่นคงจะพอดูแลครอบครัวผม จนกว่าคุณพ่อจะเกษียณ ครอบครัวผมหวังว่าผมจะทำงาน

ผมสวดอ้อนวอนมาก และพระเจ้าทรงตอบว่าผมต้องเข้าสู่สนามเผยแผ่ ผมวางใจพระองค์และยอมรับการเรียกไปคณะเผยแผ่ซานตามาเรีย พระเจ้าประทานพรครอบครัวผมขณะที่ผมไปทำงานเผยแผ่ ผมรู้ว่าหน้าต่างสวรรค์เปิด (ดู มาลาคีย์ 3:10) คุณพ่อกับพี่ชายได้งานทำอีกครั้ง และครอบครัวสามารถเลี้ยง

โคนมเพื่อให้มีรายได้เพิ่ม

ประจักษ์พยานของผมเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และงานของพระองค์เติบโตขึ้น การได้เห็นปีติบนใบหน้าและการเปลี่ยนแปลงในใจคนที่ผมรับใช้มีค่าต่อผมมาก เงินไม่มีค่าเท่ากับพรของการเห็นครอบครัวเตรียมไปพระวิหารและรับการฉนีก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเซอรา, บราซิล

ส่วนสิบ: การทดสอบศรัทธาของเรา

พี่น้องที่รักทั้งหลาย พรนิรันดรของส่วนสิบมีจริง ข้าพเจ้าเคยประสบพรเหล่านั้นมาแล้วในชีวิตข้าพเจ้าและในชีวิตครอบครัว

การทดสอบศรัทธาของเราคือเราจะดำเนินชีวิตตามกฎหมายส่วนสิบด้วยการเชื่อฟังและการเสียสละหรือไม่ เพราะในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ‘ศาสนาที่ไม่เรียกร้องให้เสียสละทุกสิ่งทุกอย่างย่อมไม่มีพลังมากพอจะก่อให้เกิดศรัทธาอันจำเป็นต่อชีวิตและความรอด’ (โจเซฟ สมิธ, *Lectures on Faith* [1985], 69)”

เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “ส่วนสิบ: การทดสอบศรัทธาเพื่อรับพรนิรันดร,” *เสี้ยวสนทนา*, พ.ย. 2002, 36.

จงทำให้ข่าวสารอันเปี่ยมด้วยความชอบธรรมและความจริงไหลบ่าไปทั่วแผ่นดินโลก

โดย เฮลเตอร์
เดวิด เอ. เบดนาร์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ท่วมแผ่นดินโลก

ผ่านสี่สังคม

เรามีชีวิตอยู่ในสมัยการประทานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง สมัยการประทานพระกิตติคุณเป็นช่วงเวลาซึ่งมีอำนาจฐานะปุโรหิตที่จำเป็น ศาสนพิธี และความรู้ในเรื่องหลักคำสอนอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อดำเนินแผนแห่งความรอดของพระบิดาสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ สิ่งที่เราขาดไม่ได้ในการสถาปนาสมัยการประทานคือผู้รับใช้ที่ได้รับมอบอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าของหัวหน้าสมัยการประทาน ผู้ใช้สิทธิอำนาจและถือกุญแจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ สมัยการประทานพระกิตติคุณได้รับการสถาปนาผ่านอาดัม เอโนช โนอาห์ อับราฮัม โมเสส พระเยซูคริสต์ โจเซฟ สมิธ และคนอื่นๆ ในทุกสมัยการประทาน ความจริงพระกิตติคุณได้รับการเปิดเผยใหม่อีกครั้ง—หรือประทานให้อีกครั้ง—เพื่อผู้คนในช่วงเวลานั้นจะได้ไม่ต้องพึ่งสมัยการประทานที่ผ่านไปมาสำหรับความรู้เรื่องแผนของพระบิดาบนสวรรค์

การละทิ้งความเชื่อไปจากความจริงเกิดขึ้นในแต่ละสมัยการประทานก่อนหน้านี้อย่างไรก็ดี งานแห่งความรอดที่เริ่มไว้แต่ไม่สมบูรณ์ในยุคก่อนๆ นั้นดำเนินต่อไปในสมัยการประทานสุดท้าย ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธอธิบายว่าด้วยเหตุนี้ การส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของยุคสุดท้าย แม้สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา จึง “เป็นอุดมการณ์ที่ผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าในทุกยุคทุกสมัยให้ความสนใจ เป็นหัวข้อที่บรรดาศาสดาพยากรณ์ปุโรหิต และกษัตริย์พูดถึงด้วยความเบิกบานใจเป็นพิเศษ พวกท่านตั้งตาคอยวันที่เราจะมีชีวิตอยู่ด้วยความคาดหวังอันเปี่ยมปีติ พวกท่านร้องเพลง เขียน และพยากรณ์ถึงยุคสมัยของเราโดยได้รับแรงบันดาลใจจากความคาดหวังอันเปี่ยมปีติและล้ำเลิศ”¹

ในสมัยการประทานพระกิตติคุณสุดท้ายและยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด “การรวมกันและการเชื่อมเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์และครบถ้วนและดีพร้อม, ของการประทานสมัยต่างๆ, และกุญแจ, และอำนาจ, และรัศมีภาพทั้งหลายพึงเกิดขึ้น, และได้รับการเปิดเผยตั้งแต่วันเวลาของอาดัมแม้จนถึงเวลาปัจจุบัน. และไม่เพียงเท่านั้น, แต่สิ่งเหล่านั้นซึ่งไม่เคยได้รับการเปิดเผยมาตั้งแต่การวางรากฐานของโลก, แต่เก็บซ่อนไว้ให้พ้นจากผู้มีปัญญาและวิญญาณชน, ก็จะได้รับเปิดเผย... ในยุคนี้, สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา” (คพ. 128:18)

สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลาและเทคโนโลยี

เราได้รับพรให้มีชีวิต เรียบรู้ และรับใช้ในสมัยการประทานอันน่าทึ่งที่สุดนี้ ลักษณะสำคัญของความสมบูรณ์ที่มีผลต่อเราในช่วงเวลาพิเศษนี้คือความเจริญก้าวหน้าอย่างน่าอัศจรรย์ของนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่ได้เปิดทางและแรงงานแห่งความรอด ตั้งแต่รถไฟ โทรเลข วิทยุ โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องบิน โทรศัพท์ เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ การถ่ายทอดผ่านดาวเทียม ไปจนถึงอินเทอร์เน็ต—ตลอดจนเทคโนโลยีและเครื่องมือแทบนับไม่ถ้วนที่เป็นพรแก่ชีวิตเรา ความก้าวหน้าทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการแรงงานของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

ในปี 1862 ประธานบรีคัม ยังก์ (1801-1877) กล่าวว่า “การค้นพบทุกอย่างทางวิทยาศาสตร์และศิลปะ ที่ถูกต้องจริงๆ และเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ล้วนประทานด้วยการเปิดเผยโดยตรงจากพระผู้เป็นเจ้า กระนั้นก็ตามมีน้อยคนยอมรับ พระองค์ประทานให้ด้วยเจตนาจะเตรียมทางสำหรับชัยชนะสุดท้าย

ของความจริง และการไถ่แผ่นดินโลกจากพลังอำนาจของบาป และซาตาน”²

ตอนนี้โปรดพิจารณาถ้อยคำที่ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) กล่าวไว้ในปี 1974 เมื่อท่านพูดถึงอนาคตของงานเผยแผ่ศาสนา

“ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าทรงมุ่งหวังจะนำสิ่งประดิษฐ์ซึ่งคนธรรมดาอย่างเรานี้ก็มาถึงมาได้ไว้ในมือเรา...

“เนื่องด้วยพระเจ้าทรงจัดเตรียมปาฏิหาริย์เหล่านี้ของการสื่อสาร เนื่องด้วยความพยายามและการอุทิศตนมากขึ้นของผู้สอนศาสนาและเราทุกคนตลอดจนคนอื่นทั้งหมดที่พระองค์ทรง ‘ส่งไป’ โอบาทของพระองค์จะบังเกิดแน่นอน: ‘เพราะ, ตามจริงแล้ว, เสียงต้องออกจากสถานที่นี้ไปสู่ทั่วโลก, และไปสู่แดนไกลสุดของแผ่นดินโลก—ต้องสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ชาวโลกถ้วนหน้า’ (คพ. 58:64)”³

และในปี 1981 ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลิช (1910-2008) สอนว่า “เราเชื่อมั่นว่าขณะที่งานของพระเจ้าขยายออกไป พระองค์จะทรงดลใจมนุษย์ให้คิดหาวิธีซึ่งด้วยวิธีนั้นสมาชิกของศาสนจักรจะสามารถรับคำแนะนำอย่างละเอียดเป็นส่วนตัวจากศาสดาพยากรณ์ที่พระองค์ทรงเลือก”⁴

ข่าวสารและรูปภาพที่ต้องใช้เวลาส่งและรับหลายวัน หลายสัปดาห์ และหลายเดือน เวลานี้สามารถส่งต่อได้ทั่วโลกในชั่วพริบตา เราขอพระทัยพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า สำหรับศาสดาพยากรณ์ผู้ได้สอนและเตรียมเราให้พร้อมสำหรับเวลาที่เรามีชีวิตอยู่—และผู้ได้กระตุ้นเราให้ใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสนับสนุนพันธกิจอันไม่หยุดยั้งของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย⁵

พระเจ้าทรงกำลังเร่งงานของพระองค์ อีกทั้งไม่ใช่ความบังเอิญที่นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์อันทรงประสิทธิภาพด้านการสื่อสารเหล่านี้กำลังเกิดขึ้นในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลาช่องทางสื่อสังคมเป็นเครื่องมือที่ใช้กันทั่วโลกซึ่งจะส่งผลโดยตรงโดยไม่ต้องสงสัยต่อบุคคลและครอบครัวจำนวนมาก ข้าพเจ้าเชื่อว่าถึงเวลาแล้วที่เราเหล่าศาสนิกษย์ของพระคริสต์จะใช้เครื่องมือที่ได้รับการดลใจเหล่านี้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์ แผนแห่งความสุขของพระองค์สำหรับบุตรธิดาของพระองค์ และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก เพื่อ

ประกาศความจริงของการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้าย และเพื่อทำงานของพระเจ้าให้สำเร็จ

เราควรปฏิบัติตามแนวทางพื้นฐานต่อไปนี้เมื่อเราใช้สื่อสังคมถ่ายทอดข่าวสารพระกิตติคุณ

1. เป็นของแท้ที่พิสูจน์ได้และเสมอต้นเสมอปลาย

หนึ่ง เราเป็นศาสนิกษย์และข่าวสารของเราควรเป็นของแท้ที่พิสูจน์ได้ บุคคลหรือสินค้าที่ไม่ใช่ของแท้เป็นของเทียม ของปลอม และหลอกลวง ข่าวสารของเราควรเป็นความจริง เชื่อสัตย์ และถูกต้อง เราไม่ควรกล่าวเกินจริง ต่อเติมเสริมแต่ง หรือแอบอ้างเป็นคนอื่นหรือสิ่งนั้นสิ่งนี้ที่เราไม่ได้เป็น เนื้อหาของเราควรเชื่อถือได้และสร้างสรรค์ การปิดบังชื่อทางอินเทอร์เน็ตไม่ได้ทำให้ท่านมีสิทธิ์ที่จะให้ข้อมูลเท็จ

ความเป็นของแท้ที่พิสูจน์ได้มีพลังเพิ่มขึ้นผ่านความเสมอต้นเสมอปลาย ผู้คนจะยอมรับข่าวสารพระกิตติคุณที่ท่านแบ่งปันง่ายขึ้นถ้าแบบอย่างเหมือนพระคริสต์ของท่านประจักษ์ชัดในรูปแบบที่ท่านโพสต์อย่างต่อเนื่อง

ซิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสคาร์สันเป็นแบบอย่างที่ดีมากของพลังแห่งความเสมอต้นเสมอปลายในสื่อสังคม เมื่อได้รับเรียกเป็นประธานเยาวชนหญิงสามัญในเดือนเมษายน 2013 ผู้ติดตาม Pinterest ของเธอเพิ่มเป็นสองเท่าในชั่วข้ามคืน พินก่อนๆ ของซิสเตอร์ออสคาร์สันให้หลักฐานมากมายยืนยันความซื่อตรงของเธอ ทำให้คนเขียนบล็อกคนหนึ่งถามว่า “เพจ Pinterest ของคุณ จะผ่านการทดสอบของบอนนี่ ออสคาร์สันหรือเปล่า...คนอื่นจะตัดสินว่าคุณเป็นใครหรือถ้าทั้งหมดที่พวกเขาารู้คือสิ่งที่อยู่บนเพจสื่อสังคมของคุณ”⁶

2. จรรโลงใจและยกระดับจิตใจ

สอง เราและข่าวสารของเราควรมุ่งจรรโลงใจและยกระดับจิตใจ ไม่ใช่ได้แต่เพียง ได้แหย่ ประณาม หรือดูหมิ่นเหยียดหยาม จงแบ่งปันพระกิตติคุณด้วยความรักและความห่วงใยผู้อื่นอย่างแท้จริง จงองอาจกล้าหาญแต่อย่าเจ้ากี้เจ้าการให้สนับสนุนและปกป้องความเชื่อของเรา จงหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ในฐานะศาสนิกษย์ จุดประสงค์ของเราคือใช้ช่องทางสื่อสังคมเป็นวิธียาแสงสว่างและความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เข้าไปในโลกที่มีดมนและลึบสนมากขึ้นทุกขณะ

พระเจ้าทรงกำลังแรงงานของพระองค์
อีกทั้งไม่ใช่ความบังเอิญที่นวัตกรรม
และสิ่งประดิษฐ์อันทรงประสิทธิภาพ
ด้านการสื่อสารเหล่านี้กำลังเกิดขึ้น
ในสมัยการประทานความสมบูรณ์
แห่งเวลา

ตัวอย่างความพยายามด้านสื่อสังคม

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของข่าวสารและภาพพระกิตติคุณที่ศาสนจักรและสมาชิกจัดทำและออกสู่สายตาชาวโลกผ่านสื่อสังคม

1. **เพราะพระองค์** วิดีทัศน์สั้นๆ ที่ศาสนจักรจัดทำเพื่อเชิดชูความหมายที่แท้จริงของอีสเตอร์ มียอดการเปิดดูมากกว่าห้าล้านครั้งในช่วงสัปดาห์อีสเตอร์ปีที่แล้วใน 191 ประเทศและเขตการปกครองพิเศษ สมาชิกและคนอื่นๆ ใช้ #BecauseofHim hashtag ที่ให้มา (สิ่งที่ใช้แสดงข่าวสารสื่อสังคมที่เกี่ยวข้อง) สื่อความคิดของตนเองและภาพลักษณ์เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดตลอดจนการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ในช่องทางสังคมและที่ต่างๆ มากมาย รวมไปถึงเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ และอินสตาแกรม ดูได้ที่ lds.org/media-library/video/topics/easter

2. **สวดอ้อนวอนหรือเปล่า?** สมาชิกศาสนจักรและคนอื่นๆ เผยแพร่ภาพถ่ายของตนมากกว่า 300 ภาพทางอินสตาแกรม เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ และช่องทางสังคมอื่นๆ พร้อมเครื่องหมายสัญลักษณ์ไว้เต็มวลี “ฉันสวดอ้อนวอนเมื่อ...” นอกจากนี้ หลายคนยังได้ใช้แฮชแท็ก #DidYouThinktoPray แบ่งปันความคิดในเรื่องที่ว่าเมื่อใดและเหตุใดพวกเขาจึงสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ การกระทำอันเรียบง่ายเหล่านี้ทำให้เกิดการสนทนามากกว่า 40,000 ข้อความเกี่ยวกับความจำเป็นของการสวดอ้อนวอน ดู mormonchannel.org/watch/collection/mormon-channel-videos/i-pray-when-didyouthinktopray

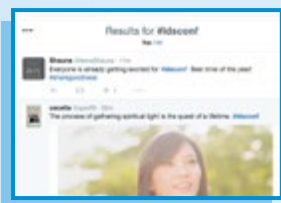

3. **พระคัมภีร์มอรมอน 365 วัน** บัญชีอินสตาแกรมที่สร้างโดยสามีภรรยาคู่หนึ่งจากแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ผู้โพสต์ตารางการอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน ตารางแบ่งออกเป็น 364 ช่อง—ขนาดเหมาะสมเพื่อให้ผู้ติดตามได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนทั้งเล่มในหนึ่งปี เวลานี้กว่า 45,000 คนติดตามบัญชีนี้ มีหลายคนแบ่งปันความคิดและความประทับใจขณะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยกัน

4. **บัญชีสื่อสังคมของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่** ฤดูร้อนปีที่แล้วศาสนจักรได้จัดทำบัญชีอินสตาแกรมอย่างเป็นทางการ สมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมมัครสาวกสิบสองเลือกให้โพสต์ภาพถ่ายของพวกเขา

เวลานี้เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่บางท่านมีบัญชีทวิตเตอร์ของตนเองเช่นกัน เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่านมีเพจเฟซบุคของตนเองด้วยซึ่งพวกเขาใช้สื่อข่าวสารสำคัญๆ ของพระกิตติคุณ หาเพจของพวกเขาได้ที่ lds.org/media-library/social

5. **#LDSconf.** แฮชแทค #LDSconf ที่ปรากฏตรงมุมล่างซ้ายของหน้าจอช่วงถ่ายทอดการประชุมใหญ่สามัญสร้างขึ้นในเดือนตุลาคม ปี 2008 โดยสมาชิกที่ชื่อสัตย์คนหนึ่งผู้กำลัง

หาโอกาสติดตามและแบ่งปันทวิตเกี่ยวกับการประชุมใหญ่—เขาสร้างไว้นานแล้วก่อนศาสนจักรเริ่มใช้ สมาชิกหลายพันคนร่วมวงสนทนา #LDSconf hashtag เกี่ยวกับคำแนะนำจากศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต ข่าวสารการประชุมใหญ่สามัญจรโลงใจประชาชนหลายล้านคนทั่วโลกผ่านช่องทางนี้

6. **พบชาว Mormon** ภาพยนตร์เรื่องยาวที่ศาสนจักรจัดทำเพื่อช่วยให้คนที่นับถือศาสนาต่างจากเราเข้าใจเราดีขึ้น เรื่องนี้พูดถึงความเข้าใจผิดโดยทั่วไป

เกี่ยวกับความเชื่อของเราและเน้นพรที่มาจาก การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ภาพยนตร์ดังกล่าวรับชมได้จากทีวีที่ศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยว ช่องภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ต และช่องทางสื่อสังคม ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ meetthemormons.com ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สมาชิกสามารถแบ่งปันความเชื่อกับครอบครัวและมิตรสหายในวิธีที่เรียบง่ายและได้ผล

ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำให้ข่าวสารอันเปี่ยมด้วยความชอบธรรมและความจริงไหลบ่าไปทั่วแผ่นดินโลก—ข่าวสารซึ่งเป็นของแท้ที่พิสูจน์ได้ จรรโลงใจ และควรค่าแก่การสรรเสริญ

3. เคารพทรัพย์สินทางปัญญา

สาม เราและข่าวสารของเราควรเคารพทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่นและองค์กรต่างๆ นี่หมายความว่าท่านไม่ควรสร้างเนื้อหาของตนโดยใช้งานศิลปะ ชื่อ ภาพถ่าย เพลง วิดีทัศน์ หรือเนื้อหาของผู้หนึ่งผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาสนจักรอนุญาตให้สมาชิกใช้เนื้อหาใน Media Library ทาง LDS.org โดยไม่ต้องขออนุญาตจากศาสนจักร ยกเว้นระบุเป็นอย่างอื่น ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้สื่อศาสนจักรได้ที่ social.lds.org

เมื่อท่านแบ่งปันข่าวสารทางออนไลน์ พึงแน่ใจว่าบุคคลอื่น ๆ เข้าใจว่าท่านกำลังแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกส่วนตัว โปรดอย่าใช้โลโก้ศาสนจักรหรือบอกเป็นนัยว่าท่านกำลังพูดแทนหรือพูดในนามศาสนจักร

4. จงฉลาดและรอบคอบ

สี่ จงฉลาดและรอบคอบในการปกป้องตัวท่านเองและคนที่ท่านรัก เราควรจำไว้ว่าอินเทอร์เน็ตไม่เคยลืม สิ่งใดที่ท่านสื่อผ่านช่องทางสื่อสังคมจะคงอยู่ตลอดกาล—ถึงแม้แฉหรือโปรแกรมจะสัญญาเป็นอย่างอื่น ท่านเพียงแต่พูดหรือโพสต์ลงไปเท่านั้นถ้าท่านต้องการให้คนทั้งโลกเข้าถึงข่าวสารหรือรูปภาพของท่านได้ตลอดเวลา

การปฏิบัติตามแนวทางที่เรียบง่ายเหล่านี้จะเปิดทางให้สมาชิกทั่วโลกของศาสนจักรได้สร้างและแบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณ อันจะทำให้แสง “ส่องสว่างออกจากความมืด” (มอรมอน 8:16)

คำเชื้อเชิญของอัครสาวก

สิ่งที่บรรลุผลสำเร็จมาจนถึงสมัยการประทานนี้ในการสื่อสารข่าวสารพระกิตติคุณผ่านช่องทางสื่อสังคมถือเป็นการเริ่มต้นที่ดี—แต่เป็นเพียงหยดน้ำเล็กๆ ตอนนี้นำพเจ้าขอเชื้อเชิญท่านให้ช่วยเปลี่ยนหยดน้ำเป็นน้ำท่วม ในการเริ่มต้นวันนี้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำให้ความชอบธรรมและความจริงไหลบ่าไปทั่วแผ่นดินโลก—ข่าวสารซึ่งเป็นของแท้ที่พิสูจน์ได้ จรรโลงใจ และควรค่าแก่การสรรเสริญ—ไหลบ่าไปทั่วแผ่นดินโลกเหมือนน้ำท่วม (ดู โมเสส 7:59–62)

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราอย่าเพียงมีส่วนร่วมในน้ำท่วมฉับพลันที่ขึ้นแล้วลดลงอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังเสนอแนะ

ให้เริ่มอย่างหรรศจรรย์แล้วรีบไปทำภารกิจข้อต่อไปในรายการพระกิตติคุณยาวเหยียดที่ต้องทำ เราไม่จำเป็นต้องกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือพวกคลั่งไคล้สื่อสังคม เราไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากเกินไปในการสร้างและเผยแพร่ข้อความที่ซับซ้อน

ลองนึกถึงผลที่ตามมาเมื่อสมาชิกหลายแสนหลายล้านคนของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้ามีส่วนเล็กๆ น้อยๆ เพื่อทำให้น้ำท่วมสูงขึ้นเรื่อยๆ ขอให้ความพยายามเล็กๆ น้อยๆ ของเราแต่ละคนก่อให้เกิดผืนแห่งความชอบธรรมและความจริงที่โปรยปรายมาไม่ขาดสาย เพิ่มระดับที่ละน้อยจนกลายเป็นแม่น้ำลำธาร—สุดท้ายกลายเป็นน้ำท่วมที่ไหลบ่าไปทั่วแผ่นดินโลก “ดังนั้น, อย่าเบื่อหน่ายในการทำดี, เพราะเจ้ากำลังวางรากฐานของงานอันสำคัญยิ่ง “และจากสิ่งเล็กน้อยบังเกิดเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่” (คพ. 64:33)

เราได้รับพรมาแล้วในหลายๆ ด้าน และเมื่อได้รับมากย่อมถูกเรียกร้องมากขึ้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านเข้าใจนัยสำคัญทางวิญญาณและพรของการมีชีวิตอยู่ในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลามากขึ้น ขอให้ท่านมีตามองเห็นชัดเจนทั้งความเป็นไปได้และหลุมพรางของเทคโนโลยีอันน่าทึ่งที่มีให้เราในปัจจุบัน ขอให้เราเพิ่มความสามารถในการใช้เครื่องมือที่ได้รับการดูแลเหล่านี้อย่างเหมาะสม ขอให้เราได้รับการดูแลและการนำทางเกี่ยวกับบทบาทที่เราควรมีในการช่วยทำให้กระแสน้ำแห่งความจริงและความชอบธรรมไหลบ่าไปทั่วแผ่นดินโลก ขณะที่ท่านมุ่งหน้าในงานศักดิ์สิทธิ์นี้ ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับพรในความมรรตัยในด้านที่จำเป็นและจะจงเป็นรายบุคคลอันจะเตรียมท่านให้พร้อมสำหรับนิรันดร ■

จากคำปราศรัยเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 2014 ในช่วงสัปดาห์การศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์

อ้างอิง

- คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 199.
- Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 18–19.
- สปีนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “When the World Will Be Converted,” *Ensign*, Oct. 1974, 10–11.
- กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “Faith: The Essence of True Religion,” *Ensign*, Nov. 1981, 5.
- ดู “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 10.
- “เพจ Pinterest ของคุณจะผ่านการทดสอบของบอนนี่คาร์สันหรือเปล่า” latterdaysaintwoman.com

“พ่อแม่ของฉันแต่งงานในพระวิหาร แต่เวลานี้ท่านหย่ากันแล้ว ฉันโกรธที่พวกท่านทำให้ครอบครัวเราแตกแยก ฉันจะให้ภัยพวกท่านได้อย่างไร”

การหย่าร้างเป็นเรื่องเศร้าและยากสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัว ความรู้สึกโกรธ ความสูญเสีย และความเจ็บปวดเป็นเรื่องปกติ แต่การจมปลักกับความรู้สึกในแง่ลบยับยั้งท่านจากสันติสุขและการเยียวยา

จงสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยท่านจัดความรู้สึกเจ็บปวดและเข้าใจพ่อแม่ของท่าน จงรับรู้ว่าพ่อแม่เจ็บปวดเช่นกัน

จำไว้ว่าพระเยซูคริสต์—ผู้ทรงทนทุกข์เพราะโทษและบาปทั้งหมดของเรา—เต็มพระทัยให้อภัยเราแต่ละคน เราควรรีให้อภัยผู้อื่นเช่นกัน (ดูอุปมาเรื่องลูกหนี้ใน มัทธิว 18:23-35) พ่อแม่ของท่านจะขอบคุณสำหรับของขวัญแห่งการให้อภัยที่ท่านให้โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน เมื่อท่านและสมาชิกครอบครัวปล่อยวางความโกรธและการกล่าวโทษ ทุกคนในครอบครัวของท่านจะเข้มแข็งขึ้นและสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น คนที่ให้อภัย “ไต่ระดับขึ้นไปสู่ความนับถือตนเองและความผาสุก” (ดู เจมส์ อี. เฟาส์, “อำนาจเยียวยาของการให้อภัย,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 85)

ช่วงเวลาที่ยากเช่นนี้ สำคัญที่ต้องสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพ่อแม่ของท่าน ในปีต่อๆ มา ท่านสามารถพึ่งพาและทะนุถนอมความสัมพันธ์เหล่านั้น อย่าปล่อยให้ความรู้สึกโกรธขัดขวางสัมพันธ์ภาพที่มีความสำคัญเหล่านี้ไม่ให้เติบโต

จงมีศรัทธาในแผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับท่านและครอบครัวท่าน จงเชื่อว่า “เรื่องทั้งหมดนี้ ... จะนำไปเพื่อความดีของเจ้า” (คพ. 122:7) จงเชื่อว่าพระองค์จะทรงนำทางและประทานพรแก่ชีวิตท่านต่อไป จงเชื่อว่าสักวันหนึ่งท่านจะมีชีวิตแต่งงานที่ยอดเยียมได้ และพระเจ้าเป็นเจ้าของจะทรงจัดทำให้ครอบครัวท่านในชีวิตนี้และในนิรันดร์

การให้อภัยเป็นกระบวนการและใช้เวลา จงอดทนกับความพยายามของท่านที่จะรัก ให้อภัย และเข้าใจพ่อแม่ของท่าน จงตั้งตารอสันติและความสุขที่มาจากกรให้อภัย

สวดอ้อนวอนขอให้เข้าใจ

เมื่อพ่อแม่หย่ากัน ฉันกับพี่ๆ น้องๆ ทุกข์ใจมาก ฉันใช้เวลาหลายปีว่าจะให้อภัยพ่อได้ ฉันต้องศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนสุดหัวใจ แม้ถึงกับต้องพูดคุยกับผู้ให้คำปรึกษา ต่อจากนั้นฉันสวดอ้อนวอนขอให้เข้าใจพ่อ ดวงตาฉันเปิดกว้าง และฉันเข้าใจท่าน และนั่นช่วยฉันเยียวยา ฉันสามารถให้อภัย และเป็นอิสระจากโชครวนที่ตรึงฉันมานาน ฉันรู้ว่าการซดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดมีจริง พระเจ้าทรงรักเราและจะไม่ทรงปล่อยเราไว้โดยไม่ทรงปลอบโยน

สงวนนาม

วางใจพระบิดาบนสวรรค์และให้อภัย

ดิฉันเคยประสบสถานการณ์เดียวกัน และรู้ว่ายากมาก สำคัญที่ต้องรับรู้ว่าถึงแม้พ่อแม่จะไม่รักกันอีกแล้ว แต่พวกท่านยังรักคุณเพราะคุณเป็นลูกของพวกท่าน จงวางใจพระบิดาบนสวรรค์เช่นกัน พระองค์ทรงบัญชาให้เราให้อภัยทุกคน พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักคุณและทรงมีแผนสำหรับคุณ ถ้าเรายังคงดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร ดิฉันรู้ว่าเราจะได้รับสัญญาของการมีครอบครัวนิรันดร์ ถึงแม้ครอบครัวเราบนโลกนี้จะแตกแยกไปบ้าง

แอลีย์ คัมเบลล์, อายุ 17 ปี, เทกซัส, สหรัฐอเมริกา

แสดงความรักของคุณ

ลองคิดว่าคุณรักพ่อแม่มากแค่ไหน นึกถึงเรื่องสนุกๆ ทั้งหมดที่เคยมีกับพวกท่าน ก่อนพวกท่านหย่า พูดคุยกับพวกท่าน เกี่ยวกับช่วงเวลาเหล่านั้นและวางแผนทำกิจกรรมกับพ่อแม่ของคุณ เล่นเกมกับพวกท่านและแสดงความรักต่อพวกท่าน

เชียร์รา เจ., อายุ 15 ปี, ไลดาโฮ, สหรัฐอเมริกา

พยายามเข้าใจ

พยายามเอาใจท่านมาใส่ใจคุณ การให้อภัยพวกท่านจะไม่ง่ายถ้าคุณไม่พยายามเข้าใจ

สถานการณ์ของพวกท่าน จงวางใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของแผนสำหรับคุณ และครอบครัวคุณ เรามีการทดลองในชีวิตนี้เพื่อเราจะได้เรียนรู้และเจริญก้าวหน้า บางครั้งเราไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ของเราได้ แต่เราสามารถควบคุมเจตคติของเราได้ ถึงแม้จะยากแต่ลองพยายามมองหาความดีในพ่อแม่และคิดว่า คุณจะช่วยได้อย่างไร

เอ็ดเดอร์กาเต็น อายุ 20 ปี, คณะเผยแผ่กอร์โดบา อาร์เจนตินา

รับความช่วยเหลือจากคนอื่น ๆ

ดิฉันสามารถผ่านพ้นการหย่าร้างของพ่อแม่และให้อภัยพวกท่านได้ด้วย

ความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง เพื่อนๆ ผู้นำ พี่น้อง และสมาชิกครอบครัวช่วยให้ดิฉันผ่านทุกอย่างมาได้ ดิฉันสามารถใช้ชีวิตต่อไปได้ด้วยความช่วยเหลือจากทุกคน

จินา ซี., อายุ 18 ปี, นิวเม็กซิโก, สหรัฐอเมริกา

ปล่อยวางความขมขื่น

ความรู้สึกลึบขมขื่นเป็นอันตรายและขัดกับคำสอนของศาสนจักร จงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดา

บนสวรรค์ อดอาหาร และอ่านพระคัมภีร์เพื่อหาคำตอบ ถ้าคุณเก็บความขมขื่นไว้ในใจ คุณกำลังปล่อยให้ซาตานเข้ามาทำลายครอบครัวคุณเพราะเขารู้ว่าครอบครัวสำคัญเพียงใดในแผนของพระบิดาบนสวรรค์

แคโรล เอ็ม., อายุ 14 ปี, ฮอนดูรัส

แสวงหาพระวิญญูณบริสุทธิ์

หนึ่ง ไม่มีใครในพวกเราดีพร้อม ยกเว้นพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา ดิฉันจะพยายามมองสถานการณ์ผ่านมุมมองของพ่อแม่ เลือกเวลาเหมาะสมไปพูดคุยกับพวกท่าน อย่าวิพากษ์วิจารณ์พ่อแม่ในสิ่งที่พวกท่านทำ สอง คนมากมายกลายเป็นคนขมขื่นในช่วงการทดลองเช่นนี้

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันมีเพื่อนที่รู้สึกว่าเขาไม่มีเพื่อนที่โบสถ์นอกจากฉัน ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเขา”

การให้อภัย

“ในหลายครอบครัวมีความรู้สึกเจ็บปวดและไม่เต็มใจจะให้

อภัย ไม่ว่ามูลเหตุแท้จริงเป็นเรื่องใด เรื่องนั้นจะไม่และไม่ควรหลงเหลือมา ทำให้บาดเจ็บ การกล่าวโทษตั้งแต่จะเปิดบาดแผลให้กว้างขึ้น การให้อภัยเท่านั้นที่เยียวยา”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “ลัทธิที่ซ่อนอยู่,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2002, 23.

ดังนั้นลองพยายามให้มีพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์อยู่กับคุณ ศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวและกล่าวคำสวดอ้อนวอนทุกวัน

แอสลีย์ พี., อายุ 15 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 1 กันยายน 2015 ที่ liahona@lds.org, ทางอีเมล liahona@ldschurch.org, หรือส่งทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สตรีหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

บทเรียนวันอาทิตย์
หัวข้อของเดือนนี้
การแต่งงานและ
ครอบครัว

สูตร

สำหรับครอบครัวแสนสุข

ก้าววิธีต่อไปนี้สามารถทำให้ครอบครัวท่านเข้มแข็ง

โดย มินดี แอนน์ เลวิทท์
นิตยสารศาสนจักร

บรรดาหลักคำสอนสำคัญภายในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์นั้น ครอบครัวถือว่าอยู่ในอันดับต้นๆ เยาวชนหญิงทั้งหลาย ท่านท่องคำมั่นสัญญาของท่านเป็นประจำว่าจะ “เพิ่มความแข็งแกร่งให้บ้านและครอบครัว”¹ เยาวชนชายได้รับเชิญให้ “เขียนวิธีต่างๆ ที่ท่านสามารถช่วยสร้างบ้านแสนสุข”² ทั้งเยาวชนชายและเยาวชนหญิงต่างได้รับการเตือนให้ระลึกว่า “ครอบครัวท่านจะได้รับพรเมื่อท่านทำสวนของท่านเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว”³

ดังนั้น อะไรเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการทำให้ครอบครัวท่านเข้มแข็งและช่วยสร้างบ้านแสนสุข “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” มีคำตอบ! เอกสารสำคัญดังกล่าวอธิบายว่าเหตุใดครอบครัวจึงสำคัญในแผนของพระบิดาบนสวรรค์และเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว เอกสารนี้ยังอธิบายด้วยว่าเราจะมีความสุขมากขึ้นในครอบครัวเราได้อย่างไร ไม่มี

สูตรลับ—หลักธรรมพื้นฐานของพระกิตติคุณที่เราเรียนรู้มาตลอดคือ “ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและธำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม”⁴

ท่านมีสูตรที่นั้น—สูตรเรียบง่ายสำหรับสร้างครอบครัวแสนสุขและปรับปรุงความสัมพันธ์อันครอบครัวนิรันดร์ของท่าน สูตรนั้นมีได้บอกว่าคุณไม่ต้องลงมือทำและพยายามในส่วนของท่าน แต่ความพยายามทั้งหมดที่ท่านทุ่มเทเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของท่านสุดท้ายแล้วจะทำให้ท่าน—และพวกเขา—มีความสุขมากขึ้น

ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการเมื่อท่านจะนำ
หลักธรรมเหล่านี้มาปฏิบัติ

ศรัทธา

- มีส่วนร่วมในการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวและกับครอบครัว รวมทั้งการสังสรรค์ในครอบครัว
- ตั้งเป้าหมายกับครอบครัวว่าจะรักษาพระบัญญัติให้ดีขึ้น เช่น กฎแห่งการอดอาหารหรือกฎส่วนสิบ
- วางแผนฟังการประชุมใหญ่สามัญที่จะมาถึงหรือศึกษาการประชุมใหญ่สามัญครั้งก่อนกับครอบครัว

การสวดอ้อนวอน

- มีส่วนร่วมในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว
- ในการสวดอ้อนวอนส่วนตัว ท่านจะสวดอ้อนวอนให้สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวโดยเอ่ยชื่อคนนั้น นึกถึงความต้องการของพวกเขาขณะสวดอ้อนวอนให้

การกลับใจ

- พูดว่าท่านขอโทษ พูดคำนั้นบ่อยๆ และหมายความตามที่พูด
- เรียนรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการชดใช้ของพระคริสต์และศีลระลึกด้วยกันและบทบาทที่ทั้งสองมีต่อกระบวนการกลับใจ

การให้อภัย

- จงอ่อนน้อมถ่อมตนและยอมรับว่าทุกคน แม้แต่พ่อแม่ ล้วนทำผิดพลาด
- จดจำสิ่งที่ท่านรักเกี่ยวกับคนที่ทำร้ายหรือทำให้ท่านชุ่นเคือง
- สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือในการให้อภัยผู้อื่น

ประสบการณ์ของเยาวชน

เราถามเยาวชนบางคนว่าพวกเขาปฏิบัติหลักธรรมเหล่านี้ในครอบครัวพวกเขาอย่างไร ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่พวกเขาเล่าประสบการณ์ของตนเอง

ศรัทธา

ดิฉันเลือกจัดเตรียมการสังสรรค์ในครอบครัวสองครั้งติดต่อกัน โดยเน้นเรื่องศรัทธา ดิฉันเริ่มจากการเตรียมบทเรียนและพยายามฝึกคอร์ดกีตาร์สำหรับเพลงที่เราจะร้อง

บทเรียนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับศรัทธา ดิฉันถามว่าครอบครัวเราจะเปลี่ยนอะไรได้บ้างเพื่อให้ศรัทธาของเราเติบโต พวกเขาตอบว่า “สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ อดอาหาร ไปโบสถ์” และอื่นๆ เราเห็นตรงกันว่ามีหลายอย่างที่ท่านทำได้เพื่อให้ศรัทธาของท่านเติบโต และสิ่งสำคัญที่สุดคือทำจริงๆ สิ่งสำคัญที่ท่านต้องปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ศรัทธาของท่าน

บทเรียนที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณ เราพูดคุยกันว่าศรัทธาและของประทานฝ่ายวิญญาณต้องเกี่ยวข้องกันอย่างไร

การสังสรรค์ในครอบครัวหัวข้อศรัทธาของเราปรับดีขึ้น เราปรับปรุงบางอย่างในครอบครัว เราทำให้สนุกและพยายามไม่เร่งให้เสร็จเร็วๆ ครอบครัวเรารู้สึกถึงพระวิญญาณด้วยกัน
ริชา เอส., อายุ 16 ปี, รอสกิลด์ เดนมาร์ก

การสวดอ้อนวอน

ผมตัดสินใจปฏิบัติศรัทธาโดยสวดอ้อนวอนและทูลขอความช่วยเหลือและการนำทางจากพระเจ้า ตอนแรกผมไม่เข้าใจผลของการสวดอ้อนวอน แต่หลังจากนั้นสองสามวันผมพบว่าเรามีสันติสุขที่บ้านมากขึ้น

แต่จากนั้นศรัทธาของผมถูกทำลาย น้องชายคนเล็กของผมบาดเจ็บและต้องรับการผ่าตัดด่วน เพื่อนคนหนึ่งของผมได้รับบาดเจ็บสาหัส คุณแม่ของผมเจ็บคอและมีไข้สูง สภากาชาดเลวร้ายทั้งหมดนี้ขับความรู้สึกสงบออกไป ผมเสียใจมากแต่ยังคงสวดอ้อนวอน ผมนึกถึงบทกวีที่คุณยายชอบ บทกวีนั้นบอกว่า

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทราบทุกเรื่องดีกว่าเราและเราควรวางใจพระองค์ ผมจึงเริ่มปฏิบัติด้วยศรัทธามากขึ้นและทำทุกอย่างที่ทำได้ ต่อมาไม่นานน้องชายผมออกจากโรงพยาบาล เพื่อนของผมไม่ได้บาดเจ็บสาหัสเท่าที่เห็นครั้งแรก คุณแม่ผมมีอาการดีขึ้น

เวลานี้เมื่อผมสวดอ้อนวอนให้คนอื่น ๆ ผมสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาและตั้งใจมากกว่าแต่ก่อน เราควรมีศรัทธาในพระเจ้าเป็นเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเชื่อในพระองค์และแผนของพระองค์ได้ยาก เราต้องไม่บ่นเพราะพระองค์ทรงทราบดีที่สุด
เจโรม เค., อายุ 18 ปี, กราซ, ออสเตรเลีย

การกลับใจ

ผมทราบดีว่าการกลับใจมีผลต่อทุกอย่างมากเพียงใด ตัวอย่างเช่น ผมทำบาปอยู่หลายเดือนและไม่กลับใจ ผมพบว่ายากจะทำลายวัฏจักรนี้ แต่หลังจากพูดคุยกับอธิการและเพื่อนสนิทคนอื่น ๆ ผมสามารถใช้กระบวนการกลับใจและรู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้าเป็นเจ้า ผมรู้สึกมีความสุขมากขึ้นอีกครั้ง ผมสวดอ้อนวอนอย่างหนักและใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์มากจนผมตระหนักว่าผมต้องเปลี่ยนการดำเนินชีวิตบางด้าน ผมตระหนักว่าเวลานี้ผมเติบโตเพียงใดเพราะเหตุนี้ จากประสบการณ์นี้ผมสามารถสนิทกับพ่อแม่มากขึ้นเป็นพิเศษ

ถึงแม้จะยังมีการล่อลวงและผมยังทำบาป แต่ผมสามารถใช้การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดเพื่อกลับใจและทบทวนว่า

ทุกวันผมทำอะไรและพยายามปรับปรุงเสมอ ผมจะสำนึกคุณตลอดไปสำหรับการชดใช้ในชีวิตร่วม

บิลลี พี., อายุ 17 ปี, อิปสวิช อังกฤษ

การทำงาน

ตั้งแต่ดิฉันคิดว่าประวัติครอบครัวเป็นงานประเภทหนึ่ง ดิฉันจึงตัดสินใจทำหนังสือประวัติครอบครัวของตัวเอง ดิฉันรวบรวมรูปภาพทั้งหมดของสมาชิกครอบครัว ดิฉันรวบรวมไว้ให้ลูกหลานและเหลนสามารถเห็นได้ว่าบรรพชนของพวกเขา มีหน้าตาเป็นอย่างไร ขณะทำเช่นนั้น ดิฉันรู้สึกสงบมากเพราะรู้ว่าไม่ได้ทำเพื่อตนเอง แต่กำลังทำเพื่อคนรุ่นหลัง

กลอรี เอส., อายุ 18 ปี, โจฮันเนสเบิร์ก, แอฟริกาใต้

เยาวชนในแอฟริกาได้จัดทำวีดิทัศน์เกี่ยวกับวิถีที่พวกเขาประยุกต์ใช้หลักธรรมแห่งการทำงานในครอบครัวของตนเอง ชมวีดิทัศน์ของพวกเขาจากบทความนี้ที่ liahona.lds.org

กิจกรรมนันทนาการที่ตีงาม

อย่างน้อยพอจะพูดได้ว่าความพยายามครั้งแรกของดิฉันในการจัดกิจกรรมนันทนาการกับพี่น้องไม่ราบรื่นนัก แต่จุดเปลี่ยนสำหรับดิฉันคือการเดินทางไปทิวเขาบลูริดจ์ ไปไม่มีทุกสี และสวนเด็กเล่นสนุกมาก แต่คำพูดหยาบคาย การกระทำที่เห็นแก่ตัว และการกระเซ้าเย้าแหย่ไม่เข้าเรื่องมักทำให้หมดสนุกก่อนออกจากที่นั่น ดิฉันกับน้องสาวเดินขึ้นเนินเขาเล็กๆ

ความเคารพ

- เชื้อพึงพ่อแม่
- อย่ากล่าวร้ายหรือไม่อ่อนโยนต่อคนในครอบครัวท่าน
- มองหาคุณสมบัติในด้านดีที่ท่านเห็นจากสมาชิกครอบครัวแต่ละคน บอกพวกเขาว่าท่านชื่นชมอะไรในตัวพวกเขา

ความรัก

- สวดอ้อนวอนขอให้มีความรักของพระเจ้าช่วยให้อ่อนโยนต่อสมาชิกในครอบครัวท่าน
- หาวิธีรับใช้ครอบครัวท่าน
- เขียนจดหมายให้กำลังใจและแสดงความรัก ซ่อนไว้ในกล่องอาหาร กระเป๋าถือ หรือกระเป๋าสตางค์เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวของท่านพบภายหลัง

ความเห็นอกเห็นใจ

- กระตุ้นให้สมาชิกในครอบครัวบอกความรู้สึกของพวกเขาและพยายามเข้าใจกัน
- ปลอดภัยกันในยามทุกข์ยากและพยายามแบกภาระของกันและกัน (ดู โมไซยาห์ 18:8-9)

การทำงาน

- ขอเป็นผู้เตรียมอาหารให้ครอบครัว
- ช่วยทำงานรอบบริเวณบ้าน เช่น ตัดหญ้า ถอนวัชพืชในสวน หรือทำความสะอาดหน้าต่าง
- ช่วยสอนน้องๆ ทำการบ้าน

กิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม

- ช่วยวางแผนออกไปเที่ยวนอกบ้าน วันหยุด หรือกิจกรรมที่ครอบครัวท่านชอบทำด้วยกัน
- ใช้อุปกรณ์ดิจิทัลน้อยลง ปิดโทรทัศน์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทุกอย่างขณะอยู่กับครอบครัว

เรานั่งเงียบๆ ขณะฟังธรรมชาติดรอบตัวเรา นั่นเป็นครั้งแรกที่เรา นั่งโดยไม่ทะเลาะกัน คุยกันเบาๆ เกี่ยวกับวันข้างหน้าและการต่อสู้ดิ้นรนของเราในปัจจุบัน พระวิญญูณประทับที่นั่น ทำให้เกิดสันติสุขที่ดิฉันลืมไปแล้ว

ดิฉันเริ่มพยายามเปลี่ยนวิธีคุยกับพี่น้อง สอบถามความเป็นไปของพวกเขา กอดพวกเขา—แค่มมีส่วนในชีวิตพวกเขา ดิฉันช่วยสอนการบ้านน้องชายคนเล็กที่เป็นออทิสติก ดิฉันช่วยน้องสาวคนเล็กทำแผ่นภาพไวอากรรณ์และแต่งกลอนสัมผัสเพื่อท่องจำส่วนประกอบของประโยค ในการสอบครั้งต่อมาเธอได้คะแนนเพิ่มมากกว่า 20 คะแนนและได้คะแนนสอบสูงสุด ปีที่ดิฉันรู้สึกจากช่วงเวลาเหล่านั้นแตกต่างและลึกซึ้งเกินคาด

การอยู่ในครอบครัวอาจจะยาก แต่ในเวลาเช่นนั้นถือว่าคุ้มค่าที่สุด ช่วงเวลาเล็กๆ น้อยๆ เหล่านั้นนำไปสู่ช่วงเวลาของความสนุกสนาน การละเล่น และเสียงหัวเราะ ดิฉันรู้สึกถึงความหมายหนึ่งเดียวในครอบครัวอีกครั้ง ■

เอมิลี ซี., อายุ 17 ปี, นอร์ทแคโรไลนา, สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. “สาระสำคัญของเยาวชนหญิง,” *ความก้าวหน้าส่วนบุคคลของเยาวชนหญิง* (จุลสาร 2009), 3.
2. *หน้าที่ต่อพระเจ้า* (จุลสาร, 2010), 80.
3. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุลสาร, 2011), 14.
4. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 165.

วันสะบาโต เป็นวันปีติยินดี

ห้าวิธีทำให้วันอาทิตย์ของท่านมีความหมายมากขึ้น

เนื่องจากความท้าทายต่างๆ วนเวียนอยู่รอบๆ เรา การให้เกียรติวันสะบาโตจึงมีความสำคัญมากขึ้นเพราะสิ่งนี้จะช่วยให้เราดำรงความเข้มแข็งทางวิญญาณเยาวชนเหล่านี้จากยุโรปตะวันออกแบ่งปันความคิดว่าวันสะบาโตทำให้พวกเขาเข้มแข็งอย่างไร—และจะทำให้ท่านเข้มแข็งได้อย่างไร

ใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น

วันสะบาโตเป็นวันที่ผมถวายนอนเต็มที่ต่อพระเจ้า ผมพยายามไม่ปล่อยเวลาให้เสียเปล่า แต่ใช้เพื่อให้เป็นคนที่ขึ้นและใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น ในวันอาทิตย์ผมมีความสุขมากที่ได้รับใช้สมาชิกศาสนจักรโดยนั่งใกล้พวกเขาเพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่ลืมพวกเขา การรับใช้ผู้อื่นทำให้ผมมีความสุข

สำหรับผมแล้ววันสะบาโตเป็นวันแห่งการเรียนรู้ ความสุข และปีติขณะที่ผมรับใช้พระเจ้า ผมรักษาวินัยสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์เท่าที่ผมจะทำได้ การวางใจพระบิดาบนสวรรค์ในทุกสิ่งทุกอย่างจะทำให้เราเกิดปีติและความสุขบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์กับพระองค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

อาร์วิส บี., อายุ 18 ปี, สัตเวีย

รับศีลระลึก

ทุกๆ วันดิฉันตั้งตารอวันที่จะได้ไปโบสถ์และรับส่วนศีลระลึก ดิฉันอดใจรอจนกว่าจะได้สวมชุดวันอาทิตย์ เตรียมตัว ไปโบสถ์ และต่อพันธสัญญาอีกครั้งกับพระเจ้า

บางครั้งเมื่อตื่นนอนตอนเช้า ดิฉันจะอารมณ์บูดบึ้ง แต่เมื่อไปโบสถ์และรับส่วนศีลระลึก เข้าร่วมการประชุม และศึกษาพระคัมภีร์ ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ และความรู้สึกนี้ยกระดับวิญญาณของดิฉัน การรับส่วนศีลระลึกทุกอาทิตย์เป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากพระเจ้าช่วยให้รอดทรงแสดงให้เราเห็นแล้วว่าเราต้องทำอะไร

ไดอานา ดี., อายุ 14 ปี, สัตเวีย

ศึกษาพระคัมภีร์กับคนอื่น ๆ

การเข้าร่วมพิธีวันอาทิตย์และรับส่วนศีลระลึกทำให้เราเปี่ยมด้วยพระวิญญาณตลอดสัปดาห์ เราได้ข้อมูลมากขึ้นจากพระคัมภีร์ และประสบการณ์ของครูช่วยให้เราเข้าใจพระคัมภีร์ดีขึ้น เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน เราจะได้ข้อคิดใหม่ๆ ในนั้นและเรียนรู้จากกัน

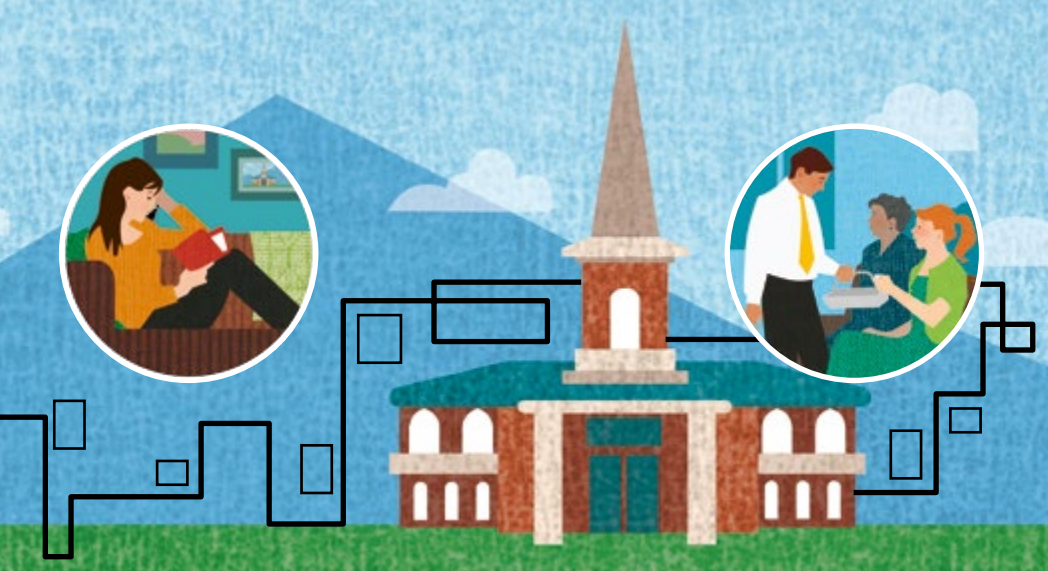
อันโตนินา บี., อายุ 18 ปี, เขตสหพันธกลาง รัสเซีย

รักษาให้หมดจด

“และเพื่อเจ้าจะรักษาตัวให้หมดจดจากโลกได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น, เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา;

“เพราะตามจริงแล้ว นี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เจ้าเพื่อพักผ่อนจากการทำงานของเจ้า, และเพื่อแสดงความจริงใจของเจ้าต่อพระเจ้าผู้สูงสุด”

หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9-10

วันแห่งการพักผ่อน

“พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานวันพิเศษนี้ ไม่ใช่เพื่อความบันเทิงหรือเป็นงานประจำวัน แต่เพื่อการพักผ่อนจากหน้าที่การงาน ด้วยการผ่อนคลายทางร่างกายและทางวิญญาณ”

เอ็ดเดอร์รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่ง โครัมมอร์สวากสปีดสอง, “สะบาโตคือวันปีติยินดี,” *เสียดีนา*, พฤษภาคม 2015, 129.

“ถ้าเจ้าหันเหจากการเหยียบย่ำวันสะบาโต คือ จากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่าวันปีติยินดี และเรียกวันบริสุทธิ์ของพระยาเวห์ว่าวันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติวันนั้น ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง ไม่ทำตามความพอใจของเจ้า หรือพูดแต่เรื่องไร้สาระ

“แล้วเจ้าจะปีติยินดีในพระยาเวห์”

อิสยาห์ 58:13-14

เลือกกิจกรรมเพื่อรักษาพระวิญญาณ

ข้าขอของพระคริสต์ให้อยู่เฝ้าระวังกับศิโรตม์ (ดู มัทธิว 26:38) สัมผัสใจดิฉันและทำให้ดิฉันตระหนักว่าวันสะบาโตเป็นวันที่เราสามารถรับส่วนศีลระลึกอันเป็นเครื่องหมายของการระลึกถึงการรับใช้ที่พระองค์ทรงทำเพื่อเรา

ยิ่งดิฉันนึกถึงเรื่องนี้มากเท่าใด ดิฉันยิ่งอยากรู้จักพระองค์มากเท่านั้น ความพยายามเช่นนี้ช่วยให้ดิฉันเลือกทำสิ่งถูกต้องในวันทีปลอดจากความห่วงกังวลทางโลกทั้งหมด นั่นคือ วันอาทิตย์ สิ่งถูกต้องได้แก่การอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ รับประทานขนมปัง ภูษาพยนตร์จรรโลงใจ แบ่งปันข้อคิดทางวิญญาณกับเพื่อนๆ และสวดอธิษฐานเสมอ ยิ่งดิฉันหันใจไปหาพระเยซูมากเท่าใด ดิฉันยิ่งรู้จักและใกล้ชิดพระองค์มากเท่านั้น ดิฉันไม่สามารถบอกพรที่วิเศษมากกว่านี้ได้

ซิสเตอร์อเล็กซานโดรฟนา ซี., อายุ 25 ปี, คณะเผยแผ่ โนวาซีบีส์ รัสเซีย

พระวิญญาณทรงยกระดับจิตใจ

สำหรับผมวันสะบาโตเป็นโอกาสที่ผมได้ศึกษาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผมไม่สงสัยเลยว่าคนที่พร้อมมาโบสถ์ ปวารณาจะมีส่วนร่วมในศีลระลึกและพยายามเรียนรู้จะได้รับพรและพระวิญญาณทรงยกระดับจิตใจเขาไม่เฉพาะในวันอาทิตย์เท่านั้นแต่ตลอดสัปดาห์ที่จะมาถึงด้วย

มีโอกาสมากมายนอกกำแพงโบสถ์ที่เราสามารถรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ อาทิ ใช้เวลากับครอบครัว ช่วยผู้สอนศาสนา รับประทานในวอร์ด และอ่านวรรณกรรมของศาสนจักร วันสะบาโตเป็นเวลาทำความเข้าใจกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อเราตระหนักเช่นนี้และขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับโอกาสนี้ เราจะไม่มีปัญหาเรื่องการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

เอ็ดเดอร์วลาดิเมียร์ อเล็กซานโดรวิช ซี., อายุ 18 ปี, คณะเผยแผ่ โนวาซีบีส์ รัสเซีย

รอคอย ด้วยศรัทธา

ดิฉันรอคอยหลายปี
แต่ไม่เคยสิ้นหวังว่า
พ่อแม่จะเข้าร่วม
ศาสนจักร

โดย มิคาเอลี ดูอาร์เต ดาซิลวา

คุณลุงคุณป้าของดิฉันอยู่ใกล้บ้านดิฉัน พวกท่านแนะนำให้ดิฉันรู้จักศาสนจักร เวลานั้นดิฉันอายุแค่เจ็ดขวบ และชอบไปโบสถ์เพื่ออยู่กับเด็กคนอื่น ๆ พ่อแม่ของดิฉันไม่ได้เป็นสมาชิก แต่พวกท่านไม่รังเกียจที่ดิฉันไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์กับคุณลุงคุณป้า พ่อแม่บอกว่า การให้ดิฉันมีส่วนร่วมศาสนจักรที่สอนเรื่องพระเยซูคริสต์ดีกว่าให้ดิฉันออกไปมีเรื่องมีราวตามท้องถนน

ผู้สอนศาสนามาสอนเราที่บ้านบ่อยๆ พ่อแม่ชอบบทสนทนา แต่พวกท่านไม่ต้องการรับพระกิตติคุณ พวกท่านบอกว่าไม่พร้อมเพราะการเข้าสู่น้ำบัพติศมาเป็นคำมั่นสัญญาที่จริงจัง ผู้สอนศาสนาที่บ้านเราอย่างต่อเนื่องแต่พวกเขามักจะผิดหวังกับคำตอบของพ่อแม่ อย่างไรก็ตามดิฉันรู้ว่าสักวันพวกท่านจะรับบัพติศมา

เมื่อดิฉันอายุครบแปดขวบ ดิฉันพร้อมจะทำพันธสัญญาบัพติศมา คุณแม่ถามว่าดิฉันต้องการอย่างนั้นจริงหรือ ท่านบอกว่าเมื่อดิฉันรับบัพติศมา ดิฉันจะเปลี่ยนใจไม่ได้และบัพติศมาจะเปลี่ยนชีวิตดิฉันทั้งชีวิต ดิฉันพูดว่าการรับบัพติศมาเป็นสิ่งที่ดิฉันฝันไว้ตั้งแต่เริ่มไปปฐมวัยครั้งแรก

หลังจากรับบัพติศมาและการยืนยันดิฉันยังคงไปโบสถ์ แต่พ่อแม่มาร่วมกิจกรรมปฐมวัยของเรานานๆ ครั้ง ดิฉันรู้สึกเจ็บปวดเมื่อเห็นเด็กคนอื่นๆ กับพ่อ

แม่ของพวกเขา แต่ดิฉันหวังว่าสักวันพ่อแม่จะรับบัพติศมาและเราจะได้รับการฝึกในพระวิหาร ความฝันสูงสุดของดิฉันจะกลายเป็นจริง

เมื่อดิฉันเป็นวัยรุ่น ผู้สอนศาสนายังคงสอนพ่อแม่ของดิฉัน แต่พวกท่านยังไม่ต้องการรับบัพติศมา พวกท่านจะมาโบสถ์เป็นครั้งคราวซึ่งทำให้ดิฉันมีความหวังขึ้นมาบ้าง ดิฉันยังคงฝันว่าพ่อแม่จะเข้าร่วมศาสนจักร แต่เริ่มคิดว่าคงไม่มีวันเกิดขึ้นในชีวิตนี้

จากนั้น ตอนเช้าวันอาทิตย์ที่สวยงามวันหนึ่ง เมื่อดิฉันอายุ 17 ปี คุณแม่ไปโบสถ์กับดิฉันอีกครั้ง ระหว่างทางกลับบ้านท่านพูดบางอย่างที่ดิฉันยังได้ยินในความนึกคิดและในใจ ท่านบอกว่าท่านตัดสินใจจะรับบัพติศมา ดิฉันตกใจ! หลังจากรอมานาน ดิฉันสงสัยว่านี่จริงหรือในเดือนพฤษภาคม ปี 2010 คุณแม่เข้าสู่บัพติศมา เป็นวันที่มีความสุขอะไรเช่นนั้น

หลังจากบัพติศมาดิฉันมองดูคุณพ่อและพูดว่า “เหลือพ่อคนเดียวแล้วนะตอนนี้” ท่านตอบว่าคงอีกนานเพราะท่านไม่รู้สึกปรารถนาจะรับบัพติศมา ดิฉันเสียใจอีกครั้ง—ความฝันส่วนหนึ่งของดิฉันเป็นจริง แต่ที่เหลือดูเหมือนจะห่างไกล ถึงแม้จะยาก แต่ดิฉันมั่นใจว่าสถานการณ์จะเปลี่ยน ดิฉันมีความสุขมากที่ได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนอีกครั้งในอีกสองเดือนต่อมาเมื่อคุณพ่อเข้าสู่บัพติศมา

นั่นเป็นเรื่องน่ายินดีที่สุดในชีวิตดิฉัน ดิฉันรู้สึกประหนึ่งสวรรค์กำลังร้องเพลง

หลังจากพ่อแม่เข้าร่วมศาสนจักร ดิฉันตระหนักว่าความฝันอีกส่วนหนึ่งเป็นจริงแล้วแต่เราต้องรับการฝึกเพื่อนิรันดรในพระนิเวศน์ของพระเจ้า พ่อแม่บอกว่าพวกท่านรู้สึกไม่พร้อม พวกท่านมีเงินไม่พอสำหรับเดินทางไกลไปพระวิหารเรซีที่บราซิล และพวกท่านไม่มีใครดูแลบ้านช่วงที่เราไม่อยู่ ดิฉันเสียใจ แต่ยังคงสวดอ้อนวอนขอพรนั้น โดยรู้ว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอน

ในที่สุดคุณแม่ก็เริ่มรู้สึกปรารถนาอย่างแรงกล้าอยากไปพระวิหาร ถึงแม้คุณแม่จะเลื่อนเวลาออกไปอีก หลังจากสนทนากับอธิการหลายครั้ง ท่านทั้งสองตัดสินใจไป ดิฉันรู้สึกปีติมากจนไม่อาจชมไว้ได้!

ในเดือนกันยายน ปี 2011 ดิฉันกับคุณพ่อคุณแม่ไปพระวิหารเป็นครั้งแรกในชีวิต เรา ดิฉันได้รับการฝึกกับพ่อแม่ในวันรุ่งขึ้น และสามารถพูดได้เต็มปากว่าหลังจากรอคอยมา 11 ปี นั่นเป็นวันที่ดีที่สุดในชีวิตดิฉัน

ดิฉันขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์มากสำหรับทุกสิ่งที่คุณองค์ประทานแก่ดิฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉันและทรงทำให้ความฝันสูงสุดของดิฉันเป็นจริง นั่นคือฝันว่าจะได้เห็นทั้งครอบครัวในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเซอรา บราซิล

การวิ่งแข่ง ของเชลลี

โดย แจน พินโบโรห์
นิตยสารศาสนจักร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

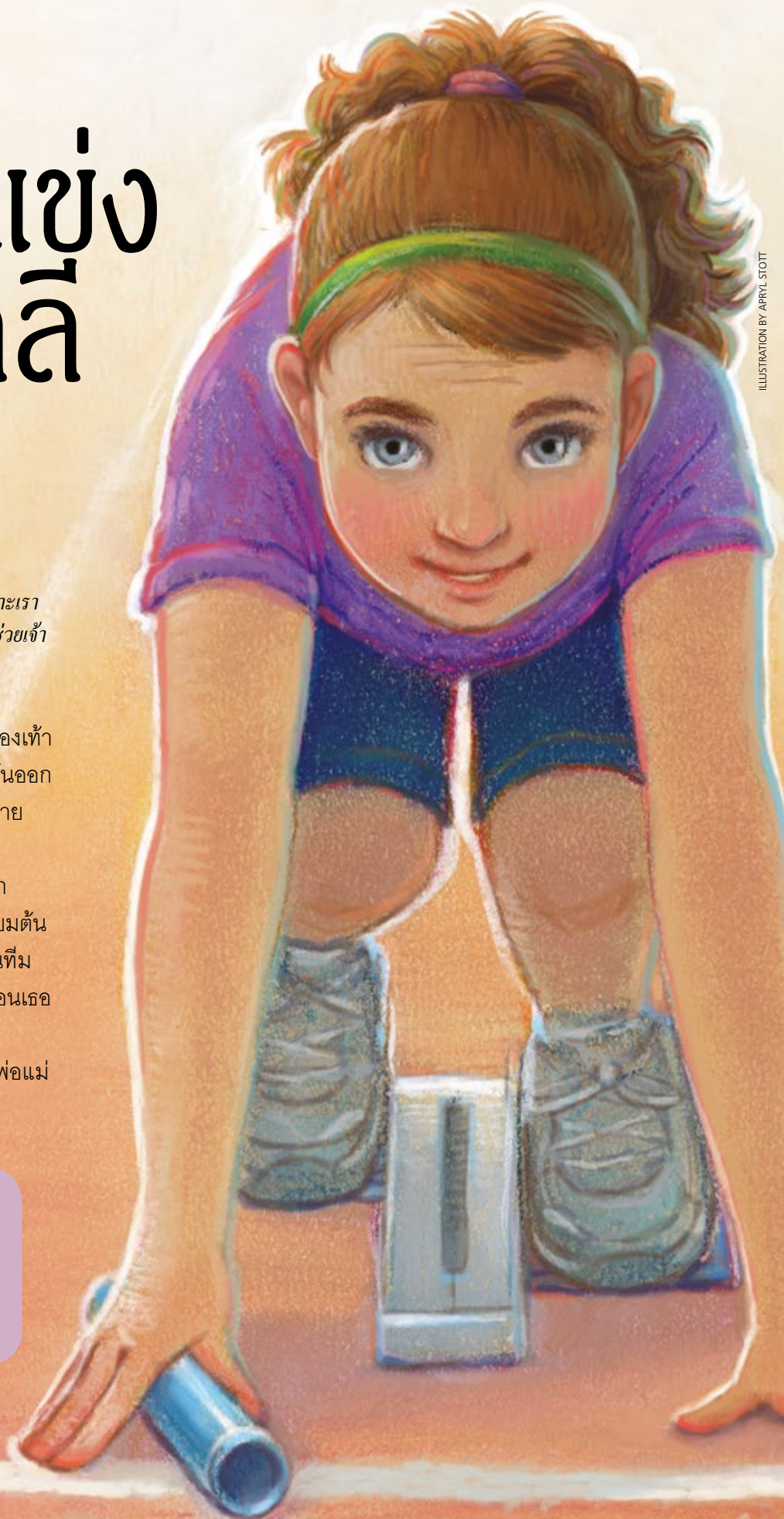
“อย่ากลัวเลย เพราะเรายู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเรา
เป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า
เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา”
(อิสยาห์ 41:10)

“เฮ้เชลลี!” เชลลีเงยหน้าจากการผูกเชือกทรงเท้า
วิ่งคู่เก่าและเห็นโรซาล่ากำลังโบกมือจากเส้นออก
วิ่ง “เร็วเข้า!” โรซาล่าร้องเรียก “วันนี้เราจะทำลาย
สถิติของเรา!”

เชลลียิ้มกว้าง โรซาล่าพูดแบบนี้ทุกครั้งที่ฝึก
เชลลีชอบสองอย่างเกี่ยวกับโรงเรียนมัธยมต้น
แห่งใหม่ของเธอ อย่างแรกคือเธอได้อยู่ในที่ม
กรีฑา เมื่อเธอวิ่ง เธอรู้สึกจิตใจผ่องใส เหมือนเธอ
ไม่ต้องกังวลเรื่องใด

อย่างที่สองที่เธอชอบคือไม่มีใครที่รู้ว่าพ่อแม่
เธอเพิ่งหย่า

ช่วงนี้ดูเหมือนไม่มีใคร
จะให้ความช่วยเหลือที่
เชลลีต้องการได้

เซลลีตั้งชื่อรองเท้าให้แน่นเป็นครั้งสุดท้ายและลุกขึ้นไปสมทบกับเด็กผู้หญิงคนอื่นๆ ในทีมวิ่งผลัด ฮึ้ย! เธอรู้สึกเจ็บขณะที่หัวรองเท้าวิ่งบีบหัวแม่เท้าของเธอ เธอจะบอกพ่ออย่างไรดีว่าเธอจำเป็นต้องใช้รองเท้าคู่นี้ใหม่อีกครั้ง

หลังจากวิ่งแข่ง เซลลี โรซา เบ็กกา และเทียนากำลังฉลองสถิติวิ่งผลัดที่ดีที่สุดสถิติใหม่ของพวกเขา “ฉันบอกเธอแล้วว่าวันนี้เราจะทำได้!” โรซาพูด

เซลลีหัวเราะ เธอยืนไม่วิ่งให้ครูกรีฑาแล้วล้มลงไปปลดสายรองเท้า “ดีมากจ๊ะเด็กๆ” มิสโกลด์แมนบอก “พวกเธอเข้าหากันจริงๆ อย่าลืมจ่ายค่าลู่วิ่งฟุ้งนี่นะ”

เซลลีหุบยิ้ม เธอลืมเรื่องนี้ไปเลย!

ระหว่างนั่งรถประจำทางกลับบ้าน เซลลี

คิดแต่เรื่องรองเท้ากับค่ากรีฑา เธอไม่ต้องการให้แม่กังวลอีกเรื่อง และครั้งสุดท้ายที่เธอขอเงินพ่อ ฟังเหมือนเขาจำคาถา ช่วงนี้ดูเหมือนไม่มีใครจะให้ความช่วยเหลือที่เซลลีต้องการได้

เมื่อกลับบ้าน เซลลีตรงเข้าห้องของเธอ ขณะรับประทานอาหาร พี่ๆ น้องๆ ของเธอพูดคุยและเฝ้าแหย่กัน แต่เธอแค่เกลียดอาหารไว้รอบๆ จาน

หลังอาหาร คุณแม่ช่วยเซลลีเก็บโต๊ะ “แม่จะไปพบกับอธิการพาร์คเกอร์คืนนี้” คุณแม่บอก “หนูอยากไปรับพรฐานะปุโรหิตหรือเปล่า”

เซลลีพยักหน้า เธอคิดถึงพรที่คุณพ่อเคยให้เมื่อเธอกังวลหรือป่วย

คืนนั้น ขณะอธิการพาร์คเกอร์ให้พร เซลลีรู้สึกบางอย่างลึกๆ ในใจที่ทำให้เธอผ่อนคลาย “เซลลี เวลานี้คุณพ่อของท่านไม่อยู่ช่วยท่านที่บ้าน” เขากล่าวขณะให้พร “แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ ข้าพเจ้าให้พรท่านเพื่อท่านจะสามารถพูดคุยกับพระองค์เช่นเดียวกับที่ท่านต้องการพูดคุยกับคุณพ่อของท่าน และพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยท่านเสมอ”

เซลลีรู้สึกเบาใจมากกว่าที่เคยรู้สึกมานานแล้ว เธอมีความรู้สึกอบอุ่นในใจที่บอกเธอว่าคำพูดของอธิการเป็นความ

“เมื่อท่านรักษาพระบัญญัติและสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาขอให้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตท่าน

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าพระองค์จะทรงเปิดตาทางวิญญาณของท่านให้กว้างขึ้น และท่านจะเห็นชัดเจนว่าท่านไม่โดดเดี่ยว”
เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่,” *เลียวไฮนา*, พฤษภาคม 2015, 121.

จริง พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเธอและจะทรงฟังเธอ ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ บางทีเธออาจจะกล้าพูดกับพ่อแม่

ระหว่างทางกลับบ้าน เธอบอกแม่เรื่องรองเท้าและค่ากรีฑา คืนนั้นเธอคุกเข่าและทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยเธอมีความกล้าพอจะพูดกับพ่อ เธอสวดอ้อนวอนเรื่องนี้อีกครั้งบนรถประจำทางขณะไปโรงเรียนเช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อกลับบ้านจากโรงเรียน เธอรู้สึกกล้าพอจะโทรหาพ่อ คราวนี้พ่อไม่มีที่ท่าหงุดหงิดรำคาญเมื่อเธอบอกสิ่งที่ต้องการ คำสวดอ้อนวอนของเธอได้รับตอบ

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา เซลลีผูกเชือกรองเท้าวิ่งคู่นี้ และวิ่งไปสมทบกับโรซาและเด็กผู้หญิงคนอื่นๆ เธอรู้สึกดีที่รู้ว่าเธอมีทีมที่ดีคอยสนับสนุนเธอ เธอไม่ต้องวิ่งแข่งคนเดียว ■

ช่วยด้วย! มีคน กำลังจะหย่า

โดย แคเธอรีน เนลสัน

เมื่อพ่อแม่หย่าร้าง ลูกๆ มักรู้สึกกลัว กังวล รู้สึกผิด
โมโห สับสน โลงอก หรือเสียใจ—บางครั้งรู้สึกปนกัน
ไปหมด ถ้าเกิดเรื่องนี้กับท่านหรือเพื่อนคนหนึ่งของท่าน
ความคิดบางอย่างต่อไปนี้อาจช่วยได้

ฉันรู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง ดูเหมือนทุกคน
มีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบยกเว้นฉัน

ไม่มีครอบครัวใดสมบูรณ์แบบ แม้จะดูเหมือน
เป็นเช่นนั้นก็ตาม

จำไว้ว่าพ่อแม่ อธิการ ครูปฐมวัย
เพื่อนบ้าน และเพื่อนๆ ในวอร์ดทุก
คนรักท่าน

บางครั้งคนอื่นอาจพูดทำร้าย
ความรู้สึกท่านโดยไม่ตั้งใจ เมื่อ
เกิดเรื่องเช่นนั้น อย่ากลัวจนไม่
กล้าบอกพวกเขาว่าท่านรู้สึก

อย่างไรและช่วยให้พวกเขา
เห็นวิธีพูดที่ดีกว่านี้กับ
ท่านเกี่ยวกับการหย่า
ร้าง

ฉันโมโหพ่อแม่

เป็นเรื่องง่ายที่ท่านจะรู้สึกโกรธเมื่อท่านไม่สามารถทำอะไรกับสถานการณ์นั้นได้ ท่านอาจจะถึงขั้นต้องการระบายความรู้สึกโมโหใส่ผู้อื่น จงพยายามแสดงความรักต่อครอบครัวท่านต่อไปแม้จะทำได้ยากก็ตาม สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือที่จะให้ท่านมองพ่อแม่เหมือนที่พระเยซูทรงมองพวกเขา พระองค์ทรงรักพวกเขา รักท่าน และทุกคนในครอบครัวท่าน

ถ้าท่านไม่สามารถระงับความรู้สึกโกรธได้ ให้พูดคุยกับพ่อหรือแม่หรือคนที่ท่านไว้วางใจ พวกเขาจะช่วยให้ท่านพบวิธีที่ดีในการทำให้รู้สึกดีขึ้น อย่างเช่น การออกกำลังกายหรือทำงานศิลปะ

ฉันจะได้อยู่กับพ่อแม่ในสวรรค์ไหม

เพราะการซดใช้ของพระเยซู ทุกอย่างจะจบลงด้วยดีหลังจากเราตาย ท่านไม่ต้องกังวล ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ท่านจะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวบิดามารดาบนสวรรค์ของท่านเสมอ ถ้าท่านพยายามเลือกสิ่งที่ถูกต้องต่อไป ท่านจะมีพรทุกประการที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางแผนไว้ให้ท่าน

เป็นความผิดของฉันใหม่ที่พ่อแม่หย่าร้าง

ท่านอาจจะคิดว่าท่านน่าจะช่วยให้พ่อแม่อยู่ด้วยกันได้ แต่ความจริงคือไม่ใช่

ความผิดของท่านเลย พวกเขาตัดสินใจจะหย่า ลูกๆ ในครอบครัวไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องการหย่า

ฉันกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อจากนั้น

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เป็นธรรมดาที่จะวิตกกังวลกับอนาคต พูดคุยกับพ่อแม่ของท่าน พวกเขาต้องการรู้เมื่อท่านรู้สึกทุกซี้ใจ และพวกเขาสามารถช่วยท่านไขข้อกังวลและตอบคำถามของท่านได้ จงแน่ใจว่าท่านสวดอ้อนวอนขอการปลอบโยน

ฉันรู้สึกเศร้าตลอดเวลา

รู้สึกเศร้าเป็นเรื่องปกติ ความรู้สึกเศร้ามักการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เช่นนั้นเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้รู้สึกดีขึ้นภายหลัง ถึงแม้ท่านจะรู้สึกเศร้าบางครั้ง แต่จงทำสิ่งที่ท่านชอบทำต่อไป ใช้เวลานอกบ้าน อ่านหนังสือที่ดี ฟังเพลงที่ทำให้มีความสุข ตั้งใจเรียนมากขึ้น สนุกสนานกับเพื่อนๆ สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์

ถ้าท่านรู้สึกเศร้าอยู่นานและทำให้ท่านนอนหลับยาก ไม่อยากรับประทานอาหาร ไม่ตั้งใจเรียน หรือไม่ทำสิ่งที่ปกติชอบทำ ให้พูดคุยกับผู้ใหญ่ที่ท่านไว้วางใจเพื่อเขาจะช่วยให้ท่านรู้สึกดีขึ้นอีกครั้ง

“เราเชื่อว่าเราเคยดำรงอยู่ และยังคงเป็นสมาชิกในครอบครัวของ [พระบิดาบนสวรรค์]”

เอลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ (1922-2015) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “เหตุใดการแต่งงานและครอบครัวจึงเป็นสาระสำคัญ—ทุกแห่งทั่วโลก,” *เสี้ยวไฮนา*, พฤษภาคม 2015, 41.

ทุกอย่างจะดีขึ้น

ไม่ว่าเวลานี้ท่านจะรู้สึกอย่างไร ท่านจะเริ่มรู้สึกดีขึ้นตามลำดับ ระหว่างนี้จงสวดอ้อนวอนขอการปลอบโยนจากพระบิดาบนสวรรค์ต่อไป จำไว้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูทรงดูแลท่านเสมอและจะไม่ทรงปล่อยให้ท่านโดดเดี่ยว พระองค์ทรงรักท่าน รักพ่อแม่ของท่าน และจะทรงช่วยท่านทุกคน พระองค์จะประทานพลังให้ท่านรู้สึกสงบและมีความสุข ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

อะไรช่วยให้ท่านผ่านพ้นช่วงเวลาที่สับสนท้ออย่างเช่นการหย่าร้าง ท่านจะช่วยให้ผู้อื่นผ่านช่วงเวลาเช่นนั้นได้อย่างไร

โดย เอมี เจน เลวิตต์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันต้องการมีเมตตาต่อทุกคน นั่นเป็นสิ่งที่
ควรทำ” (Children’s Songbook, 145)

ฉันตื่นเต้นมากที่ได้พัก!” อัลลีบอก
ลอร่าในขณะที่พวกเขาเก็บกล่อง
อาหารกลางวันกลับไว้ที่เดิมบนชั้นใน
ห้องเรียน “ทามิเพิ่งบอกว่าเราทุกคนจะ
ไปเล่นไล่จับกันที่สนามเด็กเล่นวันนี้”

“สนุก!” ลอร่าพูด “ฉันชอบไล่จับ”

ลอร่ามีความสุขและแปลกใจที่
ทามิชวนอัลลีเล่นด้วย ทามิใจร้ายกับ
อัลลีเสมอ ลอร่าดีใจที่สุดท้ายเธอก็
พยายามเป็นคนดี

“ฉันต้องเอาหนังสือไปคืนห้องสมุด
ก่อน บอกพวกเขาว่าอย่าเพิ่งเล่นนะ
รอฉันก่อน” อัลลียิ้มขณะวิ่งตามโถง
ทางเดินไปห้องสมุด

ลอร่าวิ่งออกไปที่สนามเด็กเล่น เมื่อ
ไปถึง ทามิกำลังให้เด็กคนอื่นๆ มายืน
เป็นวงกลม ลอร่าวิ่งเข้าไปสมทบ

“เร็วเข้า ทุกคน!” ทามิร้องเรียกขณะ
โบกไม้โบกมือให้ทุกคนเบียดกันแน่นๆ
“ฉันมีความคิดสนุกๆ อยากบอกทุกคน
ก่อนอัลลีมา”

ลอร่ารู้สึกไม่ดีมากๆ เกี่ยวกับ
เรื่องนี้

แพะ เธอเป็น!

ไม่มีที่สำหรับการกลับแก๊ง

“ไม่มีที่สำหรับการเหยยหยัน [หรือ] กลับแก๊งในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์”

เอ็ดเดอร์นัล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่ง ไคร้สม์อัครสาวกสิบสอง, “ลมพายุทางวิญญาณ,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2014, 20.

ลอเรนยิ้ม ความรู้สึกปั่นป่วนในท้องหายไปแล้ว

“ดีเลย!” ลอเรนพูด “อัลลีมาแล้วนั่น”

เธอหันไปตะแคงตามอง “แปะ เธอเป็น!” เธอตะโกน แล้วก็วิ่งไปหาอัลลี และเด็กทุกคนวิ่งตาม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ลอเรนกับอัลลีอาศัยอยู่ในแคนาดา เวลาที่ทั้งสองเรียนมัธยมปลายด้วยกันและยังคงเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

เด็กทุกคนเบียดเข้ามาฟัง “แทนที่จะไล่จับทุกคนเหมือนที่เราทำตามปกติ” ทามิบอก “เราจะไล่จับอัลลีคนเดียว แต่ต้องไม่มีใครบอกเธอ ถ้าบอกฉันโกรธแน่” ทามิหัวเราะคิกคัก ดูเหมือนเธอจะภูมิใจในตัวเอง

ลอเรนมองดูเด็กคนอื่นๆ ในวงกลม เด็กหลายคนในกลุ่มนี้ไม่ชอบอัลลี

ตั้งแต่อนุบาล ตอนนั้นเด็กๆ เริ่มใจร้ายต่ออัลลี พวกเขาจะหัวเราะเยาะและล้อเลียนเธอ ส่วนใหญ่ทามิเริ่มก่อนแล้วเด็กคนอื่นๆ จะทำตาม

ลอเรนไม่ชอบวิธีที่พวกเขาปฏิบัติต่ออัลลี เธอตัดสินใจตั้งแต่นั้นว่าจะไม่ทำตามพวกเขา เธอรู้ว่าทุกคนเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าของและควรปฏิบัติต่อกันด้วยความเมตตา

เธอสูดลมหายใจและมองตาทามิ “ความคิดนั้นไม่สนุกเลยนะ ฉันคิดว่าเราไม่ควรปฏิบัติต่ออัลลีอย่างนั้น ฉันไม่อยากเล่นแล้ว”

ลอเรนออกจากวงและกลับเข้าไปในโรงเรียนตามลำพังเพื่อหาอัลลี

อย่างน้อยเธอก็คิดว่าเธอโดดเดี่ยว แต่แล้วเธอก็ได้ยิน “เฮ้ รอดด้วย!” ลอเรนหันกลับไปและเห็นเด็กส่วนใหญ่จากวงของทามิ เธอแทบไม่เชื่อ!

“เราไปหาอัลลีกันเถอะ แล้วเริ่มเกมไล่จับของเรา” ตามองพูด

“ฉันอยากเล่นด้วย!” เลอาบอก คนอื่นๆ พยักหน้า

ดูเหมือนความคิดนั้น
ไม่สนุกเลย—อย่างน้อยก็
ไม่สนุกสำหรับอัลลี

ยื่นหยัด เพื่อ ความถูกต้อง

ศาสดาของเรากล่าวบางสิ่ง สอนให้พวกเรา
“เอาจริง เอาจริง” กลางคืนหรือกลางวัน เล่นหรืองาน
ทั้งผอง เอาจริงเอาจริง ยื่นหยัดความถูกต้อง
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 81)

ต่อไปนี้เป็นวิธีที่เราจะยื่นหยัด
ความถูกต้อง

ทำตามพระเยซูคริสต์

หนังสือดี

เพื่อนดี

ดนตรีดี

วิถีทัศน์และสื่ออื่น ๆ ที่ดี

คำพูดดี

ความซื่อสัตย์

ความเมตตา

ความสุภาพเรียบร้อย

ความเคารพ

ภาพประกอบโดย ฮอลลี โฮเวิร์ด

กล้าทำสิ่งที่ถูก

แบบง่าย

เนื้อร้องโดย จอร์จ แอล. เทย์เลอร์
ทำนองเรียบเรียงโดย เอ. ซี. สมิธ

องอาจ ♩. = 44-54 อำนวยเพลงสองจังหวะ

C F C D7 G7

กล้า ทำ สิ่ง ถูก! กล้า ทำ สิ่ง จริง! ท่าน มี งาน ที่ ผู้ อื่น ไม่ อาจ ทำ ได้

C F C G

ทำ ด้วย ใจ กล้า ใจ เมต - ตา ทำ ให้ ดี เหล่า เทพ เริง รีบ เพื่อ บอก

C G7 C G C F C

กล้า ว่า เล่า เรื่อง นี้ กล้า กล้า กล้า ทำ สิ่ง ถูก กล้า กล้า

G C F A7 Dm G7 C

กล้า ทำ สิ่ง จริง กล้า ทำ สิ่ง จริง กล้า ทำ สิ่ง จริง

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกครั้ง

การเลือกที่ยาก

วิดีโอเกมที่ไม่ดีจะ
ทำให้เขาเสียเพื่อนใหม่
หรือไม่

โดย อแมนดา มิเคลิส
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เลือกสิ่งดีเมื่อมีของวางอยู่ข้างหน้าท่าน”
(เพลงสวด, บทเพลงที่ 122)

ดิเอโกเดินลากขาอย่างช้าๆ ขึ้นเนินระหว่างทางกลับจากโรงเรียน ช่วงพักมักจะเป็นช่วงดีที่สุดของวัน แต่ตลอดสัปดาห์นั้นแย่มาก! ไม่มีใครอยากเล่นฟุตบอลกับเขา เขาจึงเดินคนเดียวรอบสนามเด็กเล่นจนกระทั่งถึง

“แม่ครับ! ผมกลับมาแล้วครับ!”
ดิเอโกตะโกนขณะผ่านประตูเข้าไปนั่งในครัว

“โรงเรียนเป็นอย่างไรบ้าง” คุณแม่ถาม

“ไม่ดีเลย” ดิเอโกคว้าแอมป์เปิดมาดูหนึ่ง “ไม่มีใครอยากเล่นกับผมช่วงพัก” เขารู้สึกได้ว่าน้ำตากำลังจะไหล เขาจึงรีบหลับตากลับไป

“ความรู้สึกโดดเดี่ยวหรือถูกทิ้งนี่ไม่ดีเลย” คุณแม่พูด เธอมองมือบนบ่าดิเอโก “บางทีลูกน่าจะสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ”

ดิเอโกเซ็ดตา “ขอบคุณครับแม่” เขาพูดแล้ววิ่งไปที่ห้องของเขา พระบิดาบนสวรรค์สิ้นพระทัยจริงหรือว่าเขามีเพื่อนเล่นด้วยช่วงพักหรือไม่ ดิเอโกคุกเข่าและสวดอ้อนวอนขอให้เขาเจอเพื่อนสักคน เมื่อสวดอ้อนวอนจบ เขารู้สึกดีขึ้น

เล็กน้อย แต่ยังไม่ทราบจะทำอย่างไร หลังเลิกเรียนวันรุ่งขึ้น กริ่งดัง ดิเอโกวิ่งไปเปิดประตู มีเด็กผู้ชายคนใหม่แถวบ้านของเขายืนอยู่ที่นั่น ดิเอโกเห็นเขาที่สนามเด็กเล่นวันนี้

“สวัสดี ฉันชื่อรูเบน” เขาบอก “อยากไปเล่นที่บ้านเราไหม”

ดิเอโกยิ้มกว้าง เพื่อนเล่นหรือ นั่นเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเขา!

พวกเขาเดินไปบ้านรูเบนและนั่งบนเก้าอี้ยาว พี่ชายของรูเบนกำลังเล่นวิดีโอเกม ตอนแรกดิเอโกนึกอะไรไม่ออก เกมรุนแรงมากและมีรูปภาพน่าเกลียด แต่ดูเหมือนรูเบนกับพี่ชายจะชอบ “ยิงเลย!” รูเบนตะโกนขณะที่พวกเขาดู

ดิเอโกรู้สึกไม่สบายท้อง และเขาจ้องดูเท้าของตน เขารู้ว่าเขาไม่ควรดูวิดีโอเกมแบบนี้

แต่เขาจะทำอย่างไรดี
เขาไม่อยากให้เพื่อนใหม่คิดว่าเขาน่าเบื่อเกินกว่าจะเล่นวิดีโอเกมที

น่าตื่นเต้น รุเบ็นจะคิดใหม่ว่าเขาเป็นคน
พิลึกถ้าเขาพูดขึ้นมา

เขามองไปรอบๆ ห้องและพยายาม
นึกถึงสิ่งอื่นที่เขาทำได้

ดิเอโกสูดลมหายใจลึกๆ “เฮ้ อิม...
นายพาเราดูบ้านหน่อยได้ไหม หรือเรา
จะไปเล่นชั้นบน” เขากลาม

รุเบ็นมองดิเอโกแวบหนึ่ง ดิเอโก
ก็ริมฝีปาก รุเบ็นจะพูดใหม่ว่าเขาไม่
อยากเล่นเกมแล้ว

แต่แล้วนัยน์ตารุเบ็นก็เป็นประกาย
“เดี๋ยวนะ นายชอบรถรีเปลา” เรามีรถ
วิ่งเร็วที่สุด หลายคัน อยากจะแข่งรถ

ใหม่”

ดิเอโกยิ้มและพยักหน้า เขาตาม
รุเบ็นขึ้นชั้นบน ความรู้สึกหนักใจหาย
ไป—เขารู้สึกเหมือนกำลังลอยขึ้น
บันได! เขาดีใจที่มีเพื่อนใหม่ และเขา
ดีใจที่ไม่ได้ดูสิ่งไม่ดี

“รถสีแดงเป็นของเรา” รุเบ็นบอก
“แต่นายจะใช้สีน้ำเงินหรือสีเขียวก็ได้
นายอยากได้คันไหน”

ดิเอโกเอื้อมไปหยิบรถสีเขียว—สี
โปรดของเขา เรื่องแบบนี้เขาเลือกได้
ไม่ยาก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

การเลือกที่กล้าหาญ

“การเลือกที่ดีต้องใช้ความกล้า
แม้เมื่อคนอื่นรอบข้างเลือกต่าง
จากเรา”

เอ็ดเดอร์ดับเบิลยู. เครก ชวิก แห่ง
สาวกเจ็ดสิบ “เราจะไม่ยอม เรายอม
ไม่ได้” เลียโฮนา, พ.ศ., 2008, 119.

โดย เอ็ดเดอร์
ควอนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

ฉันจะเป็นอิสระได้อย่างไร

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องการให้เรา
มีอิสระในการเลือกระหว่างความดีกับความชั่ว

การเสพติดสิ่งต่าง ๆ เช่น ยาเสพติดและ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพที่ดี
และจำกัดเสรีภาพของเรา

การเล่นวิดีโอเกม เล่นกีฬา หรือดูทีวีมากเกินไป
ไปจะกินเวลาว่างของเราหมด

สำคัญที่เราต้องจัดเวลาว่างส่วนหนึ่ง
ไว้ให้ครอบครัวของเรา

จาก "เพลงคร่ำครวญของเยเรมีย์: จงระวังการเป็นทาส," เลียโฮนา, พ.ศ. 2013, 88-91.

ท่านสามารถกลับมา และให้อภัย

หลังจากท่านรับบทพิศมาและการยืนยัน ท่านมีหน้าที่ต้องเลือกสิ่งที
ถูกต้อง ถ้าท่านทำสิ่งผิด ต่อไปนี้เป็นวิธีกลับมาใจเพื่อท่านจะทำดีขึ้นได้!

- นึกถึงสิ่งที่ท่านทำ
- ขอโทษและทำบางอย่างเพื่อช่วยทำให้
สถานการณ์ดีขึ้น ถ้าท่านต้องการความ
ช่วยเหลือให้พูดคุยกับพ่อแม่เกี่ยวกับ
เรื่องนี้
- สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ ทูลขอ
ให้พระองค์ทรงให้อภัยท่านและทรงช่วย
ท่านทำให้ดีขึ้นครั้งหน้า
- ท่านได้รับการให้อภัย! พยายามสุดความ
สามารถเพื่อทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์
ทรงประสงค์ให้ท่านทำ

ถ้ามีคนทำสิ่งที่ท่านไม่พอใจ ต่อไปนี้เป็นวิธีให้อภัยเพื่อท่าน
จะรู้สึกดีขึ้นได้!

- พยายามคิดว่าเหตุใดคนนั้นจึงทำสิ่งที่
เขาทำ
- นึกถึงสิ่งดี ๆ เกี่ยวกับบุคคลผู้นั้น
- สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ
เมื่อให้อภัยได้ยาก
- อย่าโกรธบุคคลผู้นั้นอีก

คลารา กับ โปรแกรม ปฐมวัย

โดย เจน แม็คไบรต์ โคเอท
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

คลารากับครอบครัวเพิ่งรับบัพติศมา คลาราชอบตื่นนอนในวันอาทิตย์และไปโบสถ์ด้วยกัน

วันอาทิตย์วันหนึ่ง ประธานปฐมวัยบอกว่าอีกไม่นานจะมีโปรแกรมปฐมวัย คลาราไม่แน่ใจว่าโปรแกรมปฐมวัยคืออะไร แต่เธอรู้ว่าเธอต้องการมีส่วนร่วม

“หนูจะอ่านพระคัมภีร์และแสดงประจักษ์พยานในโปรแกรมปฐมวัยได้ไหมจ๊ะ” ครูถาม คลาราพยักหน้า เธอตื่นเต้น! เธอต้องการเรียนรู้ให้มากเท่าที่จะมากได้เกี่ยวกับพระกิตติคุณ แต่เธอกังวลด้วย จะเป็นอย่างไรถ้าเธอทำพลาด

คลาราฝึกบทพูดของเธอทุกคืน เธอยังไม่รู้ทุกคำในพระคัมภีร์ข้อนั้น “หนูจะทำได้ดี” คุณแม่บอก คลาราไม่แน่ใจ นี่เป็นโปรแกรม ปฐมวัยครั้งแรกของเธอ เด็กคนอื่น เคยทำมาหมดแล้ว

“จำไว้นะลูก ถ้าลูกทำดีที่สุดแล้ว พระบิดาบนสวรรค์ จะทรงทำส่วนที่เหลือ” คุณพ่อบอกเธอ คื่่นก่อนโปรแกรม คลาราสวดอ้อนวอนขอลูกขอความช่วยเหลือให้เธอทำดีที่สุด เธอคุกเข่าและนึกถึงบทพูดของเธอ เธอรู้สึกดี

ตอนเช้าวันอาทิตย์คลาราสวดอ้อนวอนขอให้เธอไม่กลัว

เมื่อถึงเวลาที่เธอต้องออกไปพูด คลาราเดินไปข้างหน้า เธอพูดพระคัมภีร์ข้อนั้นผิดไปหนึ่งคำ แต่เธอจำได้ว่าเธอ รู้สึกดีเพียงใดหลังจากสวดอ้อนวอน เธอยิ้มและแสดง ประจักษ์พยาน เธอบอกว่าเธอรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมาก

คลารารอแม้ขณะกลับไปนั่ง เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่สน พระทัยที่เธอพูดไม่ครบถ้วน พระองค์สนพระทัยสิ่งที่อยู่ในใจ เธอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโคโลราโด, สหรัฐอเมริกา

พระเยซูทรงทำให้ ลาซารัสคืนชีพ

โดย จิน บิงแฮม

ท ันุเคยกังวลหรือไม่เมื่อมีคนในครอบครัวป่วย มารีย์กับมารธาเพื่อนของพระเยซูกังวลเพราะลาซารัสน้องชายของพวกเขาป่วยหนัก พวกเขาส่งคนไปบอกพระเยซูเพื่อให้พระองค์เสด็จมารักษาลาซารัส แต่ลาซารัสตายก่อนที่พระเยซูเสด็จไปถึงที่นั่น

เมื่อพระเยซูทรงเห็นมารีย์กับมารธาเสียใจมาก พระองค์ทรงกันแสงเพราะเธอทั้งสอง จากนั้นพระองค์ทรงขอให้บางคนขยับก่อนหินออกจากปากอุโมงค์ และทรงบัญชาลาซารัสให้ออกมา วิญญาณ

ของลาซารัสกลับเข้าร่างของเขา และเขาเดินออกจากอุโมงค์ขณะยังห่อหุ้มด้วยผ้าสำหรับฝังศพ ผู้คนอัศจรรย์ใจ พระเยซูทรงมีอำนาจเหนือความตาย! พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง!

ปาฏิหาริย์แต่ละครั้งของพระเยซูแสดงให้เห็นความรักที่ยิ่งใหญ่และพระเดชานุภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ ถ้าเราเชื่อในพระองค์และทำตามแบบอย่างของพระองค์ เราจะอยู่กับพระองค์อีกครั้ง! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

การพุดคุยในครอบครัว

พุดคุยกันว่าท่านจะรู้สึกอย่างไรถ้าท่านเห็นลาซารัสออกมาจากอุโมงค์ จากนั้นให้อ่าน ยอห์น 11:1-46 ด้วยกันและเติมประโยคต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

1. เมื่อพระเยซูทรงได้ยินว่าลาซารัสป่วย...
2. เมื่อพระเยซูเสด็จถึงเบธานีลาซารัส...
3. มารธาเชื่อว่า...
4. พระเยซูทรงกันแสงเพราะ...
5. พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนออกเสียงถึงพระบิดาเพราะ...
6. หลังจากพระเยซูทรงทำให้ลาซารัสฟื้นจากความตาย คนจำนวนมาก...แต่บางคน...

ความตายเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระบิดาบนสวรรค์และบางครั้งคนที่เรารักป่วยหรือเสียชีวิต แม้เมื่อคำสวดอ้อนวอนไม่ได้รับคำตอบอย่างที่เรต้องการ แต่เราสามารถมีศรัทธาได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและทรงทราบว่าจะไรดีที่สุด

เพลง: “พระองค์ทรงส่งพระบุตร” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 20)
พระคัมภีร์: มัทธิว 11:2-5;
2 นิโไฟ 27:23
วิดีโอ: ไปที่ Biblevideos.org เพื่อดูเรื่อง “ลาซารัสฟื้นจากความตาย”

ตามเริ่มเนชันจากภาพเขียน: ภาพประกอบโดย พอล แมนนี, พระคริสต์ทรงรับร่างมนุษย์ที่เบธธาธา, โดย คาร์ล บลอค; พระคริสต์ทรงทำให้นิโคเลอัสของเอเฟซัสคืนชีพ, โดย เอลเดอร์ เรน โดย เกรก โฮลตัน; พระคริสต์ทรงรับร่างชายตายโดย พอล แมนนี, ท่านอาจารย์ ซัฟเวอเรียม ได้พาลูกชายมาหาท่าน, โดย วอลเตอร์ เรน

ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่มากมาย

จับคู่รูปปาฏิหาริย์แต่ละอย่างกับชื่อพระคัมภีร์ด้านล่าง

<p>มาระโก 8:22-25</p>			
<p>ยอห์น 5:1-9</p>			
<p>มาระโก 9:17, 23-27</p>			
<p>มาระโก 5:21-24, 35-43</p>			
<p>มาระโก 4:36-39</p>			
<p>มัทธิว 14:16-21</p>			

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์

ใช้แผนที่พระคัมภีร์ไบเบิลในพระคัมภีร์ของท่านเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวพระคัมภีร์ มารีย์ มารธา และลาซารุสอาศัยอยู่ในเบธานี เมืองที่อยู่ใกล้เคียกับเยรูซาเล็ม ผู้นำบางคนในเยรูซาเล็มต้องการทำร้ายพระเยซู สานุศิษย์ของพระองค์จึงกังวลกับการไปเมืองที่อยู่ใกล้เยรูซาเล็มมาก พระเยซูไม่ทรงกลัวและทรงกระตุ้นเหล่าสานุศิษย์ให้ตามพระองค์ไป

เรียนรู้เพิ่มเติม

ชื่อฮีบรูของ *ลาซารุส* หมายถึง “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นผู้ช่วยเหลือข้าพระองค์” พระเยซูทรงช่วยลาซารุสโดยตรงทำให้เขาคืนชีพ พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงช่วยท่านและครอบครัวท่านอย่างไร

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดย เฮลเดอร์
พาร์ลีย์ พี. แพรทท์
(1807-1857)
แห่งโควรัม
อัครสาวก
สิบสอง

ท่านสอนให้ ข้าพเจ้ารู้ ระเบียบสวรรค์ ของนิรันดร

เวลานี้ข้าพเจ้าสามารถรักได้ด้วยจิตใจและความเข้าใจเช่นกัน

ในเมืองฟิลาเดลเฟียข้าพเจ้ามีความสุขจากการพบปะพูดคุยอีกครั้งกับประธาน [โจเซฟ] สมิธ และจากการใช้เวลาหลายวันกับท่านรวมทั้งคนอื่นๆ กับวิสุทธิชนในเมืองนั้นและบริเวณใกล้เคียง

ระหว่างการพูดคุยเหล่านี้ท่านสอนให้ข้าพเจ้ารู้หลักธรรมสำคัญและน่าชื่นชมยินดีมากมายเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าและระเบียบสวรรค์ของนิรันดร ครั้งนี้เองที่ข้าพเจ้าได้รับความเข้าใจครั้งแรกจากท่านเกี่ยวกับองค์ประกอบครวัณนินรันดร และการสมรสนิรันดรของเพคในความสัมพันธ์อันยั่งยืนเกินบรรยายเหล่านั้นซึ่งไม่มีใครรู้ค่านอกจากปัญญาชนระดับสูง ผู้ได้รับการขัดเกลาและมีใจบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นรากฐานของทุกสิ่งที่ควรค่าแก่การเรียกว่าความสุข

จนกระทั่งถึงตอนนั้น ข้าพเจ้าเคยเรียนรู้ว่าความเอื้ออาทรและความเห็นอกเห็นใจอันเครือญาติเป็นเพียงสภาพชั่วคราวเท่านั้น เป็นสิ่งที่เราต้องตัดใจ ทั้งนี้เพื่อให้เราเหมาะสมกับสภาพสวรรค์

โจเซฟคือผู้สอนข้าพเจ้าให้รู้ค่าความสัมพันธ์อันยั่งยืนของบิดาและมารดา สามีและภรรยา พี่ชายและน้องสาว บุตรและธิดา

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากท่านว่าภรรยาสุดที่รักของข้าพเจ้าจะเป็นของข้าพเจ้าตลอดกาลและชั่วนิรันดร อีกทั้งความเห็นอกเห็นใจที่บริสุทธิ์และความเอื้ออาทรซึ่งทำให้เรารักกันมาจากบ่อเกิดแห่งความรักนิรันดรของพระเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้จากท่านว่าเราปลูกฝังความเอื้ออาทรเหล่านี้ได้ อีกทั้งเพิ่มทวีและเพิ่มพูนได้ชั่วนิรันดร ขณะที่ผลของการสมรสอันไม่สิ้นสุดของเราคือลูกหลานมากมายดังดวงดาวบนท้องฟ้า หรือเม็ดทรายบนฝั่งทะเล

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากท่านเรื่องศักดิ์ศรีและจุดหมายแท้จริงของบุตรพระผู้เป็นเจ้า

ปกคลุมด้วยฐานะปุโรหิตนิรันดรในฐานะบิดาและผู้ปกครองลูกหลานนับไม่ถ้วน ข้าพเจ้าเรียนรู้จากท่านว่าศักดิ์ศรีสูงสุดของความเป็นสตรีคือ ยืนเป็นราชินีและปุโรหิตหญิงของสามี ปกครองตลอดกาลในฐานะพระราชมารดาของลูกหลานมากมายที่ยังคงเพิ่มขึ้น

ข้าพเจ้าเคยรักมาก่อน แต่ไม่ทราบสาเหตุใดจึงรัก แต่ตอนนี้ข้าพเจ้ารัก—ด้วยความบริสุทธิ์—ความแรงกล้าของความรู้สึกสูงส่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจะยกจิตวิญญาณข้าพเจ้าจากสิ่งชั่วคราวของโลกมรรตัยนี้ และขยายออกไปตั้งมหาสมุทร ข้าพเจ้ารู้ดีที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้าจริงๆ พระเยซูทรงเป็นพี่ชายข้าพเจ้า และภรรยาสุดที่รักของข้าพเจ้าเป็นคู่มตะนิรันดร เป็นเทพผู้ปฏิบัติที่มีเมตตาประทานมาปลดปล่อยข้าพเจ้า และเป็นมงกุฎแห่งรัศมีภาพตลอดกาลและตลอดไปสรุปคือ เวลานี้ข้าพเจ้าสามารถรักได้ด้วยจิตใจและความเข้าใจเช่นกัน ■

จาก Autobiography of Parley P. Pratt (1979), 297-298.

ข้อคิด

เราจะพัฒนาความยำเกรงพระเจ้าอย่างไร

“ความยำเกรงพระเจ้าคือรักและวางใจพระองค์ เมื่อเรายำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น เรายรักพระองค์อย่างบริบูรณ์ยิ่งขึ้น และ ‘ความรักที่บริบูรณ์ย่อมขับความกลัวออกไปสิ้น’ (โโมโรไน 8:16) ข้าพเจ้าสัญญาว่าแสงสว่างอันเจิดจ้าแห่งความยำเกรงพระเจ้าจะขับไล่เงามืดแห่งความกลัวแบบมรรตัยออกไป (ดู คพ. 50:25) เมื่อเราพึ่งพาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด สร้างรากฐานของเราบนพระองค์ และมุ่งหน้าบนเส้นทางแห่งพันธสัญญาของพระองค์ด้วยคำมั่นสัญญาที่อุทิศถวาย”

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตনার แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “ฉะนั้นพวกเขาจึงชมความกลัว,” *เสียดินนา*, พฤษภาคม 2015, 49.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

ความอดทน: มากกว่าการรอคอย

ความอดทนไม่ใช่บทเรียนที่ท่านเรียนรู้เพียงครั้งเดียว แต่การทดลองของเราจะช่วยให้เราเข้าใจได้ว่าความอดทนคืออะไร—และอะไรไม่ใช่ความอดทน

น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 56

สูตรสำหรับ ครอบครัวแสนสุข

ท่านจะช่วยให้ครอบครัวท่านเข้มแข็งขึ้นและมีความสุขมากขึ้นได้โดยประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้จากถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว!

สำหรับเด็ก

ช่วยด้วย! มีคนกำลังจะหย่า

ถ้าพ่อแม่ของท่านหย่าร้าง เป็นเรื่องปกติที่จะรู้สึกหลายอารมณ์ ความคิดเหล่านี้จะช่วยให้คุณผ่านพ้นความรู้สึกเหล่านั้น

น. 66